BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İşçi-Köylü Kurtuluşu

TKP (ML) MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

Aralık 1993-Sayı: 85

Fiyatı: 15.000 TL

EKONOMİK ve SİYASİ KRİZ İÇİNDE BOĞULAN TÜRK EGEMEN SINIFLARI KURTULUŞU HALKA TOPYEKÜN SALDIRIDA BULUYORLAR

Bunalımdan bunalıma sürüklenen egemen sınıflar bunalımlarını halkı daha çok sömürmek, daha çok baskı altına almak ve devrimin silahlarını katliamlarla, kimyasal bombalarla boğarak kurtulma peşindeler.

Emperyalizme göbekten bağlı olan kan emici faşist Türk devleti her bunalım dönemlerini genellikle askeri faşist cuntalarla atlatmaya çalışmışlardır. 27 Mayıs, 12 Mart,12 Eylül cuntaları bunalımları aşma merdivenleri olarak uygulamaya sokulmuştur. Ancak bunlarla aşılamayıp her geçen gün bunalımlar artarak süre gelmiştir.

Emperyalist burjuvazide kapatalist bunalımına çare bulamamıştır. Emperyalist bunalımları atlatmak ya da asgari düzeye indirgemek için yarı-sömürgelere daha fazla yüklenir olmuşlar. Bunlar üzerindeki sömürülerini arttırmayı bunalımdan kurtulmanın bir yolu olarak görmüşlerdir. Bu taktikte yarı-sömürgelerin ekonomik ve siyasi kriz içinde daha fazla boğulur ve iç çatışmaların artmasına ya da bunu hızlandırmasına neden olduğu gibi emperyalizmin yerli uşaklarının halk üzerinde baskıları arttırdıkça arttırmalarına neden olmuştur. Elbette baskı ve sömürülerinin nedeni salt emperyalist burjuvazinin uygulamaları ve yarı-sömürgelere uyguladığı yatırımlarından ileri gelmiyor. Yarı-sömürgelerdeki egemen sınıfların kendi iktidarlarını sürdürmek için -esas budur- halkı daha fazla sömürmek ve bunu yapmak içinde daha fazla baskı uygulamak zorundadırlar. Özel mülkiyetin olduğu yerde ve özelliklede üretim araçlarının bir avuç burjuva ve toprak ağalarının elinde olduğu ve ezilen milyonların mülksüzleştirildiği ve sömürüldüğü bir düzende ne istikrar olabilir ne de böyle bir düzen altında yaşayanlar mutlu ve refah içinde olabilirler. Üretimde üreten-ler değil üretim araçlarını elinde bulunduranlar daha büyük pay alıyorsa böylesi bir düzende ezen

Devamı sf: 3'de

BAŞYAZI

"TOPYEKÜN SAVAŞ"TA HALKIMIZI SUSTURAMAYACAKTIR

Türkiye yeni şeylere gebe. Türk egemen sınıfları ekonomik ve siyasi istikrarsızlık içinde boğuluyorlar. Boğulmamak için yeni önlemler aldıkça her yeni bir önlem onları bataklıktan kurtaramayacağı gibi, daha da bataklığın derinliklerine sürüklüyor. "Terörle Mücadele Yasası"da egemen sınıfları bataklıktan çıkarmaya yetmez.

Özal gidiyor. Demirel-İnönü geliyor. Bunlarda yetmiyor, halkımızın kanını emmeye "melek yüzlü" Çiller vampirini getiriyorlar. Büyük nutuklarla getirilen ve burjuva basınınca pompalanan ABD patentli Çiller'in çirkef ve kan emici yüzü daha ellinci gününde Sivas katliamıyla ortaya çıktı.

Devamı sf: 3'de

İÇİNDEKİLER

-Başyazı 3
-Kapak konusu 4-7
-İKK'dan okuyuculara 2
-OPK'yı ayakta alkışlayalım!..... 8-10
-Haberler 11-12
-Komünist Partisi Ruhu..... 13-15
-Güncel Yorum 16-18
-İşçi Sınıfı, Özelleştirme ve görev..... 19-21
-Örgütsüzlük Genç. Din. Köreltir..... 22-23
-Bur. Top. Kadına bakış açısı..... 24-26
Gerillanın sağlığı 27-30
- Mazlum EREN yaşın ardından..... 31
- "Asmayıpta besleyecek miyiz?"..... 32

İKK'dan OKUYUCULARA

Merhaba

Uzun bir aradan sonra tekrar merhaba
Komünist sesi özleyenlere merhaba
İKK'nın yol göstericiliğini bekleyenlere merhaba.
Dağların doruklarından, savaş alanlarından,
Kurtuluşun şahdamarı gerillanın karargahından
İşçi sınıfının devrimci dönüştürücülüğünden
Gençliğin militan ruhundan
Toprağı işleyenlerin, tohumlara gösterdiği özenden
Merhaba yoldaşlar,
Merhaba Halkımız!

İKK, uzun zamandan beri istemeyerek de olsa yayınına ara verdi. Bu ayrılığa ,okuyucularımız kadar bizlerde üzüldük. Onlarca legal yayınlar çıkmasına karşın, okuyucularımız sürekli KK'nın yolunu gözler oldular. Çünkü İKK'nın yerini hiçbir yayın alamaz. Çünkü, İKK özgürlük mücadelesi veren bir halkın, sınıf savaşımına önderlik eden halkımızın özgürlük mücadelesine önderlik eden, TKP (ML)' nin kitlelere seslendiği komünist bir sestir. Bu ses, işçi sınıfı ayakta olduğu sürece susmayacak, susturulamaz. TKP (ML) varolduğu sürece, bu komünist ses, halkın sevgilisi, halkın umudu olan bu yürek susturulamaz.

İşte, kitlelerin bize olan kızgınlığı bundan. TKP(ML) her geçen gün savaşarak gelişiyor, geliştikçe kitleselleşiyor. TİKKO'ya katılımlar artıyor, TİKKO'nun savaştığı alanlarda halkın gösterdiği ilgi, sıcaklık, destek sürerken "neden İKK çıkmıyor" diye insanların düşüncelerine takılıyor.

İKK'nın susması için bir neden yok. Tersine, İKK'nın daha gür ses çıkarması ve daha çok ses çıkması ve hatta yayın süresinin haftalara ve güne indirgemesi için çok neden var. Bunun bilincindeyiz. Ama tek başına bilinç yetmiyor, uygulama önem kazanıyor.

OPK'mız, İKK'nın düzenli çıkarılması ve kitlelere aninda ulaştırılması üzerinde ciddi şekilde durmuş ve en kısa zamanda çıkarılması için parti merkez komitemize talimat vermiş ve bizzat İKK'nın siyasi bürosunun denetiminde ve önderliğinde çıkması için kesin kararlar almıştır. Ve OPK'mız İKK'nın en kısa sürede haftalık çıkması için hazırlıkların yapılmasını PMK-SB'nun önüne en önemli görevlerinden birisi olarak koymuştur. Bundan sonra İKK'nın düzenli çıkarılması olmazsa olmazlardan biri olarak karşımızda durmaktadır.

Şunuda belirtmek gerekiyor ki, partimiz İKK'ya teorik olarak önem verdiği halde pratikte bunu yerine getirmemiştir. Bunun esas nedeni, İKK'nın fonksiyonunu kavramamak, kitleler üzerinde yarattığı etkiyi görememek ve siyasi faaliyeti pratikte küçümsemek olmuştur. OPK'mızda bu belirlemede bulunarak siyasi faaliyeti küçümseyen ve siyasi faaliyet ile silahlı faaliyeti karşı karşıya koyan anlayışları mahkum etmiştir. SB'muz İKK'yı önce aylık periyodlar halinde çıkaracak süreç içinde (özellikle alt yapıları oluşturuldukça) 15 günlük ve haftalığa indirgemeyi hedeflemiştir.

NASIL BİR İKK?

İKK, TKP (ML) merkezi kitle yayın organı olarak çıkmaya devam edecektir. Esas olarak, ileri kitlelere ve bunun yanında geniş yığınlara seslenmeyi; ileri kitleleri partimizle bütünleştirmeyi, orta kesimi ilerletmeyi ve en geri yığınları kazanmayı hedefleyecektir. Yayın politikamızın ana ilkesi bu olacaktır.

İKK'nın bundan sonra önemli görevlerinden biriside:

"Bütün güçleri birleştirebilecek ve hareketin yalnızca lafta değil gerçekten yöneticisi olabilecek bir devrimci örgütün yani her protesto harekетenin ve her kaynaşmayı her an desteklemeye hazır ve bunlardan kesin sonuçlarını verebilecek savaş güçlerini inşa etmek ve sağlamlaştırmak için..." (Lenin, Ne Yapmalı, sayfa. 172) Partimizin yararlanabilmesi, parti örgütlerimizi ve kitle örgütlerini hareket geçirebilmek için politikalar sunacak, güncel genelle yereli evrenselle birleştirme perspektifiyle hareket edecektir.

Canlı siyasal eylemler yaratmak, silahlı savaşın boyutunu geliştirmek, kitleleri bu savaşın içine çekmek ve parti örgütlerimizi doğru rotada yürütebilmek ve partimizin kitleleri kucaklayan bir hale gelmesi için İKK'nın en geniş kitlelere ulaşması ve ülkenin her köşesindeki gelişmelerden haberdar olması gerekmektedir. Lenin yoldaşın deyimiyle; "Canlı siyasal eyleme başlamanın tek yolu, canlı siyasal ajitasyonlardır" (age. sf. 173) ve buna bağlı olarak ,kitlelerin silahlı mücadelemizin yakıcı, dönüştürücü, harekete geçirici niteliğinin propagandasını en geniş şekilde yapmak İKK'ya düşmektedir. Bu nedenle İKK'nın örgütün ve halkın nabzını elinde tutması için, bütün yoldaşlarımızın gelişmeleri, değerlendirmelerini, yorumlarını, eleştiri ve önerilerini zamanında derginize iletmelidirler. Eğer bunlar yerine getirilirse , İKK parti örgütlerimize siyasi perspektifler sunabilir, olumsuzlukların üzerine gidebilir, yanlış anlayışlara ve ideolojik hastalıklara karşı mücadele edebilir.

"Bir gazete yalnızca bir kollektif propaganda aracı ve kollektif ajitatör değil, aynı zamanda kollektif bir örgütleyicidirde. Bu bakımdan, yapım halindeki bir binanın çevresinde kurulan bir iskeleye benzetilebilir; yapının dış kenarlarını belirtir ve yapıcıların birbirleriyle temasının, işbölümünün ve örgütlü çalışmalarının meydana getirdiği ortak sonuçları görmelerini sağlar." (age. sf. 175)

İKK eğer adına layık ya da kendisine yüklenen fonksiyonu oynayacak şekilde çıkarılırsa ,Lenin yoldaşında belirttiği gibi, görevlerini yerine getirebilir, oynayacağı fonksiyonu oynayabilir. Başka bir söylemle; İKK, silahlı mücadelenin ve kitlelerin yığınsal öfkesinin "her kıvılcımını körükleyerek" ve bunları "yaygın bir yangın haline getiren muazzam devrimci körüğün bir parçası haline" (Lenin) gelmelidir.

İKK sadece olayları ve gelişmeleri özetlemekle kendini sınırlamayacak, esas olarak partimizin ve devrimin propagandasını yapacak, kitleleri, partimizin görüşleri doğrultusunda yön vermeyi, harekete geçirmeyi hedefleyecek; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, faşist Türk devletinin en geniş şekilde teşhir ve tecrit politikasını hayata geçirecektir.

İKK, Türk, Kürt, Ermeni, Çerkez, Arap ve Türkiye'de yaşayan bütün halkların komünist sesi olmaya, onları partimizin etrafında birleştirici görevini sürdürmeye devam edecektir.

Aynı zamanda,anti-emperyalist, anti-faşist ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini destekleyecek ve bunları okuyucularına duyuracaktır. Özellikle bu konuda yurtdışındaki yoldaşlarımıza önemli görevler düşmektedir. Yurtdışının olanakları nedeniyle, bu tür kurtuluş hareketlerinin haberlerini dergimize düzenli şekilde ulaştırmalıdırlar. Bu görevi, sorumluluk duyarlılığı içinde yerine getireceğine inanıyoruz.

İKK, Kürt ulusuna yönelik her türlü haksızlığa karşı çıkmaya, Kürt ulusunun ulusal-demokratik hakları için verdiği savaşını desteklemeye ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkını koşulsuz-şartsız desteklemeye devam edecektir.

İKK'nın düzenli çıkması için, bu konuda bütün yoldaşlarımıza görev düşmektedir. Devrimci duyarlılık, İKK'ya sık sık güncel haberler göndermek olayları anında iletmek çalışma alanlarımızdaki işçi, gençlik, köylü, gerilla haberlerini aksatmadan iletmek ve çeşitli makale ve yazıları İKK'ya ulaştırmak her yoldaşın görevleri arasındadır.

İKK'ya şiir, fıkra, anı, öykü, karikatür, resim veya benzeri edebiyat ve görsel sanatların her dalından yazılar iletilmelidir. Ayrıca, İKK'da okuyucu mektuplarını, eleştiri ve önerilerine de yer vermeye çalışacağız.

Bütün parti örgütlerimize ve yoldaşlarımıza İKK'ya gönderilecek yazıların aksamaması için önerimiz sudur: Her parti organı, bölgedeki olayları kalame alacak bir yoldaşı görevli kılmalı, o yoldaş zaman geçirmeden haberleri derleyerek ve yorumunuda katarak İKK'ya iletmelidir. Görev, kendiliğindenciliğe bırakılmamalı ve görevlendirilen yoldaşların bu görevi yerine getirip getirmediği ciddi bir şekilde denetlenmelidir. Ve İKK'ya yazı yazmak isteyen bütün yoldaşlarımız teşvik edilmelidir. Haber ve yazılar salt İKK ile sınırlı kalmamalı, diğer yayınlarımız içinde aynı anlayışla görevlendirmeler yapılmalıdır.

Gazeteyi düzenli aralıklıklarla çıkarmak ve içeriğinin doyurucu olmasıyla sorun bitmiyor. Bu, sadece sorunun birinci edımıdır. İkinci adımı ise ,bu gazeteyi en geniş kitlelere ulaştırmak olacaktır. Eğer İKK salt kendi taraftarlarımızla sınırlı kalıyorsa İKK asli görevini yerine getirmiş sayılmaz. Kesinlikle en geniş kitlelere ulaştırmalıyız. Bu nedenle, çıkarılması ve dağıtıma hazır hale getirilmesindeki organizenin iyi olması kadar, kitlelere ulaştırılması için dağıtım ağı organizasyonunun da çok iyi yapılması gerekir. Bu iş parti organlarımıza düşüyor. Bütün yoldaşlarımızın bu bilinçle hareket edeceklerine inanıyoruz.

Komünist selamlar
TKP (ML) MK-SB

BAŞYAZI

Başyazı'nın devamı...

Bataklığa doğru giden Türk, hakim sınıflarının ekonomisinin Çiller'de bataklıktan kurtaramayacak. KİT'lerin emperyalist tekelleri hazat-mezat satılması da bu ekonomiyi kurtarmaya yetmeyecektir.

Türk hakim sınıflarının kirli düzeni öyle bir sistemki emperyalist efendileride bu sistemi kurtarmıyor. Çünkü emperyalizmin kendisi bunalım içindedir. Emperyalizmin bunalım arttıkça Türkiye gibi yarısömürge, yarı-feodal ülke egemenleri daha çok krize giriyorlar. Ve krizi atlatmak için halkı daha fazla sömürüyorlar. Ve daha çok baskı uyguluyorlar. Sömürü baskıyı getirir. Baskı halkı sömürmenin bir aracıdır. Sömürü olduğu sürece halk üzerindeki baskılarda kalkmayacaktır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çirkef düzenihertürlü kokuşmuşluğun içinde debelenmektedir. "Demokrasi" adına kararları MGK çetesi alıyor. "Sivil" hükümetler sözde kendi kararlarıymış gibi uyguluyorlar. MGK çetesi "tavsiye" ediyor, burjuva ahırında egemenlerin piyonu olan milletvekilleri MGK'nin kararlarını yasallaştırıyorlar. Bütün halk düşmanları ve burjuva boyalı basını "yaşasın şeffaf demokrasi" diye alkışlıyorlar.

Kürdistan'da bir ulus kıyıma uğratılıyor. Gazeteciler ve yurtsever insanlar katlediliyor, tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor, köyler boşaltılıyor, Kürt köylüsü yerinden yurdundan ediliyor, alevi-sünni çatışması körükleniyor ve bunların yanında sünni Kürt köylüleri silahlandırılıyor. Büyük şehirlerde insanların gözü önünde sokak ortalarında insanlar kurşunlanıyor ve faşist hakim sınıflar tüm iletişim ve basın araçlarıyla "yaşasın demokrasi" ve "yaşasın şeffaf yönetim" diye uluyorlar.

Türk devleti halka karşı işlediği bunca suçlarlada yetinmiyor, yeni kıyımlar için toplumdan dıştalanmış ayyaş, serseri,çapulcu faşist unsurlardan oluşan bir "özel ordu" oluşturuyor. Kontr-gerilla, özel tim ve koruculaın yanında faşist Türk ordusu yetinmiyor, yeni yeni saldırı ve takviye güçleri kurarak halkın üzerine salıyorlar.

Türk devleti bu kadar saldırgan, ve militarist güçleriyle de kendini kurtaramıyor. Bunlarda halka yönelmekte yetersiz kalıyor olmalı ki şimdi topyekün savaş çığlıkları atıyor.

Topyekün savaşla ülkenin her köşesinde işçilere, köylülere, memurlara küçük esnaflara, gençliğe ve Kürt ulusuna yonelik buyük saldırılar hedefliyorlar. Yani, 12 eylül AFC'nin uygulamaları ve devlete getirdiği yeni kurumlaşmalar yetmiyor olmalı ki, bunalımdan çıkmak için bütünüyle sindirilmiş bir toplum hedefliyorlar. Bunun içinde ülkenin her köşesinde başta Kürt ulusu olmak üzere komünistlere, devrimcilere, demokratlara ve halkın ileri çıkan kesimlerine karşı vahşi saldırılar öngörüyorlar. Bugün bir kısmını yürürlüğe soktular. Başta da devrimci sosyalist basın üzerinde varolan baskıyı daha da arttırdılar ve kapatmalara gidiyorlar.

Faşist TC devleti "Terörle Mücadele Yasası"yla da sert kayaya çarpacaktır. Başta komünistler olmak üzere Kürt ulusu da bu savaşa karşı koyuşlarını, mücadelelerini daha da boyutlandırarak sürdüreceklerdir. özellikle partimiz TKP (ML) ülkenin her köşesinde silahlı mücadeleyi yükseltme azmindedir. Partimiz önderliğindeki TİKKO gerilla savaşını geliştirerek ve yükselterek egemenlere eninde sonunda hakettiği dersi verecektir.

Ezilen yığınlar ise bir 12 Eylül'de olduğu gibi susmayacaktır. Kitlelerin TİKKO'nun gerilla savaşına olan ilgisi giderek artıyor. Özellikle bu yılki katılımlar beklenenin üstündedir. Savaş bölgelerinde halk, partimizin kendilerini acilen silahlandırması talebinde bulunmaktadır.

Halkımız silahlı mücadeleyi giderek daha çok benimsiyor. Partimize olan ilgisi her geçen gün artıyor. Bu halkımızın Türk devletinin baskılarına karşı silahlı mücadeleye olan olumlu ilgisine, TİKKO'nun silahlı mücadelesinin kitleler üzerinde bıraktığı olumlu etkiyi gösteriyor.

Türk devleti Kürt-Türk ve diğer azınlık milliyetlerden Türkiye halklarına karşı topyekün savaşta açsa bundan galip gelecek olan halkımız olalcaktır. Çünkü halkımız artık eskisi kadar umutsuz değildir. Umut namluda, umut halkımızın TKP (ML) önderliğinde yürütülen gerilla savaşına gösterdiği destektir.

Halkımız değil, "Topyekün Savaş" ilan eden "Terörle Mücadele Yasası" adı altında sivil görünümlü yeni "12 Eylüller" getiren, "idam" ve de "katliam" çığlıkları atan faşist Türk devleti korksun.

Kapak yazısının devamı...

ile ezilenler arasındaki çelişkiler giderek yükselir ve ezilen yığınlar kendilerini ezen ve sömürenleri alaşağı ederek kendi iktidarlarını kurarlar. Bu kendiliğinden olmaz ancak KP önderliğinde gerçekleşebilir.

BUNALIMDAN ÇIKMA ÇABALARI YENİ BUNALIMLARI DOĞURUR

Özellikle 12 Eylül 1980 cuntasıyla egemen sınıflar devlete ve topluma yeni bir düzen verme ekonomik dar boğazdan ve siyasi krizden kurtulma çabası içindeydiler. Çünkü, 12 Eylül AFC'siyle estirdikleri baskı yoluyla herşeyi daha iyi yapacaklarını ve bir daha bunalıma girmeyeceklerini umuyorlardı. Bu nedenle de toplumu yani halkı işkence cenderesi altına aldılar. Grevleri ve bazı ilerici sendikaları yasakladılar ve kapattılar. Ücretleri dondurdular, halkın ileri kesimini ve devrimcileri zindanlara tıktılar, birçoğunu ise ya asarak ya kurşunlayarak ya da işkencehanelerde katlettiler ve bir milyondan fazla insanı sorgudan geçir-

diler. Yeni Anayasa ile -82 anayasası- devlete yeni bir düzen verdiler. Yeni ve yıpranmamış burjuva temsilcilerin ortaya çıkması için eski bujuva-feodal partileri kapattılar, öğrenci gençliğin tam bir kışla yöntemiyle yönetilmesi için yeni yüzler -YÖK- çıkardılar.

12 Eylül'ün esaslı bir nedeni ise "24 Ocak kararları" dedikleri ithal ikameci ekonomik sistemde "serbest piyasa" ekonomik sistemine geçişti. Bu politika İMF'nin dayatmasıydı. Emperyalist sömürü sisteminin bir halkası olarak yarısömürge ülke halklarını daha fazla sömürme anlamına geliyordu. Emperyalistler bunalımlardan kurtulmanın yolu olarak Türk egemen sınıflarına bu politikayı dayatmıştı, bu politikanın uygulanması halinde halka yeni acılar, yeni sömürü yükleri getirecekti. Bu da toplumsal çalkantıyı beraberinde getirmesi anlamına geliyordu. Bu nedenle böyle bir politika ancak toplumun bütünüyle baskı altına alınmasıyla olabilirdi.Türkiye'de bunun aracısı ise askeri cunta olabilirdi. Başka etmenlerin yanısıra bu politakının yaşama geçirilmesi için 12 AFC'sı iş başına getirildi.

Gelinen aşamada 12 Eylül cuntasında egemen sınıflar için çare olmadı. Halk örgütsüzleştirildi, büyük acılar yaşatıldı, TDH ağır bir yenilgi aldı. Ama Türk egemen sınıfları daha derin bunalımlara girmekten kurtulamadı.

Büyük bir umutla Amerikancı Özal'ın işbaşına getirilmesi bile sorunu çözmeye yetmedi. Enflasyon fırladıkça fırladı, dış borç gündengüne artışını sürdürdü, iç borçlanma artmasını sürdürdü, bütçe açığı azalmak bir yana, her yıl bir önceki yılın birkaç katına ulaştı, işsizlik %23'lere ulaştı. Halkın alım gücü ise, 1970 baz alındığında onun iki katı gerisine düştü. İhracat ithalatı karşılamadığı gibi dış ticaret hacmi bekledikleri gibi büyüme göstermedi. Halkımızın deyimiyle Türk parası pul oldu.Ve dolar karşısında sürekli erimesini sürdürüyor.

24 Ocak kararları'nın mimarı Özal'da Türk egemen sınıflarını kurtaramadı. Demirel-İnönü kliği de kurtaramadı.

Özal 1983 6 Kasım seçimlerinde sivil başbakan diye 12 Eylül cuntasına karşı alternatif olarak halka gösterildi ve seçildi. Oysa, 12 Eylül cuntasının ekonomik-politik uygulayıcısı esas olarak Özal'dı. Ama, aynı Özal, bu kez Kenan Evren cuntasına karşı alternatif olarak gösterildi ve Özal demokratikleşme sözü vererek seçimleri kazandı. Hükümet olur olmaz işe demokratikleşmeyi unutup cuntadan kalma tüm faşist yasaların en kararlı savunucusu olarak hükümetini sürdürdü.

Özal'ın egemen sınıflara katmerli bir sömürü kazandırırken halka ise baskı, zulüm ve katmerli bir sömürüden başka birşey vermedi. Yani demokratik hak ve özgürlük üzerinde baskıları sürdürürken halkımız her geçen gün yoksullaştırıldı, enflasyonun inmesinin artmasına ters orantılı olarak halkın yoksullaşmasından aşağıya doğru indj yani yoksullaşmanında ivmesi bir noktada durmak bilmedi. İnişini halkın acılarını arttırarak sürdürdü.

Demirel-İnönü hükümeti "şeffaflaşma", "demokratikleşme" ve halkın refahını arttırma vaadiyle işbaşına geldiler. Demirel'in "demokratikleşme" ve "şeffaf bir yönetim" sloganı kendiliğinden belirlenmiş bir slogan olmaktan öte halkın en çok istemlerinden biriydi. Özal döneminin alternatifi olarak seçimlerde halkın karşısına halkın istemlerini dikkate alarak ayrıca hükümet olur olmaz "Kürt realitesini tanıdıklarını" açıkladılar.

Sonuç, seçim meydanlarında verilen sözlerin tam tersi oldu. Kürt halkı üzerindeki katliamlar daha da artarken, sürgünler (Demirel-İnönü, Özal dönemlerinde çıkarılan meşhur "sansür, sürgün" yasalarına karşı çıkmışlardı) köy boşaltmalar, Kürt köylülerinin katliamlarını artarak sürmesi, özel ordu projeleri ve Demirel-İnönü hükümetinin belirgin icraatlarının başında geliyordu.

"Demokratikleşme", "şeffaf yönetim" ise varolan demokratik kırıntıları daha da kısıtlanması, şeffaflık namına ise birşey yapılmadığı gibi işkenceler katliamlar olağan hale getirildi. Sokak katliamlarından sonra sözde halk katliamı destekliyormuş gibi, esasta ise devletin kolluk güçleri ve ölüm mangalarını oluşturduğu topluluğun sevinç gösterilerinin sık sık televizyonlarda yayınlanması DYP-SHP Koalisyon hükümetinin TV'lerde yayınlanan icraatın içinden programlarının en öne çıkan özelliklerinden birini oluşturuyor.

SHP ise DYP'nin hükümetteki koltuk değnekliğini yaptı. Günümüzde sosyal demokrat partilerin diğer sağ partilerden özde bir farkı yoktur. Özellikle ülkemizdeki sosyal demokrat partiler hükümete geldiklerinde faşizm uygulamaktan başka yollarıda yoktur. Bazı sözde ilerici ve demokratlar sosyal demokrat partilerin halkımıza ilerici olduğunu gösterme gayreti içindeler. Oysa DYP-SHP koalisyonu hükümetinde SHP ve DYP'nin seçim öncesi ve seçim sonrası hükümet protokolünde görüldüğü gibi programlarında bir fark yoktur. Hatta İnönü seçim öncesi DYP bizim görüşlerimizi savunuyor demek zorunda kalmıştı.

Ülkemizde sosyal-demokrat partiler bazı demokratik hak ve özgürlük savunucuları olarak gözükselerde özünde faşist partilerdir. Savundukları ile icraatlarıyla halka zulüm ve sömürü, komprador ve burjuvazi ve toprak ağalarının refah ve zenginlik vaadederler ve uygularlar. Daha açıkçası SHP gibi partiler komprador burjuvazi ve toprak ağalarının birer temsilcisi ve onların çıkarları için hizmet eden uşak partilerdir. Sağ partilerinden farklı olarak "hak ve özgürlükçü" kesilmeleri halkın ileri kesimlerinin oyunu alabilmek içindir.

DYP-SHP koalisyonu egemen sınıfların dayatması sonucu olmuştu, egemen sınıflar ekonomik ve siyasi krizin geliştiği bu dönemde bu bunalımı atlatmanın bir yolu olarak SHP-DYP koalisyonunda gördüler.

Çünkü, iki sağ partinin oluşturacağı bir hükümet "sol kesim" etkilemeyecek ve onları pasifleştirmeyecekti. Ama bir sağ bir sol görünümlü bir hükümet halkın önemli bir kesimini etkileyebilir ve Türk egemen sınıfların politikalarını halktan fazla bir tepki görmeden uygulayabilirlerdi. Bugünde başbakanları ve parti başkanları değişse de DYP-SHP koalisyonu devam ettiriliyor.

Nitekim, DYP-SHP koalisyonu kitlelere verdikleri vaadleri yerine getireceklerini söyleyerek kitlelerin önemli bir kesimini oyalamayı başarabilmişlerdir.

"MELEK YÜZLÜ" VAMPİR: ÇİLLER

Türk egemen sınıfları, DYP-SHP koalisyonu yıpranması ve özellikle de Demirel-İnönü kliğinin yıpranmasıyla birlikte, Çiller'in DYP'nin başına gelmesi için büyük çaba harcadılar. Halkı bir süre daha oyalamak için, Çiller iyi bir piyondu. Ayrıca, Türkiye'de ilk defa bir kadının başbakan olmasını da kitleler sempatiyle karşılardı. Bu nedenle Türk egemen sınıfların önemli bir kesimine burjuva basını Çiller'e büyük destek vererek halkın karşısına yeni bir kurtarıcı olarak çıkardılar. Başta ABD olmak üzere Avrupalı emperyalistlerde Çiller'e destek verdiler. Çiller ikinci Özal olarak sahneye çıkarıldı. Çiller başa gelir gelmez Özal'ın uygulamalarını uygulamaya koymaya başladı. Daha doğrusu ABD'nin ve İMF'nin ekonomik politik kararlarını kendi kararı gibi sahnelemek istiyor. Önce Kürt sorununda yumuşak bir çıkış yaptı. Kürtlere bazı kültürel haklarını tanıyabileceğini (bu ABD'nin Kürt egemen sınıflarına dayatması) söyledi. Ancak, DYP ve ANAP'tan sert tepki gelince ayrıca MGK içindeki şahinlerin kulağını çekince (sen kime danışdın da böyle bir açıklama yapıyorsun dercesine) açıklamasını yanlış anlışıldı diyerek geri çekti. Böylece Kürt sorununa yaklaşımda bir değişiklik olmayıp esas olarak MGK'nin kararları doğrultusunda Türk demagojisinde devam etme politakası aynen ve daha vahşice uygulamaya devam edildi. Ve daha ileri gidilerek topyekün Türk-Kürt halkına karşı açıldı. Türk egemen sınıfları topyekün savaşın bir parçası olarak sahneye koydukları Sivas katliamına karşı Çiller'in tavrı onun bir melek değil halkın kanını emen bir burjuva vampiri olduğunu, kitlelerin ileri kesimlerinde ortaya çıkarıldı.

Şimdi Çiller'i bekleyen ekonomik-siyasi bunalımı çözme Kürt sorununu çözme, işsizliği çözme, özelleştirmeyi "sancısızca" atlatma dış borç ödemelerini dengeleme ve bunlar için borç bulma ve tekrar seçimi kazanmak için seçim ekonomisini uygulama gibi sorunlar var. Bunları ne Çiller ne "aslan sosyal demokratların" yeni burjuva kovboyu Karayalçın çözebilir. Türk egemen sınıfların önüne dikilmiş bu dağlar toplumsal çalkantıları doğurmaya gebedir. Bütün korkuları da bu değil mi?

EGEMEN SINIFLARIN EKONOMİK PANORAMASI

Yeni ikili yüz olarak kitlelere sunulan Çiller-Karayalçın ikilisi egemen sınıfları düzlüğe çıkarabilecek mi? Daha bugünden şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki bu ikili bataklığa battıkça batacaklar. En geri kitleleri bile kandıramayacaklardır.

Türk egemen sınıfların ekonomisi bu yükün altından kalkması olası değil. Egemenler bu yükü hafif uygulamasına giriştiler. Her zaman uyulanması halkı da daha da yoksullaşmaya itiyor. Ayrıca, ekonominin açıklarını kapatma, zam uygulamaları da yetmiyor. Çünkü daha büyük oranlarındaki zam halkı ayağa kaldırabilir. Alıştıra alıştıra uygulama yöntemini deniyorlar. Bunlarda yetmiyor. Yeni vergi yasalarıyla halkın kanını emmeye çalışıyorlar. Her yeni gelen hükümet istisnasız yeni bir vergi yasası çıkarmıştır. Çünkü ekonomik bunalım dahafazla sömürüyü beraberinde getiriyor ve egemen sınıflarda bunalımdan çıkış yolu olarak halkı daha fazla sömürmekte görüyorlar.

Egemen sınıflar bunca iç ve dış borcun yanında enflasyonu düşürecekleri yalanını ileri sürmekten çekinmiyorlar. Resmi olarak %70 açıklanan enflasyonun gerçek daha fazla sömürü daha fazla baskıdemektir. Boyutu bu değildir. Oysa borçlanma için çıkardıkları tahvillerin yıllık faizi ise %83'tür. Bu bile enflasyonun%70 olmadığını ve %90'ları aştığını göstermektedir.

%70'de olsa bu enflasyon böylesi bir ekonomik kriz altında gerilemez. Tersine ilerleme gösterir. Enflasyonun sürekli artması ise halkın yaşamını daha da çekilmez hale getirmektedir.

ÖZELLEŞTİRME DAHA FAZLA İŞSİZLİK DEMEKTİR.

Özal'dan başlayarak Çiller'e kadar gelen başbakanlar hükümetlerinin önüne KİT'lerin özelleştirilmesini koydular. Bugüne kadar hiçbir hükümet seçmen tabanını kaybetmemek için bu sorunu ciddi olarak ele almadılar. Ancak bugüne kadar birkaç işletme hariç ciddi bir özelleştirme olmadı. Çiller şimdi ekonomide ciddi ağırlıkları olan KİT'leri özelleştirme çabası içinde İMF'de bunu dayatmaktadır.Türk egemen sınıfları KİT'lerin hükümetler (partiler) için birer arpalık olduklarını, işçi istibdamı olarak da kapasitelerini üstünde şişirdiklerinin bilincinde. Bu da bütçeden buraya mali kaynak ak-

tarılmasını doğuruyor ve bütçe açıklarının bir kısmı hepsi değil bu nedenle doğuyor. Egemen sınıflar KİT'lerin özelleştirilerek arpalık olarakta çıkarılması ve şu anda dar boğazda olan ekonominin bunların özelleştirilmesinden elde edilecek mali kaynaklar kısmende olsa çıkarılmasını hesaplıyorlar. KİT'lerin devlet elinde olması ya da olmaması sorunun esasını oluşturmamaktadır. Devletin elinde olduğu zamanda yine bunlardan halk değil burjuvazi yararlanıyor.

İMF'de KİT'lerin özelleştirilmesini uzun yıllardır dayatmaktaydı. Çünkü hem zarar etmeleri nedeniyle emperyalist efendilere fazla bir yararı olmadığından hem de özelleştirmeleri halinde bunları emperyalist tekeller alabilirler. Buda emperyalist tekellerin Türkiye'de daha fazla söz sahibi olmasını getireceklerdir. Şu anda olanda budur. Şimdiye kadar özelleştirirken HAVAŞ, UGSAŞ, Çimento fabrikalarının hepsi esas olarak emperyalist tekeller tarafından satın alınmıştır.

KİT'lerin özelleştirilmesinin ekonomik yanı bu iken siyasi yanı özelleştirilen KİT'lerde çalışan işçilerin büyük çoğunluğu işten çıkarılmakta buda işsizler ordusuna yeni adayların katılması demektir. Bu sorun esas olarak işçiler içinde de huzursuzluk yaratmaktadır. İşçiler işsiz kalacakları için haklı olarak özelleştirmeye karşı çıkıyorlar. İşçilerin bu talebi desteklenmelidir. Ama şu nokta açıklığa kavuşturularak desteklenmelidir.

KİT'ler halkın malı olmadığı gibi, KİT'lerin kaymağını halk değil komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve bunların yardakçıları kolluk güçleri vs. yemektedir. KİT'lerin devletin elinde olması bunların tüm egemen sınıflarının malı olmadığı anlamına gelmiyor. Çünkü Türk devleti bir avuç komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devletidir. Bu KİT'lerin devletin elinde olmasiyla özelleştirilmesi arasında özde bir ayrım yoktur. Ama bazı kimi burjuva ve reformistler KİT'lerin özelleştirilmesine karşı çıkarken orda çalışan işçilerin işsiz kalacaklarından değil KİT'lerin devletin malı olarak Türk devletinde halkın devleti bütün ekonomik kurumlarıyla ordusu ve bürokrasiyle, mahkemeleri ve hapishaneleriyle, polisi ve mitiyle kısacası bütün kurluşlarıyla birlikte komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı ellerinde tutma kaygısıdır. İşçi sınıfı ve yoksul emekçileri baskı ve sömürü altında tutan bir devlet halkın devleti olamaz. Bu nedenle KİT'lerin devletin elinden çıkıp özel kişilerin ya da büyük emperyalist tekellerin eline geçmesi arasında hiçbir fark yoktur. Yukarıda belirttiğimiz gibi, KİT'lerin özelleştirilmesi halinde orada çalışan işçilerin büyük çoğunluğu işsiz kalacağı için devletin bu politikasına karşı çıkmalıdır. İşçilere ve bütün halka devletin ve KİT'lerin gerçek işlevleri anlatılmalıdır. Türk devletinin işçilere ve emekçilere "halkın devleti" olarak gösterilmesine sert şekilde karşı çıkılmalı ve teşhir edilmelidir.

KİT'lerin özelleştirilmesinde çalışanların çalışanlara zarar vermesi dışında egemen sınıfların ekonomik bunalımdan kurtarmaya yetmeyecektir. Çünkü sorun ülkenin zenginlik kaynaklarını ya da büyük sanayi kuruluşlarını emperyalistlere peşkeş çekmekle çözülmez. Sorun sistem sorunudur. Yani, kapitalist sistemin kendisi bunalımlıdır. Bu bunalımlı düzeni sağından solundan yamayarak halkı baskı ve sömürü altında tutarak uzun süre ayakta duramayacağı gibi ekonomik ve siyasi bunalımdan kurtulmasıda olası değildir.

Çözüm, proletarya önderliğinde demokratik halk iktidarını kurmaktır.

EMPERYALİSTLERİN İSTİKRARLI BİR "TÜRKİYE" DAYATMALARI VE TÜRK DEVLETİNİN BÖLGEDEKİ DURUMU

Başta ABD olmak üzere genelde Avrupalı emperyalistler Ortadoğu ve Kafkasya'da kendi çıkarlarını korumak için bölge Jandarmasına ihtiyaçları var. Türkiye yıllardır bunu yapmasına karşılık, yada yapmaya çalışmasına, görevi (Özal bunu hareretle savunuyordu) yerine getirmeye gönüllü olmasına karşılık kendi iç sorunlarıyla boğuşuyor olması bölgeye jandarmalık görevini yerine getirmemesine neden olmaktadır.

Özellikle ABD emperyalizmi bu nedenlerde olsa Kürt sorununun çözülmesinden yana. Çünkü bölgede ABD'nin çıkarlarını en iyi şekilde koruyabilecek olan Türk egemen sınıflarını (sayısal bakımdan ordunun güçlü olması) görüyorlar. Ama içteki istikrarsızlık sürdüğü sürece TC devleti emperyalizmin bölgesel Jandarmalığını yerine getiremez, emperyalizm dönem dönem askeri cuntaları bu tür ülkelerde işbaşına getirmesinin -yada gelmesi için desteklemesinin- sadece bir nedeni budur.

Türk devletinin komşu ülkelerlede ilişkisi iyi değildir. Hemen hemen hepsiyle önemli sorunları vardır. İran, Irak, Suriye, Ermenistan ve Yunanistan'la barışık değildir. Buda Türk egemen sınıfları siyasal olarak da Kürt sorunu nedeniyle askeri olarakta zor durumda bırakmaktadır. Diğer yandan daha düne kadar "Adriyatikten Çin denizine kadar sınırları genişlettik" balonları Azerbaycan'nın Rusya'ya kaptırmasıyla sönmüş durumdadır. Böyle olacağı da belliydi. Hiç kimse Türk devletlerini Türk egemenlerine kaptıramazdı ve zaten Türk egemenlerinin de buna gücü yetmez.

"TOPYEKÜN SAVAŞ"IN DÖŞENEN MERDİVENLERİ VE DEVRİMCİ ALTERNATİF

Egemen sınıfların genel olarak ekonomik durumunu ortaya koyduk. Bu ekonomik bunalımın al-

tından kalkmaları olası değildir. Ekonomik bunalımı atlatmaları olası olmamasına karşın yükünü hafifletmek için yeni vergiler ve sık sık zamlar uygulamalarını daha ağır şekilde yürürlüğe sokacaklardır. Buda zaten geçirdiği bunalımı içinde olan geniş yoksul kesimi daha da bunalıma itecektir ve egemen sınıflara karşı olan hoşnutsuzluğun daha da gelişmesine neden olacaktır.

Halkın en azından %20'lerin burjuva partilerine hiç güveni yoktur. Diğer önemli kesim ise güveni giderek azalmıştır. Devrimci bir alternatif olmadığı için burjuva feodal partilere oy veren küçümsenmeyecek birkesim oy vermiyor. Ama devrimci bir alternatif olduğunda halkın eğilimi devrimci alternatifinden yana olacaktır. Kürdistan'da egemen sınıf partilerin tabelalarından başka bir şey kalmamıştır. Türk egemen sınıf partileri burada (Refah partisi hariç) etkinliğini yitirmişlerdir.

Halkımızın ileri kesimi silahlı mücadeleye sempati duyuyor. Orta kesimlerde silahlı mücadeleden etkileniyor. Özellikle Partimizin önderliğinde verilen sosyal kurtuluş mücadelesi ileri kesimi çekmeye devam ediyor.

Kitleler egemen sınıfların ekonomik politikasından hoşnutsuz ve düzen değişikliğinden yana ancak güçlü bir devrimci alternatif olmadığından egemen sınıf partilerinden birini seçmek zorunda bırakılmıştır.

Kitlelerin kısmen varolan sessizliği kitlelerin düzenden hoşnut olduğunu göstermiyor tersine baskı altında olduklarından ve önderlik edecek ve harekete geçirecek güçlü devrimci bir alternatif olmadığı için suskunluk devam ediyor. Burjuvazi kitlelerin çeşitli ve yalan demagoji yanında Türk milliyetçiliğini körükleyerek hareketsiz kılmaya çalışırken bir yandan da her türlü baskı topasını eksik etmiyor. Her türlü demokratik ve haklar üzerindeki baskı ve gasp sürüyor. Kürt ulusuna yönelik katliamcı politika bütün vahşetiyle sürüyor. Öyleki yaylacılar bombalanıyor, çoluk çocuk öldürülüyor, köylülerin evleri ve bütün malı-davarı telef ediliyor, ormanlar yakılıyor, emperyalist patentli helikopter ve uçaklar Kürt köylerine bomba üstüne bomba yağdırıyor.

Bombalanan yerler sadece Kürdistan topraklarıyla sınırlı değildir. TİKKO gerillalarının bulunduğu Karadeniz toprakları ve ormanlarıda Türk uçaklarının bombalarıyla yanıp kavruluyor.

Egmen sınıflar içine düştükleri bunalımı atlatmak için halka baskı üstüne baskı yapıyor ve topyekün savaşın merdivenlerini döşüyor.

Önce alevi-sünni çatışmasını Sivas katliamıyla sahneye kondu. Bu tesedüfi bir olay değil. Önceden planlanan senaryonun bir parçasıydı. Bunun arkasından sünni Türk köylerine silahlar dağıtıldı. Niçin, PKK ve TİKKO gerillarına karşı. Ayrıca alevi-sünni çatışmasıyla kitleleri birbirine kırdırma ve peşinden kitle katliamlarına girişmek için.

Bunların dışında topyekün savaşın araçları olarak faşist Türk ordusunu yanında özel ordu, kontrgerilla, özel tim, koruyucular vs. hazırlandı. Böylece gerillanın savaştığı bölgeler hem sürekli bombalanacak ve bu ölüm mangaları yoluyla da halk kıyımdan geçirilecektir, plan bu.

Topyekün savaş sadece PKK ve TKP (ML) TİKKO gerillalarına karşı değil, bütün halka karşı verilecektir. Ve sadece Kürt halkına değil, topyekün savaş Türk halkına ve tüm ilerici kesimleride kapsıyor. Nitekim, yasallaştırmaya çalıştıkları "Terörle Mücadele Yasası"yla, bunu ortaya koyuyorlar.

Egemen sınıfların Kürt ve Türk halklarına karşı topyekün savaşı başlamıştır. Bu savaşa karşı Kürt ve Türk halkı birleşmeli ve devlete karşı savaşmalıdır.

Ayrıca topyekün savaşın hazırlıkları olarak burjuva basınından tam destek alınmıştır. Devrimci-demokrat basınına karşı ise savaş açılmıştır. Birçok yurtsever devrimci gazeteci katledilirken birçoğu ise katledilmek için sıraya konulmuştur. Yine devrimci demokrat basın üzerindeki baskılar artmıştır. Kapatmalar, gözaltılar, toplatmalar ve bunların yanında ağır hapis ve para cezaları ile sindirme hareketleri sürmektedir.

Türk egemen sınıfları kendi bunalımlarını aşmak için her türlü zora başvurabileceklerini -zaten vuruyorlar- söyledik. Bunlarda yetmezse sıkıyönetim ve hatta yeni bir askeri cuntayı bile işbaşına getirebilir. Şu anda bir askeri cuntayı işbaşına getirmemeleri, sivil hükümetler ve parlamento sayesinde uygulamak istedikleri tüm politikaları rahatlıkla ve "demokrasi" görüntüsü altında uyuladıkları içindir. Yarın oda tıkandığı anda askeri cuntayı işbaşına getirmeleri olasıdır.

"Topyekün savaşın" yasal adı olan "Terörle Mücadele yasası"nın alanı olarak sadece Kürdistan'ı görenler büyük bir yanılgı içindedir. Egemen sınıflar çeşitli milliyetlerden, Kürt, Türk ve diğer azınlık milliyetlerden Türkiye halklarına işçi sınıfına, ilerici demokrat-devrimci, komünistlere karşıdır. Bu nedenle bu savaşa karşı çıkmak başta her devrimci-demokrat, komünist ve bütün halkımızın görevidir.

"Topyekün savaş"a karşı devrimci alternatif egemen sınıfların savaşına karşı savaşmaktır. Yani, TKP (ML) önderliğinde TİKKO'nun savaşını geliştirmek ve boyutlandırmaktır. Halkı bu savaşın içine çekmek için yoğun çaba harcamak esaslı görevlerimiz arasında olmalıdır.

Bunun yanında devrimci-demokrat kesimlerde "topyekün savaşa" "TYS" karşı eylem birliklerini geliştirmek, buna karşı kitle hareketlerini yükseltmek olmalıdır. Ayrıca egemenlerin bu kirli oyununu Türkiye ve dünya kamuoyuna karşı geniş teşhirini yapmalıyız.

OLAĞANÜSTÜ PARTİ KONFERANSIMIZI (OPK) AYAKTA ALKIŞLAYALIM!

Ezilen Halkların özgürlüğü için ileriye doğru atılan her adım ayakta alkışlanmayı gerekli kılacak bir değerdir. Hele hele bu değer, faşist diktatörlüğün bütün gücüyle sınıf hareketinin gelişmesini boğmak için onun kurmayı olan Komünist Partisine yöneldiği koşullarda yaratılıyor ve başarıyla sonuca gidiliyorsa, bunun daha çok anlamlı ve kutsal olduğu hiç mi hiç tartışma götürmez bir gerçektir.

Her toplumsal olayın toplumu ileriye gitmesi için belli birkatkısı olduğu açıktır. Yine, her toplumsal olayın kendi çapında belli bir nitelik ve misyona sahip olduğu da yadsınamaz bir olgudur. İşte bu gibi durumlar ne kadar bilimsel ise, öylede ileriye doğru atılan her toplumsal adımında birbirine göre farklı nitelikte olduğu ve her toplumsal olayın toplumsal gelişmeler üzerinde aynı derecede etkileyici olmadığı da o kadar açık ve bilimseldir. Aynı şekilde benzer olayların her zaman aynı boyutta her özgül durumda sosyal kurtuluş mücadelesi üzerinde aynı etki yaratacağını düşünmekte ham hayalcilik olacaktır. Daha açıkçası, isim olarak benzer olayların her özgül koşulda aynı derecede gelişme yaratacağını ve değer taşıyacağını söylemek ya da düşünmek, her somut durumda, yani "somut şartların somut tahlilinden" başka birşey olmayan Marksizmin ruhunu inkar etmekle aynı kapıya çıkar. Çünkü, her olay hakkında kendisini yaratan dış ve iç koşullarla birlikte ele alınıp değerlendirildiğinde ancak doğru bir tahlil yapılabilinir, yoksa yapılamaz. Bundan başkacada bilimsel bir yöntem yoktur ve olamaz. Öyleyse, Olağanüstü Parti Konferansımızı ayakta alkışlanmasının, yani böylesine tarihsel, toplumsal ve enternasyonal değere sahip bir konferansın utkuyla sonuçlanmasının altında yatan gerçekler kavranamadan, OPK'nın yaratmış olduğu muazzam siyasal gelişmelerde kavranamaz. Çünkü, insanların bilinçli faaliyeti sonucu zaferle sonuçlandırılan değerlerin başarısının sırrı bilinmeden, yaratılan değerin anlam ve önemi de bilinip kavranamaz. Aynı şekilde, böylesine anlamlı ve kutsal değerlerin korunmasıda gerçek anlamda sağlananamaz. Bu anlamda öncelikle OPK'ı gerekli kılan faktörler üzerinde azıcıkta olsa durmakta fayda var,daha sonra ise OPK'nın başarıyla sonuçlanmasının sırrı ve bunun yarattığı sonuçlar üzerinde duracağız.

Bilindiği gibi parti güçlerimizin tek bir örgütsel yapı altındaki birliği, 14-15 Nisan 1992 günü her iki yapınında "birlik komisyonları" tarafından yapılan ortak bir oturumla gerçekleştirilmiş oldu. Bu örgütsel birliğin öznesini oluşturan temel taş ise ideolojik birliktelikti. Daha açıkçası her iki yapıyı tek bir örgüt çatısı altında toplayan ana faktör, her iki yapınında devrimin stratejik konuları ve bunların çözümüne ilişkin savunduğu ilkelerin toplamı olan program konusunda aynı düşünceleri savunuyor olmalarıydı. Evet her ikiyapı arasında bazı noktalara ilişkin görüş farklılıkları vardı, fakat bunlar ilkesel konulara denk düşen görüş ayrılıkları değil, taktiksel sorunlara denk düşen noktalardı. Dahası, o yüce ve büyük slogan olduğu kadar büyük davada olan "birlik" olgusunun gerçeklik kazanmasının dövüldüğü örs, '72 programını oluşturan ideolojik birliktelikti. İşte bu uygunluk '92 Nisan'ında gerçeklik halini alan olgunun (birlik) ana kilometre taşıydı. Ki bu taş sonucu idiki o yüce slogan ve büyük dava teoriden çıkıp pratikte vücut buldu. Yoksa gerçeklik haline dönüşemezdi. Çünkü, ideolojik birlikteliğin, yani devrimin temel sorunları ve bunların çözümlerine ilişkin ilkesel konularda bir birlikteliğin olmadığı durumlarda yapılan "birlik" çağrıları, ilkesiz birlik çağrısı olacağı gibi, büyük bir çağrı üzerinde gerçekleşecek bir birliğinde kalıcı değil, geçici olacağıda açıktır. Çünkü, ilkeler üzerinde gerçekleşmeyen bir birlik, MLM birlik değil, kof ve geçici birliklerdir. Dahası, MLM'lerin savunduğu/savunacağı birlik, ancak ve ancak ilkeler üzerinde gerçekleşecek bir birlik olur. MLM'istlerin hangi tür birlikler olursa olsun ilkelerden taviz verilerek birlik oluşturulamayacağı açık ve nettir. Dolayısıyla, her ikiyapı arasında gerçeklik haline dönüşen örgütsel birliklerinin temelinde ilkeli ve MLM'dir. Bunu görmezlikten gelen ve bu birliğin "ilkeli olduğunu" yadsıyanlar, MLM'istler arasındaki örgütsel birliğin temeli hangi zeminde oluştuğunu/oluşacağını bilmiyor ve kavramıyor demektir. Aynı şekilde ilkeli birliğin yaratacağı muazzam sonuçlarıda göremez ve kavrayamaz! Dahası, ilkeli birliklerin sosyal kurtuluş mücadelesine ivme katacağını; böylesi birliklerin toplumsal, tarihsel ve enternasyonalist nitelik ve öneme sahip olduğunuda göremez,kavrayamaz.

İşte parti güçlerimizin Marksist öngörülüğü sonucudur ki her iki yapı tek bir örgüt çatısı altında güçlerini birleştirerek, sosyal kurtuluş mücadelemizin tarihine altın harflerle yeni bir tarihi sayfa açtırarak halkların kurtuluş için bir adım daha ileriye atmış oldu-

lar. Bu gelişmeyle birlikte, başta faşist Türk devleti ve onun emperyalist efendisi haydutlar birliği parçalamak için dört bir taraftan Partimize hem fiziki, hem de manevi olarak saldırıya geçme hazırlığı içerisine girdiler ve geçtiler de. Emperyalist canavarlar ve onların uşağı durumundaki faşist Türk devleti ve tüm gericiler, Partimizin bu gelişmeleri karşısında şaşkınlığa düşüp, karamsarlık ve moral bozukluğu yaşarken, ezilen halklar devrim ve özelliklede Partimiz çevresinin oluşturduğu cephede ise tam bir moral ve sevinç yaşanmaktaydı. Bu önemli gelişme dünya ezilenleri ve komünistlerine çok önemli mesajlar iletip onlara güç verirken, başta emperyalist vampirler olmak üzere onların beyaz bayrağı altında olan tüm karşıdevrimcilerin gücünü ise zayıflattığı açıktır. Bu inkar edilemez bir gerçekliktir. Çünkü, nasılki başka ülkelerde herhangi bir toplumsal olay buradaki toplumu şu veya bu şekilde etkiliyorsa öylede devrimci cephedeki bir olayda diğer ülkelerin devrimcilerini/komünistlerini olumlu ya da olumsuz yönde etkiliyordur. Çünkü, emperyalizme ve onun uşakları durumundaki iktidarlara karşı vurulan bir darbe, aynı zamanda emperyalizm ve onun dalgalandırdığı beyaz bayrağın cephesinede vurulmuş bir darbe demektir. Çünkü, emperyalizmin girmediği hiçbir devlet yok ve onunla bütünleşmeyen hiçbir gerici sınıf dünyamızda yoktur. Ve ondan da ayrı düşünülemez.

Evet, bugün gelinen aşamada kızıl bayrağı dalgalındıracak sosyalist kamp, yani sosyalist ülkelerden oluşmuş bir kamp yoktur, fakat kızıl bayrağı kendi ülkesinin topraklarına dikmek için mücadele yürüten komünist partiler var. Dahası, bu partiler önderliğinde sosyal kurtuluş mücadelesi hızla devam etmektedir. Bunun en somut örneğini ise Peru Komünist Partisi'nin kızıl meşalesi ışığında yürütülen Peru halkının gerilla savaşıdır.

Bunun yanında şunuda görüyoruz: Bugün birçok ülkede sosyal kurtuluş mücadelesi verilmesine karşın, bunların istenilen boyutta olduğunuda söyleyemeyiz ne yazık ki! Bununla birlikte Uluslararası Devrimci Enternasyonal Hareketin'de belli bir güçsüzlük ve dağınıklık içerisinde olduğuda Partimiz tarafından görülmektedir. Yine aynı şekilde bu olumsuz gidişata dur demenin, yani olumsuzluğun bir panzehiri varsa o da Marksizm-Leninizm-Maoizm'in savunulması ve bu bilimin şavkıyla pratiğe yüklenmekten, yani sosyal kurtuluş mücadelesine luz vermekten başka çarenin olmadığınıda biliyoruz.

İşte bu bilinç ve duyarlılıkla parti güçlerimizin örgütsel birliği gerçekleşmiş oldu. Ve bununla da Devrimci Enternasyonal Harekete daha bir güç katılmış oldu.

Parti güçlerimizin örgütsel birliğinin gerçeklik halini almasının nitelik ve önemine ilişkin oldukça söylenecek söz var, fakat bu sözleri bu makalenin sayfalarına sığdırmak hem zor, hemde onun gündemini aşacağından geçiyoruz.Yalnız konuyu bağlamadan şunuda söyleyelim: Parti güçlerimizin örgütsel birliğinin gerçekliğe dönüşmesinin somutluğuda, açık ve net bir şekilde gösterdiği gibi, **KOMÜNİSTLER, İLKELERİNİ UYGULADIKLARI ZAMAN ASLA YENİLGİ VE BAŞARISIZLIĞA UĞRAMAZLAR!**

Parti güçlerinin birliğiyle ve her iki yapı arasında varolan bazı sorunların giderilmesi için olağanüstü parti konferansımızın gündeme alınmasıyla birlikte faşist Türk devleti bütün güçleriyle birliğin yaratmış olduğu muazzam gelişmeyi durdurmak ve partide bir ayrılığın/bölünmenin tekrar yaşanması için her türlü yola başvurdu, ancak bunda başarılı olamadılar!

Parti Güçlerinin Birliğiyle Ve Her İki Yapı Arasında Varolan Bazı Sorunların Giderilmesi İçin Olağanüstü Parti Konferansımızın Gündeme Alınmasıyla Birlikte, Faşist Türk Devleti Bütün Güçleriyle Birliğin Yaratmış Olduğu Muazzam Gelişmeyi Durdurmak Ve Partide Bir Ayrılığın/bölünmenin Tekrar Yaşanması İçin Her Türlü Yola başvurdu, Ancak Bunda Başarılı Olamadılar!

Parti güçlerinin birliğini, sonrada partiye ilişkin gelişmeleri yakından izleyen her insan rahatlıkla şu sözleri işitmiştir: "Bu birlik yürümez, bunlar konferansta tekrar bölünecekler." "Falanlar-filanlar birliğe karşıdır" dolayısıyla OPK'da tekrar ayrılık olacak" vb. vb. yönlü propagandalar düşman cephesinde yazılı-sözlü bir şekilde yapılmaktaydı. Hatta bu gibi sözlerle, düşman güçleri tarafından esir alınan yoldaşlarımızın moralleri işkence tezgahlarında bozulmaya çalışıldığıda taptaze dimağlarımızda durmaktadır. Düşman güçlerin bu yönlü psikolojik propagandasının yanında partiye daha güçlü fiziki darbeler indirmek için gerek alt konferanslar öncesi gerekse merkezi konferansın öngünlerinde bir dizi oparasyonlar yaptığı ve hatta bu

operasyonlar döneminde bir kaç delege yodaşımızında esir düştüğünüde belirtelim. Düşman cephesinde Partimize karşı bu yönlü (ikili) azgın saldırılar varken, diğer taraftan da bir kısmı küçük burjuva örgütler ve Partimiz tarafından dıştalanmış ve gözünü kariyerizm bürüdüğünden dolayı parti saflarından ayrılan bazı unsurlarında "anti-birlik" propagandaları yaparak, hatta "OPK'da tekrar ayrılık olacak" yönlü demagojilerle Partimizin yıpranması için çaba harcayanları ve "ayrılık olacak sevinci" içerisinde olanlarıda unutmamak gerek. Evet, bu güçler her ne kadar Partimize karşı birfiil olarak savaş vermeselerde, objektif olarak düşmana hizmet ettikleride açıktır.

Tüm bu entrikacı çabaların OPK'mızın başarıyla sonuçlanmasını engellemeye yetmediğine tarihimiz açık tanıklık yaptı.

OPK'mız, hem de parti programımızın ve komünist ilkelerin emrettiği gibi, "savaşın kurmaylarıancak savaşın başında olurlarsa o zaman gerçek anlamda gelişir-güçlenir" temel ilkesiyle hareket ederek savaşın olduğu bölgede toplanarak gerçekleşmiş oldu. TİKKO'nun güvenliği altında munzurların doruklarında gerçeklik halini alan OPK'mızın utkuyla sonuçlanmasının ve düşmanlarımızın beklentilerini kursaklarında bırakan temel faktörler şunlardır:

Birincisi, her iki yapıdan gelme delegelerin sorunların çözümünde izledikleri bilimsel yöntemin MLM yöntem olması ve bu yöntemin amacının ise parti birliğinin daha çok gelişmesi ve korunmasıydı.

İkincisi, konferansın örgütlenmesinin, yani gerek alt gerekse merkezi konferansın örgütlenmesinde koordine yetersizlik ve (biriki) esir düşmeler olsada, esas ta güvenlikli bir şekilde örgütlenmiş olması gelmektedir.

İşte bu çalışma tarzı ve parti içi sorunların çözümünde vazgeçilmeyecek olan bu bilimsel yöntem (ideolojik mücadele) sonucudurki, OPK, Partimiz, halkımız ve devrimimizin hanesine bir zafer abidesi olarak yazıldı. Bu da komünist ilkelerin uygulanmasıyla nelere kadir olunacağının somut göstergesidir. Yoksa, düşman güçlerin Partimize karşı giriştiği her türlü entrika ve beklentileri bertaraf edilebilir miydi? Yoksa, Partimizin birliği daha çok gelişip bugünlere gelinir miydi? Yoksa bugünkü gibi ordumuzun sayıca gücü geçmiş sayıya oranla katlanarak artarmıydı? Yoksa, halkımızın ve parti taraftarlarımızın böylesine güçlü umut ışığı ve cesaret kaynağı olabilir miydik? Yoksa, düşman güçler ve milliyetçiler vd. küçük burjuvaların, gerek fiziki gerekse ideolojik saldırıları karşısında bu kadar güçlü olabilir miydik? Yoksa savaş alanlarında bugünkü gibi açılıp eylemleri yapabilir veya kitleleri harekete geçirip örgütleyebilirmiydik? Yoksa, düşmana attığımız her kurşun, gerek ülke gerekse diğer ülke halkları şahsında bu kadar ses çıkarır mıydı? Yoksa, işçi sınıfımız vd. emekçi halkımız şahsında bu kadar itibar görebilir miydik? Yoksa, diğer komünist ve devrimci hareketler karşısında bu kadar güçlü prestij ve otoriteye sahip olabilir miydik? Bizce tek sözcükle hayır! bu kadar gelişme kaydedilemezdi! Her kim ki bunun tersini iddia ediyorsa, o kişi, parti güçlerinin ilkeli birliğini savunmuyor, kavramıyor ve bu birliğin pekişmesini istemiyor demektir. Aynı şekilde, birlik sonrası Partimizin ileriye doğru attığı önemli gelişmeleri göremiyor ya da görmezlikten geliyor demektir. Böylesine somut olan gerçekleri görememek ve değerlendirmemek için insanın siyasi olarak kör olması gerekir.

Tüm bu önemli gelişmelerin muştucusu olan birlik ve onun arkasında bu yüce davanın (birlik) pekişmesinin temel taşı olan; dahası her bakımdan öğretici olan ve engin ufukları fethetmede ileriye atılmış çok anlamlı pratik bir adım olduğu için OPK'mızın başarılı sonuçlanmasını ayakta alkışlayalım. Onun ruhuna uygun hareket edelim! Onun ışığında herkes üzerine düşen görevi yaparsa o zaman daha bir anlamlı ve görkemli kılınacaktır.

- Yaşasın Olağanüstü Parti Konferansımız!
-Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!
-Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız!
-Yaşasın Partimiz TKP (ML), Ordumuz TİKKO ve Komünist gençlik örgütümüz TMLGB!

PROLETARYANIN KOMÜNİST SESİ, GÖZÜ, KULAĞI VE DİLİ OLAN İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU'nu OKU, OKUT, ELEŞTİR VE HER TÜRLÜ KATKILARINLA GELİŞTİR!

ÖN AÇIKLAMA:

Olağanüstü Parti Konferans (OPK)'ımızda alınan "Değiş-değiştir, dönüş-dönüştür, Gerilla savaşını Geliştir." perspektifi doğrultusunda hareket eden ordumuz TİKKO'nun son beş aylık eylem bilançosu:

Halk ordumuz TİKKO (Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu) son beş ay içinde Olağanüstü Parti Konferansı (OPK)'mızda alınan "değiş-değiştir, dönüş-dönüştür, Gerilla Savaşını geliştir" şlarına uygun olarak gerilla savaşınahız vererek eylemlerini yoğunlaştırmıştır. Bu eylemlilikler:

-Haziran'da Olağanüstü Parti Konferansını kitlelere tanıtmak ve duyurmak amacıyla; Ovacık, Çemişgezek'te pankartlar asıldı.

-Haziran'da Pülümür Jandarma Taburuna gerillalarımız tarafından yapılan saldırıda düşmana 6 kayıp verdirilmiştir.

- 4 Temmuz Halbori (Karşılar) Karakolu saldırısında düşmanın kaybı 6 ölü, 9 yaralı.

-14 Temmuz Zağge (Sarıtaş) Karakoluna taciz. Tacizin amacı karakola yardıma gelecek konvoylara Tunceli-Ovacık yolunda bir başka gerilla birliğinin yola mayın döşeyerek pusu atmış olmasıydı. Ancak taciz sırasında ve sonrasında ininde sıkışıp kalan düşman burnunu dahi dışarı çıkaramamıştır. Bu nedenle yola inen birliğimiz gelen araçları durdurarak halka propaganda yapmıştır.

-Ağustos'ta Nazimiye ilçesine yapılan baskında ilk etapta gelen askeri araca ateş edilmiş, düşmana büyük kayıp verdirilmiş, ancak ölü sayısı hakkında kesin bilgi alınamamıştır.

- 4 Ağustos'ta Pakire (Dalören) Karakoluna birliklerimizce roketli saldırıda bulunulmuş, düşmanın kaybı hakkında kesin bilgi alınamamıştır.

- Ağustos'ta yine Nazimiye ye bağlı bir köyde işbirlikçi ihbarcının cezalandırılması.

-Eylül ayında Ali Boğaz mevkiinde düşmanın hava saldırısından sonra karadan yaptığı operasyonda düşman güçleri ile gerillalarımız arasında çıkan çatışmada düşmandan 9 ölü, 10'un üzerinde yaralı varken, bu çatışmada bir G-3 silahı, bir Telsiz, bir el bombası diğer bazı askeri malzemeye de el konulmuştur.

- 9 Ekim'de Erzincan'ın Tepecik köyünde işbirlikçi halk düşmanının cezalandırılması.

- Mazgirt'in Çanakçı Köyünde PKK'li bir devrimcinin cenazesi sırasında köye gelen düşman güçlerine yapılan saldırıda 9 ölü, 10'dan fazla yaralı.

-20 Ekim'de Deşt (Geyiksuyu) Jandarma Bölüğüne yapılan saldırıda düşmanın kaybı hakkında kesin bilgi edinilememiştir.

Ancak bu saldırıdan sonra acizleşen düşman kahvehaneyi taramış, yine rastgele açtığı ateş sonucu hayvanların ölümüne sebep olarak halkın "güvenliğini" nasıl sağladığını pratikte sergilemiştir.

- 10 Kasım'da "ATA" Gerilalarca da anıldı. 10 Kasım günü Sırtıkan Karakol mevziilerine yapılan saldırıda düşmana 3 kayıp verdirildi.

ARTVİN:

-Ağustos'ta düşmanla gerillalar arasında çıkan çatışmada düşmana 1 kayıp verdiren gerillalar hiç kayıp vermeden üs'lerine dönmüşlerdir.

-Eylül ayında yine Artvin'de düşmanla gerilla birliğimiz arasında çıkan çatışmada düşmana 3 kayıp verdirilmiştir.

TOKAT-ORDU-SİVAS:

-Tokat- Amasya yolu kesilerek, Olağanüstü Parti Konferansımızın tanıtım ve duyurusu yapılmış, halka Partimizin ve onun önderliğinde yürütülen Gerilla Savaşının propagandası yapılmıştır.

-Tokat'ta gerillalarımızın attığı pusuya takılan düşman güçleri kayıp verirken TİKKO Gerillaları kayıp vermeden üslerine çekilmişlerdir.

-Tokat'ta Karakol baskınına giden gerillalar, düşmanın attığı pusuyu yararken, düşmana kayıplar verdirmişlerdir.

- Ordu'da düşman pususu ile karşılaşan TİKKO birlikleriyle düşman arasında çıkan çatışmada iki yoldaşımız şehit düşmüştür. Düşmanın kayıpları hakkında kesin bilgi alınamamıştır.

TİKKO SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR

Düşmanın "kışın teröristler saldırılar düzenlemez, kışın barınaklara giderler" vb. propagandalarını yaptığı bir dönemde, ordumuzun saldırları karşısında neye uğradığını şaşırdı. Düşmanın beklemediği bir yerde ve zamanda böyle bir saldırıya uğraması, yine girdiği rehavet ortamında, kendilerine kışında rahat hareket edemeyeceklerini uykularının kaçacağını, psikolojik olarak morallerinin bozulduğunu, çöküşlerinin yaklaştığını düşündüklerinden, bir yandan savunma psikozuna girdiklerinden daha da saldırganlaşmaktadırlar. Oluşturulan özel ordularına kendilerini kurtaramaycaklarını bilmelidirler.Bir dönemdir kış faaliyeti ve perspektifinin altyapı çalışmaları üzerinde yoğunlaşan ordumuz, bu kıştan başlamak kaydıyla savaşın düzeyini yükseltip, geniş bir zamana yaymak anlayışından hareketle saldırılara başladı.

7 Aralık '93 günü Hozat'ın altına kadar sokulan bir gerilla birliğimiz yolları kesti. Arabaları durdurup propaganda yaptıktan sonra, daha önce düşmana mühimmat ve malzeme götürdüğünden, Hozat'taki soförlere ve esnafa baskı yaptığından dolayı görüşmeye çağırılan (bu görüşmelere gelmemiştir) ve bir kaç kez uyarılan VEYSEL GEYİK'in otobüsü durduruldu. İçindeki yolculara propaganda yapıldıktan sonra Veysel Geyik'in durumu hakkında Partimizin kararı anlatıldı ve yolculara aşağı inmeleri söylendi. Araba boşaltıldıktan sonra yakılıp imha edildi. Veysel Geyik'e bunun gerekçeleri bir kez daha hatırlatıldı, bunun son uyarı olduğu belirtildi. Arabada bulunan Hozat'ın tek korucu köyü İNCİĞA'dan bir köy korucusunun oğluda güvenlik vb. nedenlerden dolayı yanlarına alarak, kademeli olarak gerilla birliğimiz geri çekilmeye başladı.

Kısa süre içinde düşmanda harekete geçmişti. Düşman, Hozat alayına bağlı 30-40 cemse askerle

saldırıya geçti. Gerilla birliğimiz aynı zamanda düşmanında geleceğini hesap etmişti ve buna göre konumlanmış, koşullandırılmıştı. Planladıkları gibi de düşman bu güçle bölgeye gelirken yolda neye uğradığını şaşırdı. Gerillaların geri çekildiğini sanan düşman saldırı birimlerimizin pususuna takıldı. Büyük kayıp veren düşman daha fazla güç istiyordu. Saatinde (15-15-30) müsait olmasından dolayı çatışmayı uzatma kararı aldı. Bölgenin stratejik noktalarına yerleşen gerillalarımız kış şartlarına rağmen yüksek bir inanç özveri ve fedakarlıkla 4,5 saat düşmana ecel terleri döktürdü, düşmanın hareket sahası daraldıkça büyük darbeler aldı. Postundan dışarı çıkamayan düşman, geri çekilmek zorunda kaldı. Köylülerin verdiği bilgiye göre 22 ölü bir o kadarda yaralı olduğunu, bir çok cemsenin imha olduğunu söylediler.

Gerilla birliğimiz ise, savaş düzenine uygun kademeli olarak kayıp vermeden üs bölgelerine döndüler. Bu durum yöre halkında büyük bir sevinç ve coşku yaratmıştır. Ordumuz bundan sonrada bu tür saldırıları sürdürecektir.

8 aralık '93 tarihli Özgür Gündem gazetesi saldırıyı "ARGK gerillalarının yaptığını" açıklamaktadır. Daha öncede bunabenzer durumlar olmuş, tekzip yazıları gönderilmiş ve uyarılmıştı. Buna rağmen diğer kuralları bir tarafa bırakalım, objektif gazeteciliğe uymayan bunu genel anlayış haline getiren, bu tutumundan dolayı kınıyor, bu tür yaklaşımların kimseye yarar getirmediğini kavramalarını, pratik adım atmalarını bekliyoruz.

PARTİMİZİ DENETLE VE ELEŞTİR!

Çeşitli milliyetlerden emekçi Türkiye halkı; sömürü ve zulüm cenderesi altında inleyen siz emekçilerin kurtuluşu uğruna can bedeli bir mücadele yürüten partimiz, devrimci bütün örgütlerin darbe yiyip dağıldığı ya da ülkede kalma cesaretini gösteremeyip kapağı yurt dışına attığı 1972 ve 12 Eylül cuntası döneminde dahi, kesintisiz olarak mücadeleyi sürdürmesine rağmen, üzerinde taşıdığı zaaflar nedeniyle dönem dönem proletaryaya ve halka önderlik fonksiyonunu yeterince oynayamamıştı.

Ancak Komünist olması ve bilimsel dünya görüşünü benimsemesi nedeniyle, alçak gönüllülüğünü koruyup kendisine karşı yargılayıcı ve eleştirel davranmış, hata ve zaaflarını, bunların kaynağını ve olumsuz sonuçlarını giderme, yol ve yöntemlerini ortaya koymuş ve halka hesap verme gereğini sürdürmüştür.

Yine bu doğrultuda kendisine yönelik eleştirisinde samimi davranmış ve zaaflarını giderip program doğrultusunda parti çizgisini uygulamaya çalışmıştır. Bu bağlamda özellikle son bir kaç yıldır parti çizgisinde gösterdiği kararlı tutum ve bunun politik askeri yönü olan gerilla savaşını geliştirip yükseltmek ve diğer bölgelere yaymak çabası, partinin zaaflarından gün gülçükçe daha fazla arınmasına ve güçlerinin gelişmesine olanak tanımıştır. Bu gelişme ve sağlanan potansiyel birikim Partimizi ciddi bir atılımın eşiğine getirmiştir. Oluşan birikim diğer bazı imkanlarla takviye edildiğinde önümüzdeki kısa vadede hatırı sayılır düzeyde bir sıçramalı gelişmeyi sağlar.

Ancak, tüm hata ve zaaflarımızdan arındığımız veya pürü pak bir Komünist partisi olduğumuz anlamına gelmez. Toplumsal koşulların kendisi zaaflara kaynaklık etmektedir.

Ancak bu hata ve zaaflar partinin ve halkın bilinçli, eleştirel ve iradi çabasıyla giderilebilir. Buna, tek başına partinin çabası yetmez. Halk kitlelerinin yardımına ihtiyacımız var.

Değerli emekçiler, kardeşler, yoldaşlar!

Eleştiri bir düzeltme hareketidir, yardımdır. Bu olmaksızın, hata ve zaaflardan arınmak ve emin adımlarla hedefe ilerlemek mümkün değil.

Halk kitleleri eğer ki her hangi bir devrimci örgütü eleştirmekten çekiniyorsa, o örgüt kötü bir yolda ilerliyor demektir. Halkın bu yönlü yardımından yoksun kaldığı için, zaaflardan ileri gelen olumsuzluklar deryasında boğulmakla yüzyüzedir. Etrafımızda böyle hareketler az değil.

Bilimsel dünya görüşünü klavuz edinen Partimiz bilimsel eleştirinin öneminden hareketle, öteden beri halk kitlelerinin değerli eleştirilerine kulak vermiştir. Ancak bilimsel eleştiri babında yeterli eleştiri aldığımız söylenemez.

Komünist partisi olarak halk kitlelerinin kahredici ve yaratıcı gücüne büyük inanç beslemekteyiz ve sizden denetleme, eleştirme, uyarma, öneride bulunma ve çözüm ve tecrübelerini sunma suretiyle Partimize yardımcı olmanızı beklemekteyiz. Sizlerin maddi ve manevi desteği olmaksızın bir adım dahi ileri gitmemiz mümkün değil. aynı şekilde, sizlerde biz olmaksızın kurtuluşa erişemezsiniz. Bu gerçeği bilincinize kazıyın ve Partimizi destekleyin. Partimizi eleştirmekten çekinmeyin, hatalarımızı yüzümüze karşı bangır bangır bağırarak gösterin, hiç bir zaman boş bırakmayın bizi, gözleriniz hep üzerimizde, eliniz her daim yakamızda olsun. Eleştiri sağnağına tutun ve sarsın bizi. Çünkü mücadelemizin selameti için buna kuvvetle ihtiyacımız var.

Cesaretle ve bilinçle göreve başına..!

TKP (ML) MK-SB
16 Ağustos 1993

KOMÜNİST PARTİ RUHU

Öyle zamanlar vardır ki, sınıf mücadelesinin dönemeçlerinde bir yerde devrimci mücadele yenilgiler alır, saflar en geri unsurlardan ve her türden burjuva devrimci yapılanmalardan başlayarak geri çekilme dağılma ve teslimiyet rotasına doğru dalgalanmaya başlar. Bu yenilgi tufanına set çekecek onu tekrar toparlayıp sınıf mücadelesinde mevzi almasını sağlayacak tek güç vardır o da Komünist Partisidir. Bu tür yenilgi dönemleri KP'yi de etkilemekle birlikte onun öncülük misyonunu oynaması engellenemez. Görevleri daralsada birçok örgütleri dağılsada, proletaryanın çelik disiplini örgütlenmesine ve enginleri fethetme ruhuna şekil verdiği bünyesi, yenilgi tufanının getirdiği hastalıklara karşı bağışıklık göstermesini sağlar. Ancak bu şekilleniş bünyesine tam yerleşmemiş KP'lerin yenilgileri daha ağır bir faturayla ödemek durumunda kalırlar. Genel olarak toplumun devrimci saflarında görülen yılgınlık, teslimiyete kaçış gibi eğilimler KP'nin saflarında da kendine yer bulur ve KP bu durumda iyice zayıflar, güçten düşer ve önderlik misyonunu uygulamaktan zaaf gösterir. Bu durumlarda genede sınıf mücadelesinin esas gündeminden uzaklaşılır ve doğru ile yanlışın teslimiyet ile direncin iç hesaplaşması en keskin biçimiyle yaşanır. Bu süreç bir zorunluluk haline gelmiş olmakla birlikte yapısına doğruları ve direnci hakim kılsada geride yorgun düşmüş, günleri azalmış birçok birliğini kaybetmiş ve birçok mevziyi kaybetmiş KP'si kalır.

Öyle zamanlar vardırki, yenilgilerden ağır faturalar ödeyerekte olsa çıkmasını bilmiş KP'ler sınıf mücadelesinde güçlü ileri mevzilerden doğrularak adım adım ileri mevzilere sıçrayışı hem kendi bünyesinde hem de toplumun devrimci sınıfları arasında göstermeye başlar. Ancak bu ilerleyişte sancısız değildir. Yenilginin her türden örgütsel, siyasi ve ideolojik etkileri bir anda ortadan kalkmaz. İlerleyişin örgütsel ve siyasi rotasına girilmiş olunsa da bu rotayı tutacak ve kitleleri harekete sevk edecek partili insan unsuru da yeniden kalıba dökülmek ve sıkı bir ideolojik dönüşümden geçirilmek zorundadır. Yenilginin ve gerilemenin ideolojik etkilerini üzerinde taşıyan unsurlar yenilginin ve gelişmenin önünde engel oluşturmaya devam edeceklerdir. Bunun için yaralarını saran ve ilerlemeye başlayan sürece uygun ideolojik şekillenmenin parti bünyesine düşen kısmıda bu ilerleyişe uygun parti ruhunu oluşturmak gerekiyor. Çünkü yenilgi ve gerileme dönemleri parti ruhunu zayıflatır. Bireyin ideolojisi komünist ideolojisinin önüne geçer. Bu şekilleniş genellikle mücadele saflarını terkedişde kendini ifade ederken mücadele saflarında kalan ancak bireyci ideolojiden etkilenen unsurlarda kariyerizm olarak kendini ifade eder. Bu şekiller her zaman pek açık bir görünümde olmasada parti yerine kişilerin öne çıkmasında organ yerine kişiler üzerine iş görülmesinde, partinin sorunları yerine kendi alanının yada organının sorunlarının öne geçirilmesinde, sorunlara yaklaşımında öznelci yol tutmalarında, parti ilişkilerinde, sekterliği benimsemede vb. kendini gösterir. Tüm parti üyelerinin ve organlarının görevi bu yönelimlere karşı uyanık olmak, bunların sistemli birhal alıp parti bütünlüğünün yıkıcı ve devrimin hedefini saptırıcı veya geriletici etkilerini önceden bertaraf ederek bu hastalıklara karşı ilkeli bir mücadele yürütmektir.

Mao Zedung yoldaş ÇKP'nin göreli olarak iyi bir durumda olduğu 1942 yılından bahsederken bu tür eğilimlerin tehlikesine işaret ederek partiyi uyarmaktadır.

"Bugün partimizin önündeki sorun nedir? Partinin genel çizgisi doğrudur ve ortaya hiçbir sorun çıkmamaktadır. Ayrıca partinin çalışmasıda verimli olmuştur. Parti düşmana karşı mücadele eden bir kaç yüz bin üyeye sahiptir. Bu herkes için sır götürmez bir gerçektir.

Öyleyse bugün partimizin önünde herhangi bir sorun varmıdır, yokmudur? Bence vardır, üstelik sorun bir bakıma son derece ciddidir.

...inceleme tarzımızda, partinin iç ve dış ilişkilerindeki çalışma tarzımızda ve yazış tarzımızda hala yanlış olan birşey vardır. İnceleme tarzında yanlış olan şey derken, öznelcilik hastalığını kastediyoruz. Parti ilişkilerindeki çalışma tarzımızında yanlış olan şey derken sekterlikten söz ediyoruz. Yazış tarzımızdaki yanlış olan şey derken basmakalıp parti yazıları hastalığını kastediyoruz. Bunların hepsi de yanlış şeylerdir, kötü rüzgarlardır ama bütün göğü toplayan soğuk kuzey rüzgarlarına benzemezler. Çünkü öznelcilik, sekterlik ve basmakalıp parti yazıları artık hakim çalışma tarzı değildirler, birden esen karşı rüzgarlardır, şurdaki gediklerden esen kötü rüzgarlardır." (sf. 36-37, cilt 3. Mao)

Mao Zedung; ÇKP için yaptığı bu belirlemelerin partimiz bünyesindeki benzeşimlerini daha iyi algılayabilmek için sorunu nasıl açtığımda aktaralım; "Şimdi öznelcilikten söz etmek istiyorum.

Öznelcilik, yanlış bir inceleme tarzıdır. Marksizm-Leninizme aykırıdır ve komünist partisiyle bağ-

daşmaz.

....

Bilgi nedir? sınıflı toplumun ortaya çıkışından bu yana dünyada yalnızca iki tür bilgi var olmuştur. Üretim mücadelesi bilgisi ve sınıf mücadelesi bilgisi. Doğa bilimi ve toplumsal bilim, bu iki tür bilginin billurlaşmasıdır. Felsefe ise doğa bilgisiyle toplum bilgisinin genelleştirilmesi ve özetlenmesidir. Başka bir tür bilgi varmıdır? Hayır, yoktur.

...

Görece tam bilgi iki aşamada oluşur. Birinci aşama algısal bilgidir, İkinci aşama ise akli bilgidir. İkincisi birincisinin daha yüksek aşamaya getirilmesidir.

...

İki tür eksik bilgi vardır. Biri kitaplardan elde edilen hazırlop bilgi, ötekiyse, büyük ölçüde algısal ve kısmi olan bilgidir. Bunların her ikisi de tek yanlıdır. Sağlam ve görece tam bilgi bu ikisinin birleşmesiyle ortaya çıkar.

...

Bu nedenle öznelcilikle mücadele etmek için, bu iki tip insanın (kitabi hazırlop ve dar deneyci algısalcı (bn) eksik oldukları yönlerde gelişmelerini ve birbirleriyle kaynaşmalarını sağlamalıyız. Kitabi bilgisi olanlar pratik yönden gelişmelidir. Sadece kitaplarla yetinmekten ve dogmatik hatalar işlemekten ancak böyle kurtulabilirler. Pratik çalışmada deneyimli olanlar ise teoriyi incelemeye ve ciddi bir şekilde okumaya girişmelidirler. Ancak, böyle yaparlarsa deneyimlerini sistemli hale getirebilir bir senteze vardırabilirler ve teori düzeyine çıkabilirler... Zıt kutuplardan kaynaklandığı halde dogmatizmde dar deneycilikde öznelciliktir.

İşte bu yüzden partimizde biri doğmatizm biri de dar deneycilik olmak üzere iki öznelcilik vardır. Her ikiside bütünü değil parçayı görürler. Eğer uyanık olmaz, böyle bir tek yanlılığın bir eksiklik olduğunu farketmez ve onu yenmeye çalışmazsak, yolumuzu şaşırabiliriz.

... Hedef için ok neyse, Çin devrimi için ML odur. Oysa bazı yoldaşlar 'oku hedefe göndermiyor' gelişi güzel atıyorlar. Böyleleri devrime zararlı olabilir. Bazıları da 'Ne güzel ok' diye bağırarak oku okşuyor ama hiçbir zaman atmak istemiyorlar. Böyleleri yalnızca birer antika meraklısıdır ve devrimle yakından uzaktan ilişkileri yoktur." (2) (sf. 38-44 cilt 3)

Devrimci pratiğimizi körelten onu dar sınırlara hapseden dar deneyci öznelcilikle ve bir bütün olarak devrimci pratiğimizin yakınından dahi geçmeyip onun üzerini sis bulutu gibi kaplayan dogmatizmle mücadele etmek onu altetmek partimizin gelişmesinin ve mücadelemizin önünü daha da açılması için başarmamız gereken bir ideolojik görevdir.

"Şimdi de sekterlik konusundan sözetmek istiyorum.

... Partinin iç ilişkilerindeki sekter eğilimler, parti içindeki yoldaşlara karşı kapalı kapıcılığa yol açmakta ve partide birlik ve dayanışmayı kösteklemektedir. Partinin dış ilişkilerindeki sekter eğilimler ise, parti dışındaki insanlara karşı kapalı kapıcılığa yol açmakta ve partinin bütün halkı birleştirme görevini yerine getirmesini engellemektedir. Parti ancak bu kötülüğün her iki yönünde kökünü kazıdığı takdirde bütün partili yoldaşlar arasında ve bütün ülke halkı arasında birliği sağlama büyük görevini hiç engellenmeden yerine getirebilir.

Parti içindeki sekterliğin kalıntıları nelerdir? Esas olarak şunlardır.

Birincisi, "bağımsızlık" ilan etmektir. Bazı yoldaşlar bütünün çıkarlarını değil, sadece parçanın çıkarlarını görmektedirler, bütün faaliyetin içinde kendilerinin sorumlu olduğu bölüme gereğinden çok önem vermekte, bütünün çıkarlarını kendi bölümlerinin çıkarlarına tabi kılmak istemektedirler. Yoldaşları bütünün çıkarlarını gözetmeye teşvik etmeliyiz. Her parti üyesi, her çalışma kolu, her söz ve her eylem bütün partinin çıkarlarından hareket etmelidir. Bu ilkenin çiğnenmesine asla izin verilemez.

Bu türden 'bağımsızlık' ilan eden kimseler çoğunlukla 'önce ben' anlayışına sahiptirler ve genellikle birey ile parti arasındaki ilişkiyi yanlış kavrarlar. Lafta partiye karşı saygılı oldukları halde uygulamada kendilerini birinci plana çıkarır. Partiyi ikinci plana atarlar. Bu kimseler neyin peşindedirler? Onlar ün ve mevki peşindedirler, herkesin hayranlığını toplamak istemektedirler. Ne zaman bir çalışma kolunun başına getirilseler 'bağımsızlıklarını' ilan ederler. Bu amaçla bazı kimseleri tutar, bazı kimseleri atarlar. Yoldaşlar arasında böbürlenmeye, dalkavukluğa ve ispiyonculuğa başvurarakburjuva siyasi partilerinin aşağılık usüllerini komünist partisine bulaştırırlar.

Partimizin sınıf mücadelesinde daha ileri mevzilere ulaşması için KP ruhunu körelten her türden davranış ve akıma karşı yoğun bir mücadele verilmek zorundadır. Bugün partimiz geçmişe kıyaslandığında muazzam bir güce ulaşmıştır. Özellikle gerilla gücümüz nerdeyse baş döndürücü bir hızla artmaktadır. Bunun aynı şekilde baş döndürücü bir kadrolaşmaylada beslenmesi zorunludur. Bunun için de başta mevcut üye ve kadroların gelişmeye uygun

Partimizin sınıf mücadelesinde daha ileri mevzilere ulaşması için KP ruhunu körelten her türden davranış ve akıma karşı yoğun bir mücadele verilmek zorundadır. Bugün partimiz geçmişe kıyaslandığında muazzam bir güce ulaşmıştır.

ideolojik kalıba dökülmesi sonrada bu kadro ve üyelerin parti tabanını harekete geçirerek onun içindeki dinamik ve atıl kalmış yetenekli unsurları partiye kazandırmaları gerekir. elbette bu kollektif bir parti çalışmasını, pratik işlerde tutarlılığı, parçayı değil bütünü kendi çalıştığı organı değil, tüm partiyi kendini değil yoldaşlarını ve partiyi, kendi çıkarlarını değil, devrimin ve partinin çıkarlarını düşünerek hareket etmeyi gerektiren bir zeminde başarılan bir görevdir. Bu açıdan hata ve zaaflarımıza karşı dürüst ve açık olmayı kişisel erdem olmaktan çıkarıp görev haline getirmeliyiz.

Bu süreçte partinin ve devrimin görevlerine dört elle sarılmayanlar ya gelişmenin yönünü göremeyip sorunları içinden çıkılmaz görüp yelkenleri suya indirenlerdir. Böylelerinde motivasyon eksikliği giderilmeli, partinin kendi organından veya alanından devrimin kendi durumundan ibaret olmadığı kavratılmalı, partinin sorunlarında dahil gelişmenin yolları ve bunun dinamikleri gösterilmelidir. Ya da yukarıda Mao yoldaşın belirttiği yanlış ideolojik etkilenmelerin girdabından kurtulamıyorlardır. Böylelerine karşı da;

"Son olarak öznelciliğe, sekterliğe ve basmakalıp partiyazılarına karşı çıkarken iki amaç gütmeliyiz. Birincisi, 'gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkarmak' ikincisi, 'hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek' Geçmişteki hatalar kimsenin gözünün yaşına bakmadan açığa çıkarılmalıdır, gelecekteki çalışmaların daha dikkatli ve daha iyi yapılabilmesi için geçmişteki kötü şeylerin bilimsel tutumla tahlil edilmesi ve eleştirilmesi gerekir. Ne var ki, hataları açığa çıkarırken ve eksiklikleri eleştirirken amacımız, tıpkı hastalığı tedavi eden hekim gibi, sadece hastayı kurtarmaktır, yoksa onu aşırı tedaviyle öldürmek değil. Apandistti olan bir kimsenin apadisti cerrah tarafından alınırsa, o kimse kurtulur. Hatalar işlemiş olan bir kimse tedaviden korkarak hastalığını gizlemediği veya hatalarında tedavi edilemez duruma gelene kadar diretmediği sürece, dürüstçe ve içtenlikle tedavi olmak ve kendini düzeltmek istediği sürece ona karşı iyi davranmalı ve iyi bir yoldaş olabilmesi için hastalığını tedavi etmeliyiz. Kendimizi kaybedip ona var gücümüzle yüklenirsek, hiçbir zaman başarılı olamayız. İdeolojik ya da siyasi bir hastalığı tedavi ederken, hiçbir zaman kaba ve sabırsız olmamalı, biricik doğru ve etkili yöntem olan 'hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek' tutumunu benimsemeliyiz." (sf. 54 cilt 3)

TKP (ML)'li ruhu bu süreçte nasıl şekillenecektir. Bu kesinlikle devrimimizin pratik görevleriyle içiçe bir sorundur. Nasıl ki bütün çalışmalarımız esas bir halkaya merkezi görev; KSİ'ler için Gerilla Savaşına göre konumlanmak ve onunla uyum haline gelmek zorunda ise parti ruhu da savaşa göre şekillenmelidir. Tüm parti güçleri savaşçı bir ruhla donanmalı ki savaş gelişebilsin. Çünkü bu savaşa önderlik edecek olan bizleriz. Proleter disiplini, proleter üretkenliği, çalışkanlığı ve kollektivizmi kendi bünyesine yerleştiremeyen KP'si devrimin yapıcısı, kitlelere hiçbir zaman örnek olamaz ve onların gerçek fonksiyonlarını oynamasına bizzat engel olmaktan kurtulamaz.

Partimizin siyasi çizgisi bellidir. Bunun hangi aşamalardan geçerek pratik gerçeklik kazanacağıda bellidir. Artık belirleyicilik kadrolardadır. Kadrolar gerçek fonksiyonlarını uygulamayıp partiyi geriletebilirlerde, tersi gerçek fonksiyonlarını uygulayıp partiyi ilerletebilirlerde. Bunun için kadrolardan iyi yararlanmayı bilmeliyiz. Tüm komünist partilerin tarihinde olduğu gibi kendi tarihimizden de çıkarmamız gereken ders bu konuda her zaman iki karşıt çizginin olduğudur. Birincisi işe göre adam seçme, ikincisi her türlü yoruma ve yanlışa açık sapmacı bir yoldur. Birinci yolu tutanlar mevcut devrimci görevlere göre insanları değerlendirerek onların parti çizgisini uygulamakta kararlı olup olmamasına, faal çalışkan ve bencillikten uzak olup olmamasına bakarak görevlendirme yaparken, ikinci yolu tutanlar devrimin görevlerini yerine getirme düşüncesiyle değil birbirlerinin bir yerlerde olmasına göre görevlendirme yaparlar. Bu adam kayırma yoludur ve bu yol çıkmazlarla doludur. Bu yolu tutanlar partinin birliği ve bütünlüğüne zarar verirler. Bu durum hem parti için güvensizlik yaratır hem de partinin görevlerinin yerine gelmesini engeller. Çünkü, aslında bu tür kişiler o görevlere uygun kişiler değildirler ve sürekli çuvallarlar. Örneğin Çin'de Cang Guatao çizgisi böyle bir çizgidir. Çang Guatao ufak bir klik kurmak için kendi gözdelerini çevresine toplamış ve sonunda partiye ihanet etmiştir. Mao yoldaş bu çizgiden bahsederken şu sonuçlara ulaşıyor:

"Bu bizim için önemli bir derstir. Merkez Komitesi ve her kademedeki önderler bu ve buna benzer tarihi derslerden ibret alarak kadro siyasetinde haksız ve dürüst olmayan yolu reddedip, haklı ve doğru olan yolu izlemeyi ve böylece partinin birliğini sağlamlaştırmayı önemli bir sorumluluk saymalıdırlar.

...

Sapmalara karşı mücadele ikiyönlü davranışlara karşı çıkmaya özel bir önem vermeliyiz. Çang Guatao örneğinde olduğu gibi, bu çeşit davranışların en büyük tehlikesi bölücü faaliyete dönüşebilmeleridir. Kitle içinde kabul edip özel konuşmalarda karşı çıkmak evet derken kendi içinden hayır diyedüşünmek, bir insanın yüzüne gülüp arkasından konuşmak, bütün bunlar iki yüzlülüğün çeşitleridir. Parti disiplinini ancak bu türden davranışlara karşı parti üyelerinin ve kadrolarının uyanıklığını artırarak güçlendirebiliriz." (age. sf. 216. III. cilt)

Devam edecek.

Ortadoğu'nun Yeni Kalbi: KÜRDİSTAN

Türk egemen sınıfları, Kürt ulusal mücadelesine karşı hararetli ve bir o kadar da yoğun ve çok yönlü bir saldırıya geçtiler. Bu saldırıdan sadece nasibini alan elbette salt Kürt ulusu olmuyor, aynı saldırıdan Türk ve diğer azınlık milleyetlerden ezilen halklarda nasibini alıyor ve alacaklar. Özellikle de Türk egemen sınıfları PKK'dan sonra Partimize karşı da son günlerde yoğun bir saldırıya geçmiştir. "Topyekün" saldırı ve arkasından çıkarmaya çalıştıkları "Terörle Mücadele Yasası"yla, sürdürülen saldırıları daha bir üst boyuta çıkarma uğraşındalar. İdamların tekrar gündeme sokulması, devrimci-demokrat basın üzerinde artan baskı ve giderek kapatmalar, grev yasaklarının hazırlanması, polise ve diğer kolluk güçlerine alabildiğine yetki verilmesi ve özellikle de Kürt ulusal mücadelesini destekleyen Kürt ulusu üzerindeki baskıların üst boyuta çıkarılması; bununla beraber, Kürt ulusunun demokrat sesi olan Özgür Gündem gazetesinin kapatılmaya çalışılması, Kürt ulusal burjuva partisi olan DEP'i kapatma girişimleri (büyük bir olasılıkla kısa bir süre sonra kapatacaklar), Kürt aydınları üzerinde yoğunlaşan kanlı saldırılar, Kürt gazeteciler üzerinde estirilen katliam ve kıyımları ve toplu tutuklamalar; Kürdistan'daki bir çok kent ve köyler üzerinde estirilen toplu katliam ve kıyımlar ve saldırılar, toplu köy boşaltmaları ve yakmaları, faşist Türk devletinin büyük bir çıkmaz içinde olduğunu gösteriyor. Türk egemen sınıfları, bir ulusun haklı mücadelesini boğmak için çırpındıkça batağa batıyor, battıkça da saldırganlaşıyor.

Çiller, geleceğini, Kürt ulusal sorununu kendi lehlerine çözemeye borçlu olduğunun bilincinde. Çünkü, egemen sınıfların en baş ağırtıcı sorunları şimdilik bu sorun. On yıldır PKK'nın verdiği ulusal mücadele, faşizmin bunalımını daha da derinleştirmiş ve derinleştirmeye devam etmektedir.

Kürt ulusal sorunu Türk egemen sınıflarını kendine endekslemiş durumdadır. Ekonomisiyle, iç ve dış siyasetiyle... Türk egemen sınıfları o denli tıkanmıştır ki, önlerindeki Kürt kayasını kaldırmadan rahat bir soluk alamayacaklarını, kaldırmadıkları sürece de bu kayanın kendilerini denizin dibine doğru çekmeye devam ettiğini/edeceğini biliyorlar.

Başta Türk ordusu olmak üzere, bir çok kurumunu işlemez hale sokmuş ve bu yönleriyle de sınıf mücadelesinin gelişmesine ve toplumsal huzursuzluğun devrim lehinde artmasına da katkıda bulunmaktadır.

Bütün bunlar, yıllardır Türk devletine karşı savaşan Kürt ulusunun varlığını artık inkar edemez bir noktaya geldiği gibi, bazı kısmi kültürel haklarla bu işi "çözmeye" yönelmek zorunda kalmıştır. Ancak, egemenlerin yeni taktiği, PKK yı dıştalayarak, Kürt sorununu 'çözmeye' çalışmak...

TC'nin Kürt sorununu bu denli ciddiye alması ve Kürt ulusal mücadelesi karşısındahayasızca kudurganlaşmasının nedeni; bugünkü koşullarda her şeyini ona endekslemesinde kaynaklanıyor.Daha doğrusu Kürt ulusal sorunu Türk egemen sınıflarını kendine endekslemiş durumdadır. Ekonomisiyle, iç ve dış siyasetiyle... Türk egemen sınıfları o denli tıkanmıştır ki, önlerindeki Kürt kayasını kaldırmadan rahat bir soluk alamayacaklarını, kaldırmadıkları sürece de bu kayanın kendilerini denizin dibine doğru çekmeye devam ettiğini/edeceğini biliyorlar. Faşist Çiller ve Karayalçın ikilisi, "bu sorun bitecek" derken, sözünü ettikleri bitme işi, PKK'yı uluslararası alanda yalnızlaştırıp, emperyalistlere büyük tavizler vermek onları geçici de olsa yanlarına çekmek ve içte ise "işbirlikçi aşiretler"i kullanarak "siyasi çözüm" bulmak ve PKK'ya askeri olarak yüklenmek...

TC'nin yeni çözüm formülü;Türk devletinin yanında PKK'ya karşı yıllardır savaşan Korucu başları olan aşiret reislerini, "Kürt temsilcileri" olarak lanse etmesi ve onlara devletin denetiminde ve yanında bir "Kürt Partisi" kurdurmaya çalışmaları, PKK'ya karşı bir alternatif olarak ortaya çıkarılmak istendiği gibi, bu, aynı zamanda Türk egemen sınıflarının bu işbirlikçi aşiretler üzerinden Kürtlere bazı kültürel haklar tanıyarak, Kürt sorununu, 'sorun' olmaktan çıkarma çabasındalar.

Türk devletinin bu taktiğiyeni değil. M. Kemal'de 1920-23 arası,Kürtleri yanına çekmek için bazı Kürt Toprak ağalarıyla anlaşıp onları TBMM'e alması, Kürt sorununu esasta etkisizleştirmişti. Aynı taktik 1925 Şeyh Said isyanı-

nın bastırılması ile 1938 Dersim isyanı'nın bastırılmasında da kullanıldı. Bu isyanları bastırmak için M. Kemal faşisti, bazı aşiretleri kendi yanına çekerek diğer Kürt aşiretlerine ve ayaklananların bastırılması için kullandılar. İsyanlar bastırılınca da, Kürtlere verilen sözlerin hiçbiri yerine getirilmediği gibi, daha kanlı saldırıları başlattılar. Hatta o gün devletin yanında yer alanlarda bu saldırılardan nasiplerini almışlardır.

Ancak, bugünkü durum ile dünkü durum aynı değil. Her şeyden önce Kürt ulusu daha örgütlü bir mücadele başlattılar ve sürdürüyorlar. Dünkü kimlaşiret reisleri önderliğinde ve büyük ölçüde feodal ağaların başlattığı çete ayaklanması ile bugünün PKK önderliği arasında istemlerde önemli bir farklılık olmasa da; örgütlenme, önderliğin niteliği ve sistemli bir gerilla savaşanın verilmesi aralarındaki farklardan en önemlilerini oluşturmaktadır.

Yaşanan süreçte PKK'nın dıştalanarak, TC'nin istediği gibi Kürt sorununu çözmesi olası değildir. Hele hele Korucu başlarıyla bu sorun hafifleteceğini umması ise, çözümsüzlüklere yeni çözümsüzlükler eklemektir.

Çiller, Avrupa ve ABD'yi PKK'ya karşı görünüşte de olsa, tavır almalarını sağlaması, hem kendi koltuğunu sağlamlaştırmaya -geçici de olsa- hizmet edecekti, hem de PKK'yı dışta yalnızlığa itmek, içte de yoğun operasyonlarla belli bir darbe vurarak zayıflatmak -PKK'yı zayıflatmanın bir ayağı olarak korucu başları olan aşiretlerin devreye sokulması- ve peşinden de bazı kültürel haklarla bu işi kotarma peşindedir.

ABD'nin PKK'yı "terörist" ilan etmesinin çeşitli nedenleri var: Birincisi, Türkiye'nin de içinde yer aldığı bölgenin stratejik önemi büyüktür. Ayrıca, bu bölge petrol deposu olduğu gibi, emperyalistler açısından çok yönlü bir konuma sahip. İkincisi; Kafkasya ve Ortadoğuya yönelik ABD'nin çıkarlarını koruması açısından iyi bir Jandarma. Özellikle de Rusya'nın giderek sertleşmesi ve eski dağınıklığından çıkmaya çalışması ve eski SSCB içinde yer alan ülkeleri tekrar kendisine bağımlı kılması, ABD'i ürküten gelişmelerin başında gelmektedir. Üçüncüsü; Özellikle Almanya ve Fransa'nın Türkiye'ye ağırlık vermesi ve bununla beraber İran, Suriye, Irak üzerindeki yatırımların artması, özellikle de Almanya'nın İran'ın Batıya açılan kapısı olması, ABD'nin Türkiye'ye daha fazla önem vermesini dayatmaktadır. Ayrıca PKK'nın antiemperyalist yönünün olması, Güney Kürdistan'daki yönetimle çelişkileri olması ve radikal tutumuyla öne çıkması, ABD'yi, PKK'yı bu tavrıyla yumuşatmak ve Filistin de dayattığı pasifizmi ve PKK'nın radikalliğini kırıp en kötü uzlaşmacılığa razı etmek istediği içindir.

Almanya, Fransa, ingiltere gibi Avrupalı emperyalistlerin ise, PKK'yı kendi ülkelerinde yasaklamalarının bir çok nedeni var. Bunlar'da ABD gibi Türkiye'nin kaybedilmesinden yana değiller. Çünkü, Kafkasya, Ortadoğu ve hatta Balkanlar'a açılma kapısı olduğu gibi, emperyalistlerin bölgesel çıkarlarını koruyacak jandarmalık rolünü de oynayacak yapıdadır. ABD'nin Irak Kürdistan'ında tek başına söz sahibi olması Almanya ve Fransa'nın işine gelmekte, bu açığı TC. vasıtasıyla kapatmaya çalışmaktadırlar. Bu anlamda, Avrupalı emperyalist haydutların PKK'nın yasaklanmasına karşı TC ile Kürt sorunu konusunda pazarlık yaptıkları da bilinen bir gerçektir. Pazarlık, PKK'yı dıştalama diğer işbirlikçi aşiret reislerini öne sürüp Kürtlere bazı kültürel haklar tanıma, emperyalistler açısından da Türk devletine "Kürt sorununa siyasi çözüm" formülü olarak da dayatılmıştır.

Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, emperyalistlerin Kürt sorununa yaklaşımları kendi çıkarları doğrultusunda olur. İşine geldiklerinde bu sorunla içiçe olan ülkelere karşı koz olarak kullanırlar. Şu anda köşeye sıkışmış Türk devletinden daha fazla taviz koparma pahasına PKK'yı kendi ülkelerinde yasaklamaya gitmeleri bundandır. Başları Kürt sorunlarıyla dolalı olan İran,Irak, Türkiye gibi ülkeler de daha fazla sömürü alanı yaratmak ve etkinlik sağlamak, PKK'yı tercih etmekten daha önemlidir.

Fransa ve Almanya, İran'daki Kürt hareketine de sıcak bakmıyorlar. Diğer yandan Irak Kürdistanı'nı da ABD'ye kaptırmaları, bunları, İran, Irak ve Türkiye üzerindeyoğunlaşmaya ve Ortdoğu'nun bu önemli parçasına iyice ağırlık koymalarını getirdi. Irak'a uygulanan BM'ler ambargosunukaldırma uğraşları (ki bunu, ABD'nin muhalefetine karşın başarmış gözüküyorlar) bu taktikle-

PKK, Almanya'ya arabuluculuk önermesi, sık sık "siyasi çözümden yana" olduklarını açıklaması, "Her şart altında ateşkese karşı değiliz" ve hatta kendi savaşlarından bile "bu kör savaş" diye sözetmesi, gelinen noktada, emperyalistlere "uzlaşmaya hazır" olduğunun mesajını iletiyor. Ulusal burjuva hareketlerin emperyalizmin dayatmaları karşısında sonuna kadar kararlı bir direnç gösterdikleri pek görülmemiştir.

rinin bir parçası olarak görülmelidir.

Emperyalistlerin hepsinin, uzun süre PKK'ya karşı sessiz kalıp, bugün aniden PKK'ya tavır almalarının nedenleriniyukarıda öz olarak ortaya koyduk. Ancak bilinen diğer bir olgu ise, radikal ulusal hareketler, her zaman emperyalizmin şimşeklerini üzerlerine çekmiştir. Emperyalistler radikalizmi kırarak, onu pasifizme itmeye çalışırlar. Filistin hareketinin gelişimi dikkate alınır ve emperyalistlerin ona yaklaşımı bilinirse, PKK'ya neden böyle bir tavra girdikleri daha iyi ortaya çıkar. Ne var ki, PKK, emperyalizmin bu çarkı içine girmemeye daha fazla direneceğini sanmıyoruz. Önümüzdeki kısa sürecin böylesi bir öngörüye gebe olduğunu zaman geçmeden gösterecektir.

PKK'nın son gelişmeler karşısında tavrı ne olabilir: PKK Genel sekreteri Öcalan'ın Özgür Gündem gazetesi (7,8,9 Aralık '93 sayıları)ndaki açıklamalarına bakılırsa, bu durumdan hiç hoşnut olmadığı gözleniyor. PKK, Almanya'ya arabuluculuk önermesi, sık sık "siyasi çözümden yana" olduklarını açıklaması, "Her şart altında ateşkese karşı değiliz" ve hatta kendi savaşlarından bile "bu kör savaş" diye sözetmesi, gelinen noktada, emperyalistlere "uzlaşmaya hazır" olduğunun mesajını iletiyor. Ulusal burjuva hareketlerin emperyalizmin dayatmaları karşısında sonuna kadar kararlı bir direnç gösterdikleri pek görülmemiştir. Emperyalizmle kötü bir şekilde uzlaştıkları ve hatta bütünüyle onların güdümüne girdikleri bilinen gerçeklerdir. En yakın örneği Irak Kürt hareketinin durumu. Talabani ve Barzani ve özellikle de Talabani'nin ABD'nin kucağına oturması, PKK'nın da aynı duruma düşmeyeceğinin (bu ABD'nin kucağı olmayabilir) hiç bir garantisi yoktur. Kürt ulusal burjuvazisinin daha bugünden yaslanacağı bir emperyalist ülke seçmemesi, onun tutarlı anti-emperyalist olduğundan değil, emperyalistlerin PKK'yı seçmemesinden kaynaklanıyor.

Bütün bu gelişmeler karşısında PKK'nın hemen silah bırakması ve de kısa zamanda -hiç bir hak almadan- silah bırakacağını beklemek saflık olur. PKK'da biliyor ki, tek dayanağı silahıdır. Silahlarını bıraktığı anda herşeyini kaybedeceğinin bilincinde olduğu kadar silahsızlandırılma istemine karşı da direnecektir.

Türk egemen sınıflarının "PKK'yı bitirdik-bitiriyoruz" gibi sözleri boştur. Emperyalistlerin tavırları PKK'yı olumsuz yönde etkilese de, PKK gücünden fazla bir şey kaybetmez. Ancak, giderek tesliymiyetçi ve kötü bir uzlaşmacı tavır sergilerse, işte o zaman PKK, kendi eliyle ölüm fermanını imzalamış olacaktır.

Irkçı Türk devletinin PKK ile anlaşmaya yanaşmamasının, onu muhatap almazdan gelmesinin bir çok nedeni var. Eğer PKK güçlü iken Kürtlere taviz (ulusal kültürel bazı haklar anlamında) verirse, bu daha büyük tavizleri peşinden getirecektir. İkincisi ise, PKK güçlü iken tavizin verilmesi genelde devrimci-demokrat kesimlerin devlete olan muhalefetini daha da geliştirecek,TC'yi bu durumlar oldukça yıpratacak ve içte faşist, Türk milliyetçi kesimin tepkisiyle karşılaşacaktır. Tabi, uluslararasında da ilişkileri daha da bozulacaktır. Ama, PKK yerine aşiretlerle bu işi hallederse, her şeyin kendi lehinedöneceğini ummaktadır.

Kürt sorunun emperyalistlerin, Türk devletinin ve PKK'nın yol ve yöntemleriyle çözüleceğini beklememek gerekir. Kürt sorunu sancısız ve en demekratik olarak çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının önderliğinde yapılacak Demokratik Halk Devrimiyle çözülür. Açık bir gerçek olgu var ki; Kürt halkı açısından bazı kültürel hakların, 'PKK'lı' ya da 'aşiretli' verilmesi açısından değişen bir şey olmayacaktır.Çünkü o, yine ezilmeye ve kıyımlar halkası içinde kalmaya devam edecektir. Ta ki kavimler kapısından bütün gericiliği çıkarana kadar.

Kürt sorunu, daha uzun yıllar bölgenin en sıcak karın olarak varlığını sürdürmeye adaydır. İran, Irak, Türkiye gibi ülkelerde bu sorunla uzun süre içiçe yaşayacağı ve emperyalistlerin, bu sorunu kendi çıkarları doğrultusunda kullanacakları da bilinen bir olgu. Bu nedenle de mazlum Kürt halkı burjuva ulusal önderliklerin tutarsızlıklarının ve uzlaşmacı tavırlarının kurbanı olarak, katliam ve acılar içinde yaşamlarını sürdürmeye çalışacaklardır. Filistin sorununun kısmen gerilemesiyle, Ortadoğunun kalbi Kürdistan'da atmaya başlamıştır. Emperyalistler bu kalbi yakalamak için daha çok kan döktürecekler, daha çok Kürt ulusundan insanlar katledilecek, daha çok gözler yaşaracak, evler bombalanacak, peşmergelerin silahları susmayacak, ta ki, proletarya iktidarı alana dek...

Filistin sorununun kısmen gerilemesiyle, Ortadoğunun kalbi Kürdistan'da atmaya başlamıştır. Emperyalistler bu kalbi yakalamak için daha çok kan döktürecekler, daha çok Kürt ulusundan insanlar katledilecek, daha çok gözler yaşaracak, evler bombalanacak, peşmergelerin silahları susmayacak, ta ki, proletarya iktidarı alana dek...

İŞÇİ SINIFI, ÖZELLEŞTİRME VE GÖREVLERİMİZ ÜZERİNE KISA BİR DEĞİNİ

Derinleşen ekonomik ve siyasal krize, egemen çevreler, çeşitli yol ve yöntemlere başvurarak atlatmaya veya geçici bir süre erteletmeye çalışmaktalar. Bunun içinde, başta ABD ve diğer emperyalist devletlerin önerdiği çözüm paketleri'ni uygulamakta, bunu da faşizan yöntemlere başvurarak başta, sosyal ve ulusal temelde gelişip, güçlenip ve yaygınlaşan gerilla mücadelesini marjinal bir güç durumuna sokmaya çalışmaktadır ve düzen içi çözümleri ön planda tutup, dayatan mevcut muhalefet odağını bu zemine çekmeye çalışmaktadır. Amaç, silahlı ve illegal devrimci mücadeleye yönelmeyi engellemek, düzen içi zeminde bırakıp kontrol altına almaya çalışmaktadır. Egemen sınıflar Kürt sorununda PKK'a dışı çözümler üzerinde yoğunlaşırken, Partimizin önderliğinde verilen gerilla savaşına karşı yeni taktik ve stratejileri uygulamaya sokma uğraşısı içindeler.

Ekonomiyi düzeltmek için ABD'nin denetimindeki İMF ve Dünya bankası aracılığıyla çeşitli paketler ve formüller ileri sürülmektedir. İkinci dünya savaşı sonrası başlayan özellikle bağımlı yarı-feodal ekonomilere dayatılan Truman doktrini ve Marshall planıyla yoğunlaşan "yeni dünya düzeni"yle devam eden süreç, bu ekonomileri düzlüğe çıkaramamış, aksine daha da sık sık krizlerin ve bunalımların devreye girmesiyle daha da boyutlanarak devam etmiş ve edecektir de. Çünkü, emperyalist devletlerin ekonomiyi düzlüğe çıkarmaktan ziyade, azami kar dürtüsüyle hareket ettiğinde, bu ekonomiler üzerinde direk denetim kurmakta ülke adım adım serbest bölgeler ve askeri üslerle açıktan parsellenmiş bir duruma sokmaktadır. Bu ekonomik birimler tam anlamıyla askerileştirilmiş, emperyalistlerin birer silah deposu durumuna sokulmaktadırlar. Açıktır ki bu ekonomik birimlerin düzlüğe çıkarılması ve emperyalistlerin önerdiği "çözüm paketleri"nin yürürlüğe girmesi, önündeki engellerin temizlenmesiyle mümkündür. Bunlar demokrat devrimci kurum ve kuruluşların yanında işçi sınıfının muhalefet odaklarınında ezilip bastırılması en azından kontrol altına alınması gerekmektedir.

İşçi sınıfımızın durumu nedir?

İşçi sınıfımız mevcut durumda üç "büyük" konfederasyon bünyesinde "örgütlenmiş" durumdadır. Bunlar Türk-iş, Hak-iş ve DİSK'tir. Bunların dışında irili ufaklı bazı "bağımsız" sendikalarda varlıklarını sürdürmeye çalışmaktadırlar. Üç sendikal konfederasyonun ortak ve ayrı yönleri olmakla birlikte düzen sınırları içerisinde reformist ve parlamenterist mücadele biçimi ve faaliyetleriyle birbirlerine yemin etmişlerdir. Bu da şu demektir; denetiminde tuttukları ve etkisindeki işçi kesiminin mücadelesini siyasi iktidar perspektifiyle hareket etmesi, örgütlenmesi hatta yasal çerçeveyi zorlaması sendika yönetimleri tarafından engellenmesidir. Yani, bu sendika yönetimleri burjuva partilerin bu veya şu kanadına yaslanmış durumdadırlar. Ellerindeki mevcut potansiyeli buralara kanalize etmeye, burjuva partilerin kuyruğuna takmaya, politikalarına alet etmeyi faaliyetlerinin merkezine koymuşlardır. Türk-iş DYP'nin, Hak-iş, RP ve çevresinin, DİSK ise SHP ve çevresinin sınıf ilerisindeki ajanı ve temsilcileri durumuna gelmişlerdir. Bu sendikalar, kendi rollerini ve görevlerini yerine getirmede özellikle son dönemlerde epeyce zorlandıkları "dipten gelen dalga"nın bürokrat SARI sendika ağalarının gerçek yüzlerini açığa çıkarmaktadırlar. Bu görev hala bitmiş değildir. Teşhir ve tecrit kampanyasına her somut ve özgül durumda alternatif politika ve hareketlerle sürdürmek gerekmektedir. Şu gerçek işçi sınıfına sürekli empoze edilmelidir.

"Reformcu, sermayenin egemenliği devam ettiği sürece, münferit islahata rağmen, daima ücretli köle olacak olan işçilere yönelmiş bir burjuva aldatmacasıdır."

"... bütün memleketlerde elde edilen tecrübeler, reformistlere güvenen işçilerin daima aldanmış olduklarını gösterir." (Yasal parti yasadışı çalışma) (Lenin)

Bunlar sendika yönetimlerinin somut olaylardaki tavırlarında gösterilmeli, işçi sınıfına 'sendikalarının' ne rezil durumda olduklarını, kurtuluşlarının mevcut sendika yönetimleriyle, yanlızca, sendikal mücadeleyle olunamayacağını durmadan, bıkıp usanmadan propaganda ve ajitasyonu yapılmalıdır.

İşçi sınıfı kendi pratiklerinden hareketle 'yönetimlerinin' ne durumda olduklarını kendilerine somut olaylarla gösterilip kavratılmalıdır. Yeterince bilinç üzerine çıkarmasa da işçi sınıfı sendikaların durumunu kendi pratikleriyle hoşnutsuzluğunu dile getirmeye başlamışlardır. Bu yeterli değildir. Birincisi; mevcut sendikalar içerisindeki muhalefet dağınık ve örgütsüzdür, İkincisi; siyasi bilinç ögesi zayıftır, Üçüncüsü; Partimizin buralardaki faaliyeti ve alternatif bir güç olma yönündeki pratikliği istenilen düzeyde değildir. Diğer önemli nokta ise, faaliyetimizin siyasal teşhir zeminine işçi sınıfına egemen çevrelerin her politikasının kendisinin ilgilendirdiğini, bu politikaların ezilmesi, yoksullaşması, baskı altında tutulmasıyla hayata geçirileceğinin bilinci taşımalıdır. Bütün faturaların kendisine kesileceğinin bilinciyle hareket etmesi gerektiğini kavratmalıyız. '89 ve sonrası başlayan süreçte işçi sınıfının yarattığı eylemlilikler ve baş vurduğu mücadele biçimlerini sendika yönetimlerini aşan 1 Mayıs direnişleri, bunun daha da zenginleştirilmesi, gelişip güçlenmesi gerektiğini belleklerde canlı tutmalıyız.

İşçi sınıfı içerisindeki yanlış ideolojik anlayışlara karşı somut siyasal politikalarla mücadele edilmelidir. Bunlardan ilki, sınıfı sendika yönetimleri peşine takan anlayıştır. Yani mevcut statükoyu koruyan

(biçimde bazı farklılıklar olsada) mantıktır. İkincisi ise, yönetimlere ve denetimindeki işçi sınıfına ver yansın edip"cepheden" bayrak açan solcularımızdır. Şu tarihi şartlarda "kitleler nerde ise komünistler orda olmalıdır" Eğer siyasi bilinç taşınıp işçi sınıfını kendiliğindencilikten çıkaracaksak açıktır ki, bu da, bizzat içinde olarak olabilir. Ayrı örgütlenme ve oluşumlara gitmek işçi sınıfından soyutlanıp marijinalleşmek demektir. Üçüncü önemli görevimizde işçi sınıfına bu yanlış eğilimlere karşı mücadelenin gerekli olduğunu anlatılması ve öncünün bunu ihlal etmemesidir.

Önümüzde iki seçenek bulunmaktadır. Birincisi Sınıf Bilinçli Proletarya (SBP)'nın mevcut sendikalar içinde kalıp, mücadele etmesi ve siyasal teşhir tecrit kampanyalarıyla sınıfı bilinçlendirip, örgütleyip, siyasal iktidar perspektifiyle sınıf sendikacılığını (kızıl sendikacılık) örgütlemektir.

İkincisi, cepheden alternatifler yaratarak, sınırlı ve dar bir faaliyet örgütleme içerisine girmektir. Bunu yapmak işçi sınıfını, gerici sarı sendika yönetimlerine teslim etmektir. Bir süre daha sendikaların, reformist-parlamentarist politikalarına alet olmasına göz yummaktır. Kolaycılıktır. Komünistler böyle bir yolu izleyemez. Sınıfı, gerici sendika yönetimlerinin insafına terkedemezler. Bu, işlenmiş tarihi bir hata olur. Birinci seçenek günümüz şartlarında en uygun bir seçenek ve anlayıştır. Bu anlayıştan hareket ederken, amacımız şu olmalıdır. Sendika yönetimlerinin (merkezi veya yerel) ele geçirilmesi değil, örgütlenen işçilerin illegal fabrika hücreleri şeklinde örgütlemek temel alınmalı, merkezi veya yerel yönetimlerin ele geçirilmesi veya legal veya demokratik planda bazı örgütlenmelere girişmek, tali ve ikincil olarak ele alınmalıdır. Böyle bir örgütlenmede yerel değil, alttan-üste kadar merkezileştirilmelidir. Bunun dışındaki bir anlayış ve örgütlenme, amacına hizmet etmez, ihtiyaca cevap veren bir örgütlenme değil, subjektif ihtiyaca cevap vermeyen akademik bir örgütlenme olur. Bu ise, sınıf içerisinde etkili olabilmemiz önünde ciddi engel teşkil eder. Faaliyeti hantal ve kendiliğindenci bir pozisyonda bırakır.

Son dönemlerde legal plandaki sendika istenilenin üstünde, yeterinden fazla önem verildiği, bel bağlandığı yönünde eğilimlerin geliştiğini veya pratik anlamda ön planda gözükmesi, gündemimize ciddi bir hatayı sokmuştur. Geri boyutta da olsa üzerinde ciddiyetle durulmalıdır. Aksi taktirde geçmiş olumsuz pratiğimize yeniden dönme, parti programımızın dışına çıkma, hatasından kendimizi kurtaramayız.

Sendika yönetimlerinin (merkezi veya yerel) ele geçirilmesi değil, örgütlenen işçilerin illegal fabrika hücreleri şeklinde örgütlemek temel alınmalı, merkezi veya yerel yönetimlerin ele geçirilmesi veya legal veya demokratik planda bazı örgütlenmelere girişmek, tali ve ikincil

İşçi sınıfını, egemen sınıfların gündemi meşgul eden politikalarına karşı uyanık ve canlı tutmak, seferber etmek önemli bir sorundur. Örneğin, ATY (Anti-Terör Yasası), "Özelleştirme" sorunu, sosyal ve ulusal gerilla savaşını ilgilendiren karaf ve sorunlar, ekonomik-siyasal vb. durumlarda işçi sınıfını sokağa dökmek, hem siyasileştirir hem de örgütler, iktidar perspektifi bilincini geliştirip duyarlı hale getirir. Özellikle bu sorunların içinde, gündemde olduğundan dolayı, özelleştirme önemli konular arasındadır. Bunu açmak gerekiyor:

Bu işletmeler neden özelleştiriliyor? Bunun altında yatan ekonomik ve siyasal nedenler nelerdir? "Kar eden bu işletmeler zarardadır" deyip, 'özel kompradorlara satılması ekonomide neyin göstergesidir?' Bunlara halkta sahip olabilir veya hisse sahibi olabilir, bir kısmını satın alabilir, ortak olabilir' denmesinin altında yatan gerçek nedir? Bazı kesimler ve özellikle mevcut sendikalar soruna neden karşı çıkmaktadır? Komprador burjuvazi neden özelleştirmeden yanadır? vs..

Özelleştirme sorunu Türk ekonomisine has bir olay ve politika değildir.İMF ve Dünya bankası tarafından özellikle '80 sonrası bağımlı-geri ekonomik birimlere "çözüm" olarak önerdiği 'istikrar' reformları arasındadır. Son İMF heyetinin Türkiye ekonomisini yıllık değerlendirme ve 'çözüm' paketleri sunduğu olağan toplantılarında bu sorun resmileştirilerek yürürlüğe sokulmuştur. İngiltere'de bile zorla uygulanan bu politika, Çiller-Karayalçın ikilisi nasıl uygulayacaktır? Açıktır ki bu politikanın hayata geçirilmeside, işçi sınıfı muhalefetinin yükselmesini beraberinde getirecek, egemen sınıfların rahat bir şekilde bunu uygulayabilmesi için bunun bastırılması gerekmektedir. Mevcut sendika yönetimlerinyaptıkları muhalelfeti ciddiye almayan DYP, SHP koalisyonu, ellerindeki son kozlarını kullanarak özelleştirmeyi uygulamaya başlamışlardır. Özelleştirme aynı zamanda ekonominin içinde bulunduğu bunalımın boyutunu ve derecesini göstermektedir. Devlet elindeki iktisadı işletmeleri bile koruyacak durumdan yoksun hale gelmiştir. İç ve dış borçların faizlerini ödemekten uzak bir durumdadır. Özelleştirmeye, komprador burjuvazinin bir kesimi 'karşı çıkarken', diğer bir kesimide uygulanmasından yanadır. DYP özelleştirmeden yana olurken ortağı SHP ise biçimsel anlamda karşı çıkmaktadır. Devletçi görünmesinin nedeni ise özelleştirilen kuruluşlardan yeterli bir pay alamaması ve mevcut muhalefet odaklarının desteğini yanına çekmek içindir. Diğer önemli bir etkende ABD'nin ekonomik ve siyasal ağırlığının daha da artmasından rahatsızlık duyması ve Avrupalı emperaylistlerin bu alanda gerilemesidir.

Sorunun önemli bir ayağını,SBP'nin bunun bilincinde hareket ederek, bütün yönlerini ve boyutla-

rını işleyip, açığa çıkarıp teşhir etmek önem arz etmektedir. Bunu da yapacak olan parti önderliğindeki işçi sınıfı komiteleridir.

Legal oluşumlara fazlaca bel bağlamamak koşuluyla bu alanda yaratılan örgütlenmelerde harekete geçirilmelidir.

Özelleştirmenin altında yatan gerçek şudur:

1) KİT'ler yabancı yerli, yerli yabancı sermaye ortaklığıyla ekonomiyi yeniden şekillendirilip parselleniyor.

2) Ekonomi emparyalistlerin ihtiyaçlarına daha iyi cevap verebilecek şekle sokuluyor.

3) ABD ve diğer emperyalist devletlerin içine girdikleri bunalımdan çıkmanın bir yolu olarak tekelci sermayenin buralara akması, bu tip üretim tarzları üzerinde etkinliğinin pekişmesine hizmet etmektedir.

4) KİT'ler komprador burjuvazinin ekonomide ağırlığı olan kesimlere satılmasıyla, bir yandan bu kesimlerin "tekelleşmesi" ve daha da palazlanması, devletteki egemenliğinin pekişmesi.

5) Dış ve iç borçların (özellikle dış borçların ve ABD'den alınan kredilerin) finansmanını sağlamak amacıyla ABD tarafından bunun uygulatılması.

6) Buralardaki denetim ve kontrolün tamamıyla yerli ve yabancı sermayenin denetimine verilmesiyle sömürü derecesinin pervasızca artırılması, faturasının işçi sınıfına başta olmak üzere emekçi kesimlerin sırtına yüklenmesi.

7) Devletle emekçi kesimler arasındaki çelişkinin perdelenmesi, emekçi kesimlerle, komprador burjuvazinin bazı kesimlerini karşı karşıya getirme bu yönüyle gündemi ve dikkatleri bu kesimlerin üzerinde yoğunlaştırma, devletin rolünü "ikinci" plana itilmesi, çıkabilecek muhalefette "suçu" bazı kişilere yükleme yoluyla, hakem rolünde görülmesi.

8) KİT bünyesinde çalışan işçilerin onlarca yıllık emeklerinin karşılığı verilmeden kapı dışarı edilmesi ödenmemiş emeklerine el konulması.

9) İşsizliğin artmasıyla beraber baskı unsuru olarak kullanılması ve aşırı oranlara varan ücretlerin düşürülmesi.

10) İşçi sınıfı yeniden örgütsüz bir duruma sokulmaktadır. Özelleştirme yoluyla el değiştiren işletmeler ya, işçi kitlesi olduğu gibi yenileniyor ya, yeniden giriş-çıkışlar yapılıp sözleşmeler ve iş akitleri fes edilip, yeni şartlar ileri sürülerek düzenlemekte, elde edilen haklar gasp edilmekte ya da, farklı yerlere sürülerek, sürgün edilerek kendisinin işi bırakmaya zorlamaktadır. Bu yöntem özellikle, komünist, devrimci, demokrat işçilere uygulanmaktadır. Bu da muhalefeti geriletmenin ve bastırmanın bir başka yöntemidir.

11) Halkı ortak etme çabaları cebinde birikeni bir kaç kuruşa el konulmak için yapılmaktadır.

12) Zorunlu Tasarruf Fonu'yla emekçi halkın cebindeki (özellikle işçilerin) paralarına el konulmaktadır.

Bu politika ekonominin içinde bulunduğu durumu, krizin boyutunu, emperyalizme bağımlılığın vardığı noktayı açık ve seçik göstermektedir.

İşçi sınıfı içerisinde SBP'ler, dikkat edeceği noktalar, çalışma perspektifi ve görevleri şunlar olmalıdır:

1) Üç 'büyük' konfederasyon içinde faaliyet yoğunlaştırılmalıdır.

2) Bunların içinde önem sırasına göre, devrimci demokrat muhalefetin etkin olduğu sendikalara ağırlık verilmelidir.

3) Muhalefet, legal ve illegal olmak üzere (illegal esas) çeşitli yeni örgütlenme biçimleriyle örgütlenmesine önem verilmelidir.

4) İdeolojik ve siyasal alanda işçi sınıfı içerisindeki yanlış eğilimlere karşı ilkeli ve kararlı mücadele yürütülmelidir.

5) Oluşturulacak komitelere pratik işlerlik ve militan çalışma ruhu aşılanmalıdır.

İşçi sınıfının bilimi olan MLM, bu tarihsel şartlarda SBP'den kırların ve gerilla savaşının daha yüksek düzeyde desteklemesinin, yoğunlaştığı alanlarda yeni cepheler açmasını, savaş konumuna girmesini emretmektedir. Devrimimizin önemli destek güçlerinden biri olan bu alanlar, tali ve ikincil olmasına rağmen üzerinde yeterince yoğunlaşılmadığı bir

SONUÇ YERİNE:

KSİ'lar için gerilla savaşını esas merkezine oturtan Partimiz, bütün örgütlenmesini de buna hizmet edecek konuma sokmak zorundadır. Bunların başında da şehirlerin örgütlenmesi önemli bir yere sahiptir. Özelliklede işçi sınıfının merkezi görev temelinde sağlıklı örgütlenmesi daha bir önem arz etmektedir. Bu merkezi göreve hizmet etmeyen işçi sınıfı içerisindeki çalışma, amaçsız ve koftur. İşçi sınıfının bilimi olan MLM, bu tarihsel şartlarda SBP'den kırların ve gerilla savaşının daha yüksek düzeyde desteklemesinin, yoğunlaştığı alanlarda yeni cepheler açmasını, savaş konumuna girmesini emretmektedir. Devrimimizin önemli destek güçlerinden biri olan bu alanlar, tali ve ikincil olmasına rağmen üzerinde yeterince yoğunlaşılmadığı bir gerçektir. Üzerine yüklenen misyonunu yerine getirmesi için, ideolojik ve siyasal hastalıklardan arınmalıdır. Net ve açık bir perspektife sahip olmalı, güncelle geneli yakalayabilmeli faaliyetin kalıcılığı sağlanmalı ve sistemleştirilmelidir.

ÖRGÜTSÜZLÜK, GENÇLİĞİN DİNAMİZMİNİ KÖRELTİR

Bugün ülkemiz özgülünde yürütülen sınıf mücadelesinde toplumun bütün kesimleri şöyle ya da böyle ülkemiz koşullarından kaynaklanan derin ekonomik bunalımdan dolayı KP'nin sınıf öncülüğü temelinde, burjuva ideolojisinin, burjuva örgütlerinin burjuva siyasetinin parçalanması sonucunda yavaş yavaş saf değiştirmekte, KP'ye bağlı örgütlülükler içeresinde yer almaya başlamaktadır. KP'nin kendi içinde çelişkileri çözdüğü, savaşın gücünün arttığı dönemde bu saflaşıma artmakta, boyutlanmakta, KP içerisinde istikrarsızlığın arttığı dönemlerde bu süreç tersine işlemektedir. Bu etkilenmelerin derecelerinde halk sınıf ve tabakaları arasında farklılık göstermektedir. Özellikle sınıf mücadelesinde devrimci sınıfların (Bu tabiiki en başta onların öncüsü olan KP'nin aldığı yenilgi dönemlerinde) ekonomik bakımdan dönem dönem istikrarsızlık gösteren çeşitli tabakaları daha çok etkilemekte, dolayısıyla devrimden birincil dereceden menfaati olan proletarya, köylülük gibi sınıfların toparlanıp kısa sürede ileri mevzilerde yerlerini almalarına karşılık bu tabakaların sınıf mücadelesinde yerlerini almalarıda çok zaman alan ve çok çaba gerektiren bir çalışma istemektedir. Bu kesimlerden en fazla darbeler alan tabakalardan birisi de gençliktir. Bu kesim devrimci mücadelenin seyri içinde görece devrimci durumun örgütlenmeye en elverişli dönemlerinde bir saman alevi gibi parlayan, zor koşullarda da bir kül yığını gibi sağa sola savrulan(ki bu parlamalar ülkemiz gerçekliğinde daha çok devrimci siyasi müdahalenin hemen hemen olmadığı durumlarda gelişen kendiliğinden gelme gençlik hareketlerdi. Bu hareketler kendiliğinden olsada özellikle KP'nin bu gibi durumlarda kendiliğinden gelme hareketlere katılıp, ona önderlik etmeli gençliğin yüksek dinamizmini komünist ideoloji ve pratikte örgütsel yansımasıyla yeniden şekillendirmesi gerekir. Ama ülkemiz özgülünde böylesi dönemlerde proletaryanın sınıf öncüsü ya büyük darbeler yemiş ya da kendi içerisinde yoğunlaşan ideolojik mücadelede göreceli olarak ML'ler azınlık durumuna gelmiştir. Tam da toplumsal mücadelenin özellikle bu kesitlerinde (kabarıp geniş yığınların katılımının muazzam olduğu dönemler) KP yukarda saydığımız yaşanan sorunlardan dolayı dev toplumsal dalgalanmaların gerisinde, büyük dalgalara nazaran küçük dalgalarla bu süreci izlemiştir. Özellikle bizim gibi nüfusun önemli bir bölümünü oluşturan gençlik kendi alanında KP bir önderliğin politikaları olmaması dolayısıyla KP'nin ülkemiz somutunda tespit ettiği KSİ'lar için gerilla savaşına hizmet, yakın zamana kadar gençlik özgülünde büyük oranda yaşama geçirilememiştir. Çeşitli sınıf ve tabakalardan oluşan gençlik ülkemizin sosyo ekonomik karakterinden dolayı ezici çoğunluğu emekçi sınıflardan oluşmaktadır. TC'nin yaşadığı ve çıkmazda olduğu derin ekonomik siyasi buhranlar Türkiye Kürdistanı'nda KP'nin önderliğinde yürütülen köylü gerilla savaşı ve PKK önderliğinde yürütülen ulasal hareket bu yönlü TC'yi derin ekonomik bunalımlara sürüklemektedir. Böyle bir durumda halkın büyük bir kesimi (belli bir süreçten sonra da tamamı) şöyle ya da böyle bu savaşın içerisinde yerini tayin etme durumunda kalıyor-kalacaktır. Tabiiki gençlikte bu kesitte yerini tayin edip devrimlekarşı devrim arasında belirleyici ve tayin edici olacaktır. Özellikle bizim gibi halk savaşı stratejisinin geçerli olduğu ülkelerde halk savaşının yükselme ya da azalma ivmesi gençliğin bu mücadeleye katılıp katılmamasıyla yakından ilintilidir. KP'mizde gençliğe ait ve onu devrimci mücadeleye çekme perspektifi ile gençliğin öz örgütlülüğü olan ve KP'mizin ideolojik, politik hattında mücadele yürüten TMLGB'yi inşa ederek halk savaşındaki kararlı tutumunu gençliğe özgü politikalarını bu yönlü hayata geçirerek ortaya koymuştur. Ancak proleter öncünün gençliğe ilişkin politikaları parti yazınında ve mücadele perspektifinde ne kadar vurgulanmış olsa da devrimci mücadelenin yakın geçmiş tarihine kadar gençliği örgütsel potada toparlayıp yürütülen gerilla mücadelesine aktif destek sağlanamamıştır. Özellikle kırlık alanlara yönelik ülke geneli hesaba katıldığında parti ve ordu çalışmalarının dar kesimi kapsaması köylü gençliğinin örgütlenmesinde dar bir bölge ile sınırlı kalmış buralarda da yerel parti faaliyetleri gereğince oluşturulamadığı için de köylü gençliğinde (ki halk savaşı için gençlik içerisinde köylü gençliğinin desteği belirleyicidir) aktif katılımı sağlanmamıştır. Ülkemizin sosyo ekonomik karakterinden kaynaklanan küçük üretimden dolayı işçi gençliği örgütlemenin bu noktada büyük bir özverili çalışma gerektirdiği gibi yine işçi gençliğin gücünün örgütleneceği bir gençlik örgütününde olmayışı bu nokta da işçi gençliği de siyasetten yoksun bırakmıştır. Nispeten örgütlenmede diğer gençlik kesimlerinden daha ileri bir örgütlenme içinde bulunan öğrenci gençlik genel durum gözetildiğinde esasta büyük oranda KP'nin bu alanlara ideoloji ve siyasettinin yansımaması sonucunda öğrenci gençliğin örgütsüz kalması ve KP'nin yürüttüğü merkezi görev hattında şekillenmesini geciktirmiş bu alanda da büyük bir örgütsel dağınıklığının yaşanmasına yol amıştır. Özellikle diğer gençlik kesimlerinin küçük üretimden gelme dağınıklığına rağmen öğrenci gençliğin alan olarak bir arada olma özelliği bir ölçüde akademik-demokratik talepler için bir araya gelip toparlanmasını kolaylaştırmış, bu yönden de faşist diktatörlüğün yükselen devrimci mücadele karşısında ilk yöneldiği alanlardan birisi olmuştur. Özellikle 12 Eylül AFC'sı bu ve bundan sonraki döneme tekabül eden süreçte toplumda devrimci ajitasyon ve propagandaya açık kesim olan ve TDH içerisinde yer alan önemli devrimci hareketlere kadro sağlayan üniversiteler faşist diktatörlüğün yıkıma uğratmaya çalıştığı ilk alanlar olmuştur. Özellikle faşist diktatörlük devrimci-demokrat öğrenci kesimi sindirmak için öğrenci gençliğin belli başlı önderleriniyok etme sakat bırakma anlayışı gütmüş bunu da öğrenci gençliğin önemli oranda kadrolarını yok ederek sağlamıştır. Başka nedenlerin yanısıra sağlam bir zemine oturmayan öğrenci gençlik örgütleri bu önder kadroların yok olmasıyla iyice dağılma durumu yaşamış sonuçta da faşist diktatörlüğün öğrenci gençliğe yönelik her türlü saldırısına ses çıkarmayan bir duruma gelmiştir. Yine duruma yolaçan önemli nedenlerden biri olarak, uluslararası durumda sosyalizmden geriye dönüşler ve ülkemiz-

de de sırtını sosyalizme ihanet etmiş iktidarlara dayayan birçok devrimci hareket suratlarına sosyalizm maskesi geçirmiş bu ülkelerde olmadık! gelişmeler karşısındakafaları allakbullak olmuş, uluslararası devrimci hareketteki bu dağılma ülkemizde de yansımasını bularak birçok devrimci hareket içeresinde yoğun tartışmalar başlamış ve bu hareketlerden bir çoğu dağılma sürecine girmiştir. Ülkemizde de bu dalgalanmalar, gençlik üzerine olumsuz etkiler yapmış uluslararası durumda kapitalist bloğa karşı sosyalist bloğun dağılmasından dolayı çoğu hareket ihtilalci yapısını kaybedip sağa çark etmiştir. Ama bunu bazı çevrelerin söylediği gibi gençlik özgülündeki toplumsal hareketlerdeki düşüklüğün tek sebebi göstermek yanlış bir saptamadır. Kuşkusuz sadece ülkemizde değil, tüm dünya ülkelerindeki devrimci hareketler olumsuz yöndeki bu gelişmelerden etkilenmişlerdir. Ama bunun yanında, yer kürede devrimci mücadelelerin geliştiği özellikle kendisine MLM'yi kılavuz alan partiler ve onların orduları iktidarlar almak için uygun adımlarla ilerlemektedirler. Dünyanın birçok noktasında yakılan komünizm ateşini milyonlarca gençte körüklüyor. Bırakalım bizim gibi derin siyasi ve ekonomik krizde olan ülkeleri gelişmiş kapitalist ülkelerde bile gençlik mevcut gerici iktidarlara karşı dişe diş mücadele verebiliyor. Yakın tarihimizde buna örnek verebilecek olursak, Yunanistan, Kore, Fransa vb. ülkelerindeki öğrenci hareketlerini gösterebiliriz. Bu ülkelerde devrimin subjektif ögelerinden olan sağlam politikalara sahip KP'ler yeterli düzeyde olmasada gençlik atılım ruhunu hissettirmiştir. Ülkemizde halk gençliğinin de dönem dönem bu atılım ruhunu yeşertmesine rağmen yukarıda saydığımız ülkelerdeki devrimci gençlik hareketleri gibi bir dinamizme ve siyasi iktidarı bunaltıcı düzeyde olmadığı da o kadar aşikardır. Belirttiğimiz ülkelerde gençliğin devrimci dinamizminin kitlelerin düzene karşı şahlanışında nasıl bir misyona sahip olduğu, bu gerici iktidarların emekçi halka ve gençliğe yönelik aldığı gerici politikalarını çoğu zaman gençliğin yürüttüğü akademik-demokratik mücadeleler sonucunda geri çekmesiyle kanıtlanmıştır.

Ülkemiz özgülünde o ülkelre nazaran bir avantaj teşkil eden, doğru politikalara sahip doğru bir savaş kurmayı KP'mizin varlığıdır. Bu doğru politikalar KP tarafından gençlik üzerinde icra edildiği zaman, bunda sebat edildiği takdirde, ülkemiz halk gençliği de merkezi görevimiz olan KSİ'lar için gerilla savaşında KP'mizin belirlediği siyasi hedetlere ulaşmamızda, gençliğin yeni güçlü mevziler kazandırması kaçınılmazdır. Gençliğin KSİ'lar için vereceği gerilla mücadelesinin yanında şehirler de de KP'mizin yol göstericiliğinde gençlik (işçi, köylü, öğrenci) aktif militan mücadele ile düzeni bu yönlü çıkmazlara sokacak etkiye sahip olabilecektir. Tabi bu mücadele öncünün mücadelesine tabi olmalıdır.Devlet, politakalarının hiçbir toplumsal muhalefetle karşılaşmadığı zaman şurası açık ki, bunları daha rahat uygulama zemini bulacaktır. Özellikle şehirlerde işçi sınıfı içerisindeki örgütsüzlük, gençlik içerisindeki zayıf örgütlülük toplumsal muhalefetin geliştirilmesinde önemli dezavantajlar olacaktır. Buna karşılık KP'miz önderliğinde bu alanlarda bulunan mevcut örgütlülükler gençlik de dahil bu gerici politikalara biran önce karşı direniş odakları haline getirilmeli, diğer devrimci demokrat güçlerle eylem birliktelikleri sağlamaya çalışmalıdırlar. Özellikle gençlik özgülünde, gençliğin komünist örgütü TMLGB aktif bir politika sergileyerek (siyasi-pratik) gençlik içerisinde önderlik misyonunu bu süreçte daha da pekiştirmeli, pratik faaliyetlerini kendisinin bulunduğu tüm alanlarda daha da yükseklere sıçratarak yumruğunu vuracağı yerlerden güçlü sesler çıkarmalıdır.

Yaşanılan bu süreçte halk gençliğimiz ve onun öz örgütlülüğü olan TMLGB'nin de faşizmin gerici saldırılarına karşı yeni direniş mevzileri yaratarak karşı koymasını gerektirmektedir. Komünist partimizin yol göstericiliğinde halk gençliğimizi tek bir yumruk olarak birleştirecek faşizme karşı onun gerici saldırılarına karşı genç dinamik rolünü yerine getirecektir. Özellikle TMLGB faşist diktatörlüğün uygulamaya çalıştığı politikalara karşı siyasi teşhir ajitasyon, propaganda ve askeri çalışmalarına hız vermelidir.

Önümüzdeki süreçte TC'nin bu açmazları daha da derinleşecek, halk kitlelerinin ve halk gençliğinin yığın eylemleri daha da boyutlanacaktır. Zaten milyarlarca dolar dış borç yükü altında bulunan Tansu-Karayalçın hükümetinin bunun faturasını bundan önce olduğu gibi bundan sonra da politikası bunu emekçi halk kitlesine ödetmektir. Bu süreçte halk gençliğinin düzene karşı tepkisini örgütlemek onu siyasi iktidar hedefine yöneltmek doğru politik hatta sahip gençlik önderliğnin başlıca görevidir. Faşist TC'nin uygulamaya çalışacağı her gerici politika karşısında gençliğin dinamizmi hayata geçirilip bunların hayat hakkı bulması engellenmelidir. Faşizmin süreklilik arzettiği ülkelerde bunun bedeli daha da ağır olabilir. Ama bütün geçmiş tarih göstermiştir ki faşizmin, başta Kürt ulusal mücadelesine komünistlere, devrimcilere, demokrat kesime karşı kanlı saldırıları, ancak halkın devrimci şiddeti yükseltilerek geriletilebilir ya da bertaraf edilebilinir. Halk gençliğimizin ve onun özgül alandaki önderi TMLGB hem bu yönlü çalışmalarla bu gerici politikalara karşı durup uygulanmasını engellemede aktif rol oynayacak hem de geniş halk gençliği yığınlarını kendi potasında eriterek merkezi görevimiz olan KSİ'ler için gerilla savaşına direkt destek verecek ve bu alandaki mücadelenin gereksinimlerini karşılayacaktır. Bu politikaları hayata geçirirken de onları bu politik hatta seferber edecek önderliğini daha da sağlamlaştıracaktır. Özellikle bu sorun ülkemizde halk gençliğinin örgütsüz kesiminin ezici çoğunluğunu oluşturduğu düşünülürse TMLGB bu alanda bir hayli yol almak zorundadır.

Unutulmasın ki, ülkemizde proleter sınıf savaşımının yükünü omuzlarına almış olan TKP (ML)'nin başarı yüzdesini yükseltmesi, halkımızı olumlu yönde etkileyeceği gibi, halk gençliğinin dinamizminede ivme kazandıracaktır. Bunu da, TMLGB; doğru politikalar gerek, gençliğin dinamik ve atılgan yapısını öne çıkarıp, örgütsüz gençlik yığınlarını örgütleyebilir, dinamiksizliği, devrimci dinamizme çevirebilir. Bunun için, geniş yığınların üzerinde estirilen pasifist-reformist anlayışlara karşı mücadeleyle birlikte, komünist çalışına ve eylemliliklerimizi yükseltmeliyiz.

KADIN VE KAVGA

BURJUVA TOPLUMUN KADINA BAKIŞ AÇISI

Sınıfların ortaya çıkışından günümüze dek, yaşadığımız toplumsal kesitler kadının üzerindeki baskı, sömürü ve depolitizasyon politikası da sistemli bir şekilde o toplumun gerekliliği olarak süre gelmiş ve böylecede süre gidecektir. Bu gereklilik kadının sürekli üretimden uzak tutulması ve dolayısıyla ekonomik bağımsızlığını kazanamaması, ekonomik olarak erkeğe bağımlı kalması, doğal olarak kadını sosyal yaşantıdan koparmış, kendi evinin duvarları arasına hapsetmekle beraber, onda kendine karşı bir güvensizlik durumu yaratmış ve erkeğe kölece bağımlılığını sağlamıştır.

Üretim ilişkilerinin belirleyici olduğu bir toplumda, burjuvazinin herşeyi meta olarak gördüğü ve bu anlayışın bir yansıması olarak kadını da bir değişim aracı olarak kullandığı bilinen bir doğrudur. Özel mülkiyetin olduğu bir toplumda, kadını kadın olarak görme ve onu karşı cinsine tabiymiş gibi göstermek tamda bu anlayışın ürünüdür. Bu ideoloji ile şekillenen kadın ekonomik bağımsızlığında elde edemeyince, sürekli kendisini fiziki ve diğer yönleriyle küçümseme, erkeği kendisinden üstün bir güç olarak görme ve bu güce taparak sanki bütün belirlemeleri veya yaşamını yönlendirme noktasındaki kararları onun elindeymiş gibi ona bel bağlayarak umudu onda aramaktadır. "O olmazsa, hiç bir şey yapamam" mantığı, kadını erkeğin kölesi durumuna düşürmüştür. Bunun nedenide kadının toplumdaki yeri, yani sürekli ikinci sınıf konumunda görülmesi, "güçsüzdür, anlıyamaz, yapamaz" mantığının aşılanmasıdır. İktisadi bağımsızlığını kazanamayan kadın, siyasi, kültürel bağımsızlığında elde edemez. Bunu elde edebilmesi veya kendisinin özgürce bir takım konularda karar vermesi yine onun iktisadi alanda yer almasıyla ilintilidir.

Kadının üretim ilişkilerinde aldığı yer, o toplumun gerçekliğini, somutunu daha yakındantanımasını sağlayacaktır. Örneğin, fabrikada çalışan bir erkek ile kadının, aynı işi yaptıklarını, aynı makineyi kullandıklarını ve bir iş günü süresi içinde eşit ürün elde ettiklerini düşünelim. Burda bu iki işçi aynı işte eşit emek harcadıkları halde, kadının emek gücü daha ucuza gidecektir. Burjuvazi buna gerekçe olarakta kadının çalışma gücünün, erkeğin çalışma gücünden daha zayıf olduğunu ileri sürmekte ve bu durumu kaderciliğe bağlamaktadır.

Bu durum, ilkel komünal toplumda, analık hukukunun yıkılıp, ata erkil ile yer değiştirmesinden sonra, günümüze dek devam edip gelmektedir. Ve diğer toplumlarda da giderek sistemli bir hale gelen, kadının daha zor şartlarda çalıştırılıp, emeğinin karşılığının verilmemesi, kadın üzerindeki sömürü oranını derinleştirmiştir. Yine bu toplumda kadın, tarımda en ağır işlerde çalışmasının yanı sıra, evinde çocuklarına ve eşine en iyi yemekler pişirip, efendisinin cinsel zevklerini yerine getirerek, onun rızasını almak zorunda bırakılmıştır. Aksi taktirde aşağılanıp, evden kovulma korkusuyla baş, başa bırakılır. Ve bu korku, kadını erkeğin kölesi durumunda olduğu müddetçede devam edecektir. Burda kadın, kendi rızası olmadan, ailesi tarafından kendinden yaşça çok büyük erkeğe mal karşılığında satılabilindiği gibi, onun bu konuda karar verme hakkı tamamen elinden alınmıştır. Bu durum kadının toplumla olan ilişkilerini tamamen olanaksızlaştırmış, onu sürekli geri pozisyonda bırakmıştır. Ve bu gunde hala kadınlarımıza kadın olarak bakıldığı, birer 'ayıp mebası' olarak görüldüğü yine sistemin ideolojik bir yansımasıdır.

Kadın sorunları çok yönlü olmakla beraber, burjuvazinin kadınlara yönelik söylemiş olduğu bir ata sözü, bu konuda ne kadar haklı ve doğru olduğumuzu kanıtlayacaktır. "Kadına gök yüzünde düğün var desen, merdiveni nerede diye sorarmış" ata sözüyle bu toplumun bakış açısını sergilemektedir.

Günümüzde yani sınıf mücadelesinin keskinleştiği bu dönemde, proletarya partisi işçi sınıfını, sömürü ve zulmün her belirtisine karşı, proleter sınıf bilinciyle donatarak onu, siyasal iktidar için mücadeleye yönlendirmek zorundadır. Bunu yapmadığı taktirde kitleleri harekete geçirmede yetersiz kalacaktır.

Sınıflar mücadelesinin olduğu her toplumda, egemen sınıflar kendilerine yönelik gelişen mücadeleyi farklı yerlere kanalize etmeye çalışırlar. Bu gün burjuvazinin bir çabasıda, kadınları toplumsal üretimden koparıp, onu toplumun genel sorunlarından, var olan mevcut durumdan, soyutlamak için "Kadınlarımız her zaman kendilerini kadın olarak görmeli, o zarifliğini korumalı, siyasal meselelerden uzak durmalı ve evinin kadını olmalıdırlar" şeklinde demagojiler yapıp, gerici propagandalarla sindirmeye çalışmayı kendilerine bir görev olarak görürler. Veya bu gücün muhalefeti karşısında, feminist duygularla yanaşıp, onun zeminleri üzerinde yükselen bir takım yaptırımlara gitmektedirler.

Bu yaptırımlarda, sınıf mücadelesinde büyük bir potansiyeli oluşturacak olan kadınlarımızın farklı örgütlenmelerde yer almasını önlemek için hakim sınıfların bizzat örgütlemeye gittikleri çeşitli kuruluşlardır. Örneğin: Bunlar çeşitli burjuva kuruluşları, papatya kadın dernekleri vb. Bu dernekler başlangıçta belli bir zengin tabakayı hedeflemiş olsa bile, diğer ara tabakayıda etkilediği bilinen bir gerçektir. Kadın kesiminin çoğunluğu içinde bulundukları sınıfın yapısındaki konumlarından dolayı bunlara rahatlıkla kanmakta ve o tür gerici örgütlenmelerden nasibi-

ni almaktadırlar. Bu tür örgütlenmeler gerici bir nitelik taşıdığından dolayıda, kadınları bir bütün olarak diğer mücadele biçimlerinden koparıp, edilgen kılmasını sağlar. Her yaptırım veya örgütleme biçimleri kendi sınıf ideolojisine hizmet etmek zorundadır. Bu tür kuruluşlarının esas amacıda, kadın kurtuluşunun sınıf mücadelesinde olmayıp, esas kurtuluşunun karşıtı cinse karşı mücadele olduğunu ve bu cinsin kadın üzerindeki egemenliğinin yıkılmasıyla ancak mümkün olabileceğini ileri sürmektedir. Ve böylece sorunu sınıf gerçeğinden saptırıp, cinsiyet sorununa indirgemektedir. Bu durum, toplumun diğer sorunları gibi kadını, kendi sorunlarınında tek çözümü olan sınıf mücadelesi bayrağına sarılmasını engelleyerek onun beceri, yetenek ve kudretini heder etmeyi amaç edinir.

Mücadelenin geliştiği bu dönemde, biz kadınların kurtuluşunun ancak ve ancak kendi elimizle olabileceğini ve bunuda sınıf mücadelesi içinde aktif bir şekilde yer almamızla mümkün olabileceğini önümüzdeki tek seçenek yolunun devrim yolu olduğunu bilinç üzerine çıkartmalıyız. Lenin'in deyimiyle "Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan da kadınlar kurtulamaz" şiarını doğru biçimde ele alırsak, devrimle ne kadar da yakından bağlantılı olduğu ve devriminde kadılar katılmadan olamayacağı gerçekliğini çok daha iyi ve yakıcı bir şekilde kavramış oluruz.

GERİLLA PRATİĞİNDE KADININ YERİ VE ROLÜ:

Nesnel şartların gereği, sınıf mücadelesinin aldığı biçim, var olan durumun değişebilmesi yani egemen, sömürücü sınıfların ortadan kalkabilmesi için, ancak onun tek tek kurumlarının yıkılıp, hakim olan burjuva ideolojisinin yok edilmesiyle mümkündür. Ve bu egemenliğin kalkması içinde, zora karşı, zorun örgütlenip onu parçalamasıyla mümkün olacaktır.

Toplumsal devrim tek düze bir iş, tek bir kesitten ibaret bir sorun değildir. Devrimin gerçekleşmesininde temel kriterlerden biri olan, öncünün ardılını sürükleyebilmesi gerekli ve zorunludur. Bunu başarabilmesi içinde toplumun her kesitine özgün somut, siyasal politikalar belirlemekle mümkündür. Eğer toplumdaki farklı kitlelerin özgüllüğüne göre siyasi incelikler ve tespitler yapamıyorsa ve kitleleri devrime kanalize edemiyorsa bu durum devrimin gerçekleşmesini imkansızlaştıracaktır. Tabiiki burda sorun önderliğe dayanmaktadır. Önderlik üzerine düşen misyonu yeterince oynayamıyor ve tek düze bir yaklaşım içerisine girip, bir kaç sloganın dışına çıkamıyorsa, bu dar deneyci bir yaklaşım olur. Bu dar deneyci yaklaşımdan kurtulmanın tek yolu, marksist bakış açısını gerektirir.

Bugünkü toplumda kadın, iki ayrı baskı gören ve içinde bulunduğu durumdan dolayı devrime kanalize etmek için özel uğraşlar gerektirir. Bu ayrım, bu bakış açısı, ayrı bir örgütlenme mi ? Hayır. Bunu karıştıranlar veya böyle görenler burjuva feminist bakış açısına sahip olanlardır.

Öncü, onları devrim ile, karşıdevrim arasındaki çeperde yalpalanmasını değil, bizzat Marksist-Leninist bir örgütleme içinde yer almasını sağlayacak bir çalışma tarzını benimsemelidir. Kadın sorunu siyasal bir sorun olduğundan, her türden baskı, zulüm ve sömürüye karşı amansız mücadele eden proletarya, kadınlar üzerindeki baskı, sömürü ve zulme karşıda amansız biçimde mücadele etmek, onlara gerçek kurtuluş yolunu göstermek ve onları gerçek kurtuluşları doğrultusunda en güçlü bir biçimde Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve yüce Komünizm davasına seferber etmesine hizmet edebilecek çalışmaların yaratılmasıyla mümkündür.

Kendi pratiğimizdeki çalışmalarımızda buna hizmet edecek şekilde olmalıdır.

Her üretim faaliyeti ve ona göre şekilleniş, kendisine özgü kişilikleri oluşturmaktadır. Devrimci bir ordunun bünyesi de, sınıf niteliği farklı, çok çeşitli tabakalardan gelen unsurlardan oluşmaktadır. Ve bu farklı karakterdeki kişiliklerin, dönüşümü sağlanamadıkça, kişiliklerin çatışkısı her daim var olacaktır. Kişilikleri değerlendirirkende tek yanlılıktan kaçınıp, onun geldiği sınıf karakteri, özelliklerini, yaşadığı koşullarla beraber iç ve dış bağlantılarıyla ele almak bir zorunluluktur. Bu şekildeki bir yaklaşım tarzı, insanların dönüşümünüde kolaylaştıracaktır.

Yoldaşlık salt "yoldaş" demekle veya tek düze ilişkiler olarak algılanmamalı. Bu ilişkiler uygulamada siyasetten uzak, kollektif bir takım değerler yaratamıyorsa, tamamen feodal, ahbap-çavuş ilişkileri üzerine yürütülüyorsa, bunların tümü komünist kişilikle bağdaşmadığı gibi, pratikte maddiliğini de kazanamaz.

Yoldaşlık salt "yoldaş" demekle veya tek düze ilişkiler olarak algılanmamalı. Bu ilişkiler uygulamada siyasetten uzak, kollektif bir takım değerler yaratamıyorsa, tamamen feodal, ahbap-çavuş ilişkileri üzerine yürütülüyorsa, bunların tümü komünist kişilikle bağdaşmadığı gibi, pratikte maddiliğinide kazanamaz.

Her davranış bir anlayışın yansımasıdır. Kadın-erkek ilişkisiide bir anlayışa tekabül ettiğinden, esas olan sorunu bilince ne denli çıkarılıp çıkarılamadığıdır. Her çeşit sınıftan unsurları bünyesinde toplayan ordumuzda da özellikle

kadın, erkek ilişkilerinde burjuva-feodal bakış açısının önemli derecede etkili olduğu ve dönem dönem açıktan olmasada, çeşitli kılıflara bürünerek yansıdığı bilinen bir gerçektir. Erkeği erkek, kadını hala kadın olarak görmek, kadınında kadın olduğunu herdefasında vurgulaması yine sorunun ne denli özümsenip, özümsenmediğini gösterir. Sorun teorik düzlemde bir takım laflar edip, yazıp, çizmekle kavranılamaz. Esas olanı onu pratikle bütünleştirmek, maddi bir güç haline getirebilmektir. Farklı sınıflardan gelen bu unsurların kendi sınıf ideolojisi doğrultusunda sosyal pratiğinde elde etmiş oldukları bir takım alışkanlık, beceri ve yetenekleri vardır. Örneğin kadının sosyal yaşantısında eve bağımlı olması ve ev işlerine daha yatkın olması, erkeğin evin dışındaki işlere yatkın olması. Fakat bu durum bizim kendi devrimci pratiğimizde hiç bir zaman böyle bir mazereti meşru kılamaz. Kadın bir silahı rahatlıkla kullanabileceği gibi, erkekte kadınlara mal edilen veya kadınların işiymiş gibi görünen bir ekmek işini rahatlıkla yapabilir. "Yapamam, beceremem" diye bir şey olamaz. Bunun yanı sıra bir kadınla, erkeğin fiziksel durumunu göz önünde bulundurmadan, erkeğin taşıyabileceği elli kilogramlık bir şeyi kadınada taşıtmaya çalışarak buda Marksist bir yaklaşım tarzı olmaz ve bizim "MUTLAK-EŞİTLİKÇİLİKTEN" ne anladığımızı gösterir. Çünkü proletaryanın bakış açısı, her bireyin kendi fiziksel gücü ve yeteneğine göre iş yapmasını emreder. Aksi durumda böyle bir zorlama idealistçe bir yaklaşım tarzı olur ki, buda bizim bu noktada Marksizmden saptığımızı gösterir.

Diğer bir sorun ise evlilik sorunudur. Bizim gibi devrimci bir yapıdaki evlilikler, devrimci nitelikte olmak zorundadır. İdeolojik ve siyasal birlikteliğin yanı sıra mantıksal olmak zorundadır. Duygusallığı, mantıkla bütünleştirerek, duygusal yanı ön plana çıkarmamalıdır. Yapılan evlilikler yaratılan bütün değerlerin yücesinde tutuluyorsa ve evli bireylerinilişkileri karşılıklı birbirleriyle sınırlı kalıyorsa, geneli dıştalıyorsa, bu evli bireyler birbirlerinin gölgelerine sığınıp bir takım yaptırımlara girişiyorlarsa, özel mülk edinme veya birbirlerini sahiplenme gibi bir durum gelişiyorsa bu gelişmeye değil, geriye doğru bir kayma yapar ki, böyle bir evlilik burjuva-feodal tarzı bir evlilik olur. Bizim evlilik anlayışımız ise bu anlayışla tamamen tezat teşkil edip, sürekli bu insanların birbirlerini geliştirerek, eksikliklerini açığa çıkarıp tamamlamada, kendi bireysel çıkarlarını genelin gerisinde tutma ve gerçektende bir takım şeyler üretip devrimin ve halkın çıkarına sunabilmelidirler. Bu bir gereklilik ve zorunluluktur.

Her birey geldiği toplumun zaaflarını, eksikliklerini belli bir süre üzerinde taşır, taki dönüşümünü sağlayana kadar. Bu dönüşümlede zaaflarını belli oranda asgariye indirmiş olacaklardır. Burda esas olan şey, bu pratik içinde onları olumsuzluklarından arındırarak, devrimci bir kişiliğe büründürmektir. Bunun sağlanmasıda, çok yönlü siyasi-politik ve ideolojik eğitimle sürekli canlı ortamlar yaratıp, onları yenileme ve pratikteki maddiliğini oluşturabilmektir. Dönüşümü kendiliğindenciliğe bırakıp "Nasıl olsa burası devrimci bir yapıdır, zamanla dönüşürler" deyip geçiştirirsek, kişilerde ileriye doğru değil, geriye doğru bir gelişme sağlamış oluruz. Bunu hiç bir zaman unutmamak gerekir ki, devrimci bir yapıya, devrimci nitelik kazandıran yine o bireylerin kendisidir.

Kadının dönüşümü, erkeğin dönüşümü ile kıyaslandığında daha zor olacaktır. Çünkü kadınların toplumdaki yeri, konumu, özellikleri ve farklılıkları da göz önüne aldığımızda bir etken olarak kendisini göstermektedir. Bundan ötürü önderlik, kadını değiştirip, yönlendirirken sözkonusu özellikleride hesaba katarak yapmak zorundadır. Yani onun ruhsal durumunu anlamadan, geldiği sınıfın kadın üzerindeki olumsuz etkilerini k[illegible]an, onda Komünist bir kişi yaratma bir yana, değiştirip, d[illegible]nüştürmede ve yönlendirmede bir o kadar zorlanacaktır. Öte ya[illegible]dan ondaki gelişimi sağlamak i[illegible] beceri ve yeteneğine göre çeş[illegible] sorumluluklar vererek onu o pa[illegible]tiğin içine sokabilmeli ve yönlen[illegible]rebilmelidir. Kendi pratiğimiz iç[illegible]deki bazı olumsuzlukları belli[illegible] düzeyde tutma yerine, sürekli[illegible] eğitimle bu eksiklikleri asgari[illegible] düzeyde etkisiz kılabilme ve[illegible] doğrultuda mücadele edebilme[illegible] gereklilik iken, herbirey o duya[illegible]lığı kendinde görmeli veya his[illegible]debilmelidir. Çeşitli sınıf anlayı[illegible]rın etkileri de ancak bu şeki[illegible] kırılabilinir.

Kadınlar taşıdıkları devri[illegible] potansiyelin büyüklüğü bir ya[illegible] çeşitli özellikleriyle de mücadel[illegible] azımsanmayacak katkıları olan[illegible] daha da olacak bir kesimdir. Ha[illegible]ların kurtuluş mücadelesi, kadı[illegible]ne kadar özverili, fedakar ve di[illegible] etkinlikileriyle de ihtiyaç du[illegible]ması gerektiği, mücadeledeki [illegible] ve öneminin ne kadar büyük[illegible] duğunu kanıtlamıştır. Hiç kim[illegible]nin onları bir kalıba haps etm[illegible] hakkı yoktur. Aksine onların i[illegible]de bulundukları o dar kalıbı y[illegible]rak, inisiyatif tanıyaraktan ile[illegible] sürece yönlendirebilecek bir a[illegible]yış içinde olunmalıdır.

Mücadelenin her alanı[illegible] özellikle bizim bu gün vermiş[illegible] duğumuz Gerilla Mücadelesi[illegible] mutunda, kadınlarımız [illegible] zaman silah elde savaşarak[illegible] kimi zaman faşizmin o azgın sa[illegible]rılarına karşı bir komutan ve[illegible] önder olarak kendi örgütlü bi[illegible]lerini yönetip, yönlendirme[illegible] kimi zaman da yiğitçe savaş[illegible] kendisini adadığı bu yolda[illegible] kanpahasına da olsa serini ver[illegible]yi bilmiştir. Artık bu gün hiç[illegible] kimse kadının o inançlı, kararl[illegible] savaşçı ruhunu yıkamamakt[illegible] Ve onları bu sürecin dışında[illegible]mayı hiç bir güç başaramayaca[illegible]

Egemen devlet mekanizı[illegible] var oldukça, bizim mücadele[illegible] de devam edecektir. Burda t[illegible] sorun, eskiyi yıkıp, yerine ye[illegible] inşa etmektir.

SAĞLIK ÜZERİNE KISA BİLGİLER

Yoldaşlar; bu yazıyı kaleme almamızın sebebi, bizim sağlık sorunlarında oldukça bilgisiz ve tecrübesiz olduğumuz ve bu bilgi yoksunluğu, pratikte bir takım müdahaleler noktasında, acil bir şekilde kendisini yansıtıp, dayatmaktadır. Bunu çok kısa süre önce kendi pratiğimizde yaşadık. Ve bu durumun Partimize, Ordumuza ve halkımıza ne kadar pahalıya mal olduğu açıktır. Böyle olumsuz bir durumun tekrar yaşanmaması için, burda kendi birikim ve tecrübelerimize dayanarak, elde ettiğimiz bilgileri size aktarıp sizlerinde bu konularda daha duyarlı olup, bunları en iyi şekilde kavrama ve elde etme girişiminde bulunmanız, bir zorunluluk olarak görülmelidir. Bu yazımızda, kış sürecide yaklaştığından dolayı, öncelikle donma durumlarında ilk müdahale ne olmalıdır veya önlenemeyen donuk vakalarında yapılması gereken tedavi ne olmalıdır? Zatüre ve tedavi yöntemi, başlıklı yazıyı önemli ve acil bulduğumuzdan dolayı ele almayı düşündük.

DONMALAR
DONMA DURUMUNU OLUŞTURAN ŞARTLAR:

Bu durum özellikle kış şartlarında meydana gelir. Kış mevsiminin yakıcı soğuğu doğa ve bütün canlılar üzeride, etkileyici olabildiği gibi, insan fiziği üzerinde de bir takım beklenilmeyen olumsuz sonuçlar yaratabiliyor. Donma olayı özellikle uzuvlar üzerinde fiziki bir takım deformiteler açabildiği gibi, vücuttaki diğer organların hastalanmasınada sebebiyet verebiliyor. Bu organlar içinde akciğerler en hassas organdır. Soğuğa karşı anti-patisi oldukça fazladır. Dolayısıyla bu tür ortamlarda zatüree ve benzer hastalıklar veya bunlara bir bütün olarak üst solunum yolları hastalığı da diyebiliriz, gelişim durumu oldukça fazladır. Bu hastalıklardan öldürücü olanıda, zatüre (pnömoni), akc ödemi (ampiyem), akc'de su ve kan toplama (Plörazi), akc'de hava toplama (hemotorax) vb. olanlardır.

UZUVLARDA (EL VE AYAKLARDA) DONMA OLAYI NASIL GELİŞİR?

Uzun süre soğuğa maruz kalmış uzuvlarda önce, yüksek bir ısı, şiddetli bir sızı ve deride kızıl bir görünüm oluşur. Bu kızıllık giderek yerini morarmaya ve daha sonrada kömürleşmeye bırakır. Dokudaki kömürleşmenin nedeni, o dokulara kadar uzanan arterlerin (damarların) donmaya bağlı olarak tıkanması ve dolayısıyla kan dolaşımın yeterince fonksiyonunu yerine getiremediğindendir. Kan bu dokulara kadar gelemeyince, ordaki doku yeterli 02 ve besini alamaz. Ve tek tek canlı hücreler ölüp, yerini ölmüş, çürümüş hücrelere bırakır. Dokunun canlı kalmasını sağlayan önemli kriterlerden biride burdaki hücrelerdir. Burdaki hücrelerin yaşamıda kandaki besinlere bağlı bir olaydır. Bütün bunlar sağlanamayınca ölmüş doku zamanla çevredeki sağlam dokularıda öldürecektir. Bunun önlenebilmesi için, çürüyen doku, biraz daha sağlam bölgeden alınarak kesilir.

DONMALARA KARŞI ÖNLEM:

Donmayı önlemek için veya oluşan donma durumunu asgari bir düzeyde tutmasını sağlamak için, şu hususlara dikkat etmek gerekir.

1) Her savaşçıda en az bir, en fazla yedek olmak üzere iki yün çorap olması zorunludur.

2) Ayaklar ıslandığında, çoraplar derhal değişmeli, kesinlikle ıslak çorapla dolaşılmamalıdır.

3) Ayakkabı olarak yarım çizme tercih edilmelidir. Çizmeler karın ayakkabı içerisine girmesini engellediğinden, ayakların kuru kalmasını sağlayacaktır.

4) Yedek pantolon ve kazak şarttır.

5) Yine her savaşçının iki eldiveni olmalıdır.

6) Her savaşçının üzerinde, donma ve diğer hastalıklarda kullanılabilecek bir miktar ilaç olmak zorundadır.

7) Her savaşçı asgaride olsa, bu yönlü sağlık bilgilerini edinmek zorundadır.

DONMALARDA TEDAVİ YÖNTEMİ:

Böylesi gelişen durumlarda tedavi uygularken, dikkat etmemiz ve özenle uygulamamız gereken bir takım hususlar vardır. Bu hususlar;

1) Donmuş ayak kesinlikle soba vb. sıcak ortamlardan uzak tutulmalıdır.

2) Bu tür unsurlar hareketsiz bırakılmamalıdır.

3) Ayaklar ve eller derhal bir suyun içinde tutulmalıdır. Suyun ısısı dere suyu sıcaklığında olmalıdır.

4) Suda tutulan ayaklara, önce hafif darbelerle başlayan bir masaj yapılmalıdır. Masaj yaparken kesinlikle aşırı hareketlerden kaçınmalı ve kalbin yönüne doğru yapılmalıdır. Bu masajın dozajı ayaktaki gelişmenin durumuna göre değişebilir. Örneğin; ayaktaki kömürleşen doku pembeleşmeye doğru bir renk alıyorsa,masaj hızlandırılabilinir. Veya durumda her hangi bir değişiklik yoksa, küçük hareketlerle devam edilir. Buda cevap vermiyorsa, masaja son verilir.

5) Kömürleşmiş bölgeler bir iğneyle (ucu yakılarak) boşaltılır.

6) Başlangıç safhasında ılık suda ıslatılmış gazlı kompresler o bölgeye konabilir. (Dikkat: Ayak eğer pembe görünümde ise)

7) İlaç tedavisi çok önemlidir. Kan dolaşımını hızlandıran ilaçlar ve vitaminler oral yoldan verilmelidir. (Bu ilaçlar, Tromboliz tb, Trental tb.) vb.

8) Hasta şahıs çok yönlü bir beslenmeye alınmalıdır.

9) Her savaşçıda donmayı önleyen (özel proşetler içinde) poşetlik ilacın olması gerekir. Bu ilaç poşet içinde sıvı haldedir. Donan bölgede uyuşukluk ve duyarsızlık varsa, poşet yırtılmadan önce hafif sallayarak ısıtılmaya çalışılır. Isındıktan sonra üstteki ambalaj yırtılıp, içindeki şekliyle o bölgenin üzerine konur.

10) Donmuş ayak tedaviye hiç cevap vermiyorsa, çürümuş kısım biraz sağlam dokudan alınarak çıkarılır.

11) Bu tür unsurların psikolojik durumu çok önemlidir. Onların bu durumunu alaya alarak veya rencide edecek her hangi bir

davranıştan kesinlikle kaçınılmalıdır. Sürekli moral durumun yüksekte tutmak gerekiyor.

12) Ayak veya el kesildikten sonra yarabölgesi anti-septiksolüsyonlarla (varsa batticon) temizlenir. Üzerine RİFOCİN döküldükten sonra temiz gazlı bezlerle kapatılır.

AKCİĞER HASTALIKLARI:
TEDAVİ:

Hasta birinin zatüre veya diğer akciğer hastalıklarına yakalandığını nasıl anlıyabiliriz; Bu tür hastalıklar, kendisini genellikle farklı belirtilerle gösterir.

EN ÖNEMLİ BELİRTİLER ŞUNLARDIR:

1) Ateş. Sürekli düzensiz bir seyir izler. Bazen 39 dereceyken, bazende 40-41 dereceye kadar çıkabiliyor.

2) Apne veya Dispne. (Bazen hiç nefes alamazken, bazende nefes alış verişler düzensiz ve hırıltılıdır.)

3) Tansiyonda istikrarsızlık. (Tansiyonda düşme olabileceği gibi, yükselmede olabiliyor)

4) Göğüste sürekli bir ağrı.

5) Öksürük. (Hırıltılı ve akciğerden gelen bir öksürüktür). Öksürüğe bağlı kusma durumu olabilir.

6) Taşikardi. (Nabız sürekli yüksektir).

7) Zaman zaman baş ve karın ağrıları. Bunu takiben ishal olabilir.

8) Halsizlik ve iştahsızlık.

9) Vücutta sürekli bir kırgınlık hali.

10) Burun ve ağız mukozalarında morarma.

11) Hastalığın son safhasında şuur bulanıklığı.

TEDAVİ:

Hastanın bulunduğu yer normal sıcaklıkta tutulmalıdır. Gürültü ve fazla aydınlatmadan uzak tutulmalıdır. Bol protein ve vitaminler verilmelidir. Kaldığı yer temiz tutulmalıdır. Üzerindeki giysiler sık sık değişmelidir. Hjenik şartlara dikkat edilmesi gerekir. İlaç tedavisi yapılmalıdır. Bu tür hastalıklarda esas tedavi penicillin tedavisidir. Buna ek olarak öksürük ve ağrı kesiciler verilmelidir. Ateş çok yükselirse soğuk kompresle koltuk altı, boyun ve baş tarafına konur. Bu işleme periyodikaralıklarla devam edilir. Tamkd ateş düşene kadar.

GENELGE!
TÜM SİYASİ KOMİSERLERE VE ORDU-PARTİ ORGANLARINA!

Yoldaşlar,

Faaliyet alanımızdaki ajan, ihbarcı, gerici veya bu yönlü zanlı kişiler hakkında aşağıdaki sorular ışığında derhal ayrıntılı bilgi derlenmeli, yazılı hale getirilmeli ve komisyonumuza ivedilikle iletilmelidir. Bu konuda bütün yoldaşlar ve halk bilinçlendirilmeli, bilgi edinmeleri ve edindikleri bilgiyi yazılı hale getirip sunmaları sağlanmalıdır.

1) Ajan, ihbarcı, gerici veya bu yönlü zanlı olup olmadığı?
2) Adı, soyadı?
3) Varsa kod adı ve numararası?
4) Yaşı?
5) Tipi, boyu ve belirgin fiziksel özellikleri (ben, yanık izi, sakatlık vb.)
6) Doğum yeri?
7) Ev ve iş adresi ve telefonu?
8) Mesleği veya işi?
9) Faaliyetleri veya suçları?
10) Suç tarihleri ve yerleri (il, ilçe, nahiye, köy, mahalle, mezra)
11) Oturduğu yerden zaman zaman ayrılıp ayrılmadığı?
12) Ayrılıyorsa nerelere gittiği?
13) Gidiş güzergahı?
14) Kulandığı araçlar?
15) Aracın özel olup olmadığı?
16) Özel ise aracın rengi, tipi ve plakası?
17) Şoför çalıştırıp çalıştırmadığı?
18) Çalıştırıyorsa, şoförün niteliği?
19) Şoförle yakınlık derecesi?
20) Silah taşıyıp taşımadığı, taşıyorsa, hangi silahı taşıdığı?
21) Samimiyet kurduğu kişiler ve bunların niteliği ve adresleri?
22) Daha önceleri hakkında parti kararı olup olmadığı?
23) Varsa ne tür karar olduğu?
24) Karar tarihi?
25) Varsa fotoğraf(lar)ı ve bunların çekiliş tarihi?
26) Halk içerisinde nasıl tanınıp bilindiği, sevilip sevilmediği, teşhir olup olmadığı?
27) Maddi durumu?
28) Hangi tarihten beri bu faaliyeti yürüttüğü?
29) Düşmanla ilişkisini nasıl sağladığı?
30) Hakkında bilgi veren kişinin güvenilirlik derecesi?
31) Hakkında bilgi veren kişi ile aralarında herhangi bir çelişki bulunup bulunmadığı?
32) Geçmişte aralarında herhangi bir sorun çıkıp çıkmadığı?
33) Akrabalık derecesi?
34) Parti ile yakınlığı?
35) Varsa diğer bilgiler?

25 Eylül 1993

İLGİLİ ORDU-PARTİ ORGANINA! GERİLLA BİRLİĞİ 1. GENEL TOPLANTI RAPORU

TKP (ML) MERKEZ KOMİTESİ
ASKERİ KOMİSYONU

ÖN AÇIKLAMA:

Komutanlığımızın Ordu-Parti Organımızın kararıyla, özel bir görevi yürütmek için ana gerilla birliğimizden küçük bir birliğin ayrılması nedeniyle, bu toplantı, geriye kalan çoğunluk tarafından, daha doğrusu çoğunluğun katılımıyla gerçekleştirilmiştir.

Toplantı, 05-06 Ağustos 1993 tarihlerinde gerçekleştirimiştir.

....

GÜNDEM:
1) KISA FAALİYET DEĞERLENDİRMESİ,
2) ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİ.

....

Siyasi Komiser tarafından eleştirinin anlamı, amacı, önemi, şekli, üslubu, yöntemi ve eleştirel cesaret üzerine kısa bir önkonuşma yapıldıktan sonra, yoldaşlar tek tek söz alarak konuştular.

Her iki gündem maddesi birlikte ele alınarak işlendi.

Siyasi ve askeri faaliyetin esasen olumlu olarak değerlendirildiği bu toplantıda şu zaaf, hata ve eksikliklere bir çok yoldaş tarafından dikkat çekildi:

1) Liberalizm,
2) Sekterizm,
3) Disiplinsizlik,
4) Subjektivizm; tekyanlılık, parçayı bütünün önüne çıkarma, parçayı görüp bütünü görmeme, vb.
5) Bireycilik; paylaşımda yetersizlik,
6) Mutlak eşitlikçilik,
7) Eleştiri ruhunda zayıflık; eleştiriye tahammülsüzlük, eleştiriyi bastırma,
8) Duyarsızlık, vurdum-duymazlık, adamsendecilik,
9) Rahata düşkünlük;tembellik, hantallık,
10) Fikri tembellik; araştırma/inceleme çabasında yetersizlik,
11) Bağımsız kişilikte noksanlık, bağımsız inisiyatif kullanmada yetersizlik,
12) Siyasi seviye geriliği,
13) Partiyi ve orduyu denetleme, eleştirme, uyarma ve öneride bulunma noktasında eksiklik,
14) Emeğe saygısızlık; savurganlık, kırıcılık, yıkıcılık, hor görme, küçümseme,
15) Tepkisellik,
16) Kariyeri olmayan yoldaşların uyarılarının dikkate alınmaması,
17) Yeni yoldaşları küçümseme, hatalarını sert ve tepkiyle karşılama, sekter davranma,
18) Köylüler içinde olumsuz davranışlara girme; misafir gibi davranıp işe el sürmeme, laubali olma, köylülere alaycı yaklaşım, tartışma, uyuma,
19) Askeri kurallara uymada laçkalık,
20) Askeri faaliyette yetersizlik,
21) Askeri eğitimde zayıflık,
22) Siyasi faaliyette eksiklik,
23) Köylü bayanlara yönelik ajitasyon/propaganda ve örgütleme faaleyetinde yetersizlik,
24) 2. birliğin A/P faaliyetinde yetersizlik,
25) Basın-yayın faaliyetinde yetersizlik (merkezi faaliyet için),
26) Hareket tarzına bağlı olarak kitle faaliyetinde eksiklik,
27) Eylem değerlendirmelerinin yapılmaması, tecrübelerin özetlenerek ders çıkarılmaması,
28) Köylerde uzun süre kalınması ve geç saatlerde çıkılması,

Sorunların çözümüne ilişkin olarak ise şu öneriler sunuldu:

1) Bayanlara yönelik A/P ve örgütleme çalışması için bir bayan yoldaşın görevlendirilmesi,
2) Bilgilerin tazelenmesi bakımından askeri eğitimin yinelenmesi, askeri teorik ve teknik eğitimin verilmesi,
3) Eleştirinin eğitim konusu yapılarak işlenmesi,
4) Disiplinin eğitim konusu yapılarak işlenmesi,
5) Düşmanın son stratejik saldırısının eğitim konusu yapılarak işlenmesi,
6) Eylem değerlendirmelerinin yapılarak tecrübelerin özetlenmesi ve gereken derslerin çıkarılması,
7) Eylemlerin yoğunlaştırılması ve mücadelenin yükseltilmesi,
8) Hareket tarzının düzene sokularak daha çok kitleye gidilmesi, kitle toplantılarına önem verilmesi,
9) Ajitasyon ve propagandaya önem verilmesi,
10) Basın-yayın faaliyetine önem verilmesi, gelecek yayınların bekletilmeden, milisler aracılığıyla geniş alana ulaştırılması,

Ayrıca zaaf hata ve eksikliklerin giderilmesi için de şu öneriler sunuldu:

1) Kişisel çaba:

a- Araştırma, inceleme,

b- Yazarak üretimde bulunma,

c- Bütün enerjisiyle mücadelenin kızgın pratiğine atılma,

d- Hata yapma pahasına üretim faaliyetinde ısrar,

e) Oto kontrol ve özeleştiri,

f- Paritiyi, orduyu ve yoldaşlarını sistemli ve bilimsel bir şekilde denetleme, eleştirme, uyarma, öneride bulunma ve çözüm sunma faaliyetinde bulunma.

2) Partinin çabası:

a- Kişiyi sistemli bir şekilde eleştirme;zaaf, hata ve eksikliklerini, bunların kaynağı, nedenlerini, sonuçlarını, sakıncalarını ve giderme yol, yöntem ve araçlarını göstermesi,

b- Üretime sürme ve teşvik etme, başarılarını göstererek özgüven aşılama,

c- Görev ve sorumluluk verme,

d- Sistemli bir şekilde denetleme,

e- Basitten ağıra ve karmaşığa doğru bir seyir izleyecek şekilde savaş üretimine sürme,

f- Sistemli bir şekilde ideolojik/politik ve askeri eğitimden geçirme.

3) Silahlı mücadeleyi geliştirme, yükseltme ve diğer faaliyet bölgelerine yayma, bütün güçlerini mücedelenin kızgın pratiğine sürme, partinin bir politik/askeri parti, bir savaş partisi haline gelmesini sağlama.

Toplantı, kişileri hedeflemek yerine kişilerin ve yapının zaaf, hata ve eksiklikleri hedefleyen olumlu bir hava içinde yapıldı ve bu şekilde son buldu.

Önerileri de dikkate alarak, siyasi faaliyetin eksikliklerini gidermek amacıyla ilk elden -Siyasi Komiser yardımcısının görüşlerine de başvurarak- tamamlayıcı bir işbölümüne gittim. İşbölümüne ilişkin tutanak ektedir.

Düşmanın son stratejik saldırısı 25 Ağustos 1993 tarihinde mevcut politik durum başlığı altında eğitim konusu yapılarak işlendi.

Birliğin hareket tarzı düzene sokularak daha seri hareket sağlandı, birim görevlendirmelerine önem verildi bu sayede kitle parti faaliyetine hız kazandırıldı, Karakoçan ve Mazgirt çevresinde birkaç kitle toplantısı düzenlendi. Böylece farklı alanlarda düzenlenen toplantı sayısı yediye yükseldi Toplantılarda, AK ve Bölge Siyasi Komiserliğinin son stratejik saldırıya ilişkin perspektifi, mevcut politik durum, bu arada partinin durumu, Olağanüstü Parti Konferansı, PKK'nın durumu, halka ve Partimize yönelimi ve buna karşı Partimizin tavrı ile kimi yerel sorunlar işlendi.

Konferansa ilişkin olarak PMK ve PMK-SB imzasıyla yayınlanan bildiriler faaliyet alanının esasına gönderilerek dağıtıldı.

Tali işlerin birliğin askeri faaliyetini engellememesi için ve acil bazı tali işlerin de askeri faaliyet nedeniyle aksamaması için tali işler için küçük bir birlik görevlendirilerek ana birlik eylemler üzerinde yoğunlaşmak üzere harekete geçirildi.

Toplantıdan bu yana sadece iki eğitim çalışması yapılabildi. Bunlardan ilkine yukarıda değinmiştim, ikincisi 10 Eylül 1993 tarihinde düzenlendi ve ordu tüzüğünün "TİKKO'da Üyelik", "TİKKO Üyelerinin Görev ve Hakları", "TİKKO'da Disiplin" ve "TİKKO'da Yargı sistemi, Yargılama Gerekçeleri ve Cezai İşlem" bölümleri okunarak açıklandı; yeni yoldaşlara yaklaşım, Partimizin mücadeleyi bırakanlara karşı tavrı, firar ve bir yoldaşın eşini dövmesi, hakaret etmesi konusu işlendi.

DERSİM BÖLGESİ 2 NOLU ALT BÖLGE PARTİ ORGANINA!

İŞBÖLÜMÜNE İLİŞKİNDİR

Gerek görev ve sorumluluk verilerek yoldaşların gelişmesine olanak tanıma, gerek, O.. 08. 1993 tarihinde özel görev gereği birliğimizin ayrılmasından doğan boşluğun doldurulması, gerekse, hem parti organımızın 2. toplantısında ve hem de birlik genel toplantısında ortaya konan eksikliklerin giderilerek siyasi faaliyetin daha kapsamlı, etkin ve nitelikli yürütülmesi ihtiyacından ve kollektif çalışma anlayışından hareketle;

Kimi organ üyesi kimi sempatizan durumundaki bazı yoldaşlar, çağrılıp görüşleri de alınarak şu şekilde görevlendirildi:

1) 4 nolu yoldaş muhabirlik görevini yerine getirecek.

2) 1 nolu yoldaş ajitasyon/propaganda görevini yürütecek.

3) İleri sempatizan olan bayan yoldaşlardan SL, İN ve BN yoldaşlar köylü bayanlara yönelik ajitasyon/propaganda görevini yürütecekler.

4) İleri sempatizan olan yoldaşlardan TR "Partinin diğer eylem ve etkinlikleri" KO "TİKKO'nun gerilla eylemleri", KR "Bütün kitlesel eylem ve etkinlikler", KL "Devletin faşist,terörist uygulamaları" başlığı altında, TRT,yabancı yayın kuruluşlarından, burjuva basını ve devrimci basından haberleri derleyip, propaganda ve arşivleme amacıyla dörder adet daktilo edecekler.

5) İleri sempatizanlardan İN yoldaş eğitim çalışması notlarını -yanına bir yoldaşı alarak- daktilo edip çoğaltacak.

6) İleri sempatizanlarımızdan ON yoldaş arşivleme çalışması yürütecek.

08.08.1993

DEVRİM YOLUNDA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

DEVRİMİN KIZIL GÜZERGAHINDA ŞEHİTLER KERVANINA KATTIĞIMIZ İNANÇ VE KARARLILIK ABİDESİ MAZLUM EREN YOLDAŞIN ARDINDAN!

Dünkleri fethetme ruhuyla yola çıkıpta bu şanlı kavgada şehit düşenler, hiç şüphesiz ki arkalarındaki yeni kuşaklar ve yoldaşlarına çok anlamlı anılar bırakırlar. Hele bu anılar Komünist kişiliğe sahip biri tarafından bırakılıyorsa, bunun daha da anlamlı ve değerli olduğu açıktır. İşte bunun içindir ki Devrimin bu şanlı kızıl güzergahında yürüyenler; bedenen kaybettikleri yoldaşları, arkadaşları ve dostlarını anılarıyla anarlar.

Şu sömürü ve zulmün hüküm sürdüğü sınıflı toplumlarda biz bir türlü ölüm biçimi olduğu açıktır. Binbir ölüm biçimi olduğu gibi her ölüm biçiminin de birbirinden farklı olduğuda tartışma götürmez gerçektir. Nasıl ki ölüm biçimleri farklı ise, öylede ölenlerin arkasında bıraktığı erdemlerin değerleri de farklıdır. İşte kendi bencil çıkarlarını düşünmeden halkının özgürlüğü için can düşmanı sömürücülere karşı kavgada ölenlerle, kendi bencil yaşantısının seyri içerisinde ölenler arasında geriye bıraktıkları bakımından niteliksel farkta tamamen burada yatıyor. Daha açıkçası, birisi toplumun kurtuluşu için kendi bedenini feda etmekten çekinmeden ölürken, diğeri ise toplumun kurtuluşu için bedenini vermekten çekinerek kendi kişisel çıkarlarının girdabı içerisinde boğularak ölmektedir. İşte Komünistlerin ölümünü TAY DAĞINDAN! YÜCE KILAN değerin altında yatan ana kaynak varsa o da halkının özgürlüğü için sürdürdüğü kızıl savaşta şehit düşmesidir. Diğerinin ölümünün tüy kadar değersiz olduğunun nedeni ise, toplumsal kurtuluş için değil kendi bireysel çıkarlarının anaforu içerisinde yaşarken ölmesidir.

MAZLUM yoldaş ve diğer devrim şehitlerimizin ölümünü TAY DAĞI kadar yüce kılan ana kaynak halkının kurtuluşu için sürdürdüğü savaş ise aynı zamanda onların yüceleşmesini sağlayan diğer bir özelliğin de komünist kişilik, komünist erdemlerin olduğunu unutmamalıyız. Komünist kişiliğe sahip bir insanın aramızdan bedenen ayrılışı o ölümü daha çok yüceleştirmekle birlikte, böylesine değere sahip ölümleri daha da yüce kılmak içinde şehit yoldaşlarımızın anılarına sahip çıkmak ve bu değerleri kendimize esin kaynağı alarak yürürsek; ancak o zaman şehitlerimize gerçek saygı ve sevgiyi göstermiş oluruz. Dahası, bedenen aramızdan ayrılan şehitlerimize saygı gösterme ve onları anmanın gerçek yolu, ancak ve ancak onların öne çıkan iyi ve güzel anılarını pratikte örnek alıp uygulamaktan geçer. Yoksa, sayfalar dolusu ajitatif sözlerle sadece yetinir ve onlardan öğrenmesini bilmezsek, bu tavrımız ölenlere hem saygısızlık hemde amaçsız olur. Çünkü, komünist tavır; şehitlerimizin erdemlerini yolumuza kılavuz edinmek ve onlardan öğrenmesini bilmek olmalıdır.Şehitlerimizi anarken bundan başkaca bilimsel yaklaşım olamaz. Gerisi, bilimsellik yerine duygusal yaklaşım ve bilim dışı yöntemler olur.

Öyleyse Mazlum Yoldaşın bizlere bıraktığı en büyük erdemlilik nedir? Dahası ondan öğrenmemiz gereken örnek davranış nedir? Sorunu ve sorusunu açığa çıkartıp bilince çıkarırsak ancak o zaman MAZLUM yoldaşa gerçek anlamda saygı göstermiş olur ve onu anılarıyla beynimize ve yüreğimize yerleştirmiş oluruz.

Biz bu satırlarla Mazlum Yoldaşın mücadele yaşantısındaki erdemlerinin ayrıntısına girmek yöntemi yerine, O'nu daha çok değerli kılan ve gelecek kuşakların ve bizlerin örnek alması gereken özelliği üzerinde duracağız. Daha açıkçası bu yönünü kitlelere, yoldaşlarımıza aktarmaya çalışacağız. Çünkü, işaret edeceğimiz yönü hem bizim, hem gelecek kuşakların örnek alması gereken yönüdür.

Mazlum EREN:

1958 yılında Dersim (Tunceli) Ovacık'a bağlı YEŞİLYAZI köyünde yaşamakta olan orta halli Kürt ailesinin çocuğu olarak gözlerini dünya ya açtı.

Partimizle '73 sonrası öğretmen okulunda (Dersim'de) okurken tanıştı. Okul yıllarında iken canlı ve coşkulu bir şekilde mücadelenin en ön saflarında yer almaktan geri durmadı. '77 sonrası Diyarbakır-Hani'de öğretmenlik yapmaya çalıştığı esnada partimizin üyesi oldu. '78 sonrası ise Adıyaman'ın Merkez köylerinde öğretmenlik yaparken, diğer taraftan da parti faaliyeti yürüttüyordu. Bu kesitte Antep, Adana, Malatya, Adıyaman, Mersin ve çevre illeri kapsayan Alt Bölge parti komitesi üyesi olarak faaliyet yürüttü. Bu faaliyeti cuntanın örgütlerine dek devam etti. Daha sonraları ise, yani Ekim '81'e kadar ise Ankara ilinde hem öğretmenlik hem de partifaaliyeti yürütmekteydi. Ekim '81'de faşist diktatörlük tarafından esir alınarak uzun bir süre işkence tezgahlarında (Diyarbakır'da) geçirildikten sonra Diyarbakır'ın 5 nolu Zindanına kapatıldı. Sınıf mücadelesinin en zor alanlarından biri olan işkence tezgahındaki sınavını başarıyla verdikten sonra; savaş arenasının ikinci ve zor durağı olan cezaevinde de olumlu bir hat izleyerek '83 Eylül sonlarında cezaevinden tahliye edildikten sonra ise hiç mi hiç geleceğine ve partisine yönelik bir karamsarlık ve umutsuzluğa kapılmadan partisiyle direkt olarak ilişkiye geçti ve aralıksız faaliyetini sürdürdü. Zulüm diyarının olumsuz koşulları Mazlum yoldaşın gözlerinin bozulmasını sağlamış ve oldukça da ilerletmişti. Bir yandan rahatsızlığı diğer yandan partinin kendisine vermiş olduğu görevleri yerine getirmeye çalışırken, bu kezde kahrolası ilik kanseri hastalığına yakalandı. Bu tedavisini İstanbul'da hastanelerde sürdürürken, düşman kendisini rahat bırakmıyor ve ona faşist mahkemelerin '84 yılında kesmiş olduğu cezayı yatırtmak için didinip dururken, böylesine ciddi bir hastalığa aman bile demeyen inancın abidesi Mazlum, Partisinin yardımıyla yurt dışına çıkarıldı. Esas olarak tedavisi için çıkarılan Mazlum (ERDAL HOCA kod adıyla bilinir yurtdışında) yoldaş, burada da bir yandan tedaviyle uğraşırken diğer yandan ise örgütsel faaliyetlerini sürdürüyordu.

O, adı kadar kararlı ve inatçı idiki, gerek kendi hastalığına gerekse faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmekten yılmadı. Şu sözleri devrime, partisine ve halkına karşı ne kadar bağlı olduğunun açık göstergesi değil midir?

Partinin kendisine "artık aktif örgütsel faaliyetten çekil, bu faaliyet senin daha çok yoruyor, dolayısıyla hastalığını daha da ilerletir"; önerisine karşılık o ise, hiç tereddüt göstermeden aynen şu yanıtı vermektedir: "Ben aktif faaaliyeti bırakırsam hemen ölürüm. Tam tersine, faaliyet beni yormak yerine daha çok rahatlatıyor. Ben, aktif faaleyetten çekilsem de öleceğimi, hem de çok yakında biliyorum. Madem ki ben öleceğim, öyleyse neden bu çok sevdiğim halkım, partim ve devrime dahafazla katkıda bulunmayayım? Dahası ben her şeyden önce yaşadığım zamanın özelliğini anlayan bir insan olarak, bu savaşın kızgın ateşinden bir dakika dahi olsa geri duramam. Çünkü ben, halkımı, partimi, devrimi ve devrimci mesleğimi çok seviyorum; kişisel çıkarımı ise hiç düşünmüyorum. Dolayısıyla bedenen rahatsızlığım vız gelir, vız!"

İşte Komünist inanç, işte komünist kararlılık budur! Bu da abidelik bir değerdir.

İşte Mazlum yoldaşı büyük kılan en değerli yanda, O'nun komünist inanç ve kararlılıkla yaşadığı zamanın özelliğini anlaması ve bunu devrim için harcamasıdır!

En yüksek devrimci kahramanlıkta, insanın en zor şartlarda dahi can bedeli kavgasını sürdürmekte yatar. Ancak böylesine çoşan kahramanlık fırtınası anılmaya değer! İşte O'nu öne çıkaran en erdemli özellikte budur!

Mazlum yoldaş, yurtdışında bir dönem Partimizin Yurt Dışı Bürosu (YDB) sekreter yardımcısı olarak görevini yürütürken, Partimiz güçlerinin birliğinden kısa bir süre sonrasından aramızdan bedenen ayrılıncaya (22 Kasım '93'e) dekte YDB sekreteri olarak görev yürüttü.

O'nun erdemlerine ilişkin daha fazla sözü uzatmaya gerek yok. Söyleyeceklerimizi daha fazla uzatmadan, O'nun komünist erdemlilikle dolu devrim kitabı olduğunu söylersek yeterli olur.

O, devrimimiz ve Partimizin kızıl tarihine altın harflerle adını yazdırmasını bildi. Hem de inanç ve kararlılık abidesi olarak. O, bu uzun kavgada yılmadan,usanmadan görevini yürütürek ne denli yürekli olduğunu bizlere gösterdi.

O'nun adı, kahramanlık türkülerimizde dilden dile, gönülden gönüle hep dolaşacaktır! O, bedenen aramızdan ayrıldı, fakat yıllar geçse de,düşünce ve örnek anılarıyla gelecek kuşakların beyinleri ve yüreklerinde taptaze olarak kalacaktır!

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

O'ndan öğrenmesini bilelim!

İNANÇ VE KARARLILIK ABİDESİ MAZLUM YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

"Terörle Mücadele Yasası" Çerçevesinde Tekrar Gündeme Getirilen Baba Nasihatı:

"ASMAYIPTA BESLİYECEK MİYİZ?"

Egemen sınıflar kendi sistemlerinin devamı için dönemin özgün koşulları içinde, çeşitli yol ve yöntemlerle, ezilenlerin hak, adalet, demokrasi istemleriyle yükselen her türden demokratik-siyasal mücadelelerin üzerine gitmeyi ihmal etmemiş ve bu gidişle esas olarak, her daım şiddeti tercih etmiştir. Kitle mücadelelerin yükseldiği dönemlerde çeşitli kırıntılar vererek kitleyi reformize etmeye, pasifleştirmeye yönelmiş, bununda çözüm olarak yetmediği durumda en vahşi ve barbarca saldırılarıyla gelişen mücadelenin üzerine yürümüştür. Bütün çabalarına rağmen düşünceyi yok etmeyi başaramadığı her durumda, bu düşünce sahiplerini fiziki olarak ortadan kaldırmaya, etkisizleştirmeye girişmiştir.

Bütün dünya devrimleri tarihinde, devrim ile karşı devrimin bu şiddete dayalı mücadelesi, karşılıkla çeşitli yöntemleri gündeme getirmiştir. Bu çetin mücadelenin en amansızca devam ettiği alanlardan biride, düşmanın eline düşen esirlerin düşman karşısındaki direnişiyle ve düşmanın devrimcilere, komünistlere en vahşi yöntemlerle yönelişiyle, gündemde önemini hissetiren zindanlardır.

Egemenler devrim ve komünizm savaşçılarını esir almakla, düşüncelerini esir edemedikleri ve yayılan her direniş dalgasının ve zindanların derinliğinden gelen her mesajın güçlü etkilerine tahammül edemeyen egemen güçler babaları azılı faşist Kenan Evren'in, "asmayıpta besleyecek miyiz" düşüncesinin sadık savunucuları, bugün çıkarmaya çalışılan "Terörle Mücadele Yasası" (TMY) çerçevesinde tekrar aynı nakaratı yineleyerek, tutsakları fiziki olarak ortadan kaldırmayı çözüm olarak görmekte olup, yasayla, daha önce durdurulan IDAM'ların tekrar devamını istemektedirler. Bununla zindanların derinliklerinde, düşmanın korkusunu ve paniğini arttıran ve varlığı ile düşmanın uykusunu kaçıran tutsakları ortadan kaldırmanın en iyi çözüm olacağını düşünerek, çokça külfetli olan ekonomik giderlerinden kurtulacakları gibi, esas tehlike olan her an firarlara karışarak veya uzuncada yatsa sonuçta çıkışıyla tekrar mücadele alanlarına koşmasını engellemiş olacaktır. Bu vesileyle kendi "hukuk" ve "adaletin"nin sınırlarında dahi durmayarak, tutsakları fiziki olarak ortadan kaldırmak için özel yoğun çabalar harcamaktadırlar. Bugün, bunu çok ileri bir biçimde tutsak dahi almadan, sorgulamadan, sokak ortalarında infazı gerçekleştirerek yerine getirmektedirler. Ama onlar bununlada yetinmeyip, böylesi bir ortamı bulamadıkları durumda, ellerine tutsak olarak geçenleri "besleme"de neyin nesi? deyip hemen işin başına geçmektedirler.

Bu uygulamaları, kitle muhalefetinin bastırıldığı ve kitlenin en uç boyutta sindirildiği koşulda daha rahat yerine getirebilirken, kitlelerin seslerini yükselttikleri ve bütünüyle olmasada canlı bir muhalefetin yükseldiği koşullarda, bu muhalefetin yarattığı etkinin basıncında zorlanmaktadırlar. Dün cuntanın lideri faşist Evrenin bir talimatı bu görevi yerine getirmek için yeterli olurken, bugün bu yasanın parlamentodan geçirilmesinde zorlanan iktidar sahipleri, sözde sosyal demokratların muhalefetini ezmeye çalışmaktadırlar. Elbetteki sosyal demokratların muhalefeti,halkın yanında yer aldıklarından dolayı değil, gelişen kitlesel muhalefetin çeçiştli çevrelerce kontrol altına alınması ve toplumun egemenlerin aynı noktaya yönelmelerini engelleyen klikler arası çatışmalarda, bir yanın, halkın muhalefetini kendi kanlı emelleri için kullanmaya çalışmalarından başka bir şey değildir.

"Asmayıpta besleyecek miyiz" diyen bu mantığın kendisi, bugün de en uç boyutta, halkın gelişen muhalefetini ezmenin bir aracı olarak piyasadadır. Egemenler, muhaliflerinin yaşamalarına dahi tahammül edemezken, dün kendi hukuklarını delerek, onyedi yaşındakileri dahi idam ederek, çirkin istemlerini giderenler, bugün aynı vahşi arzularını giderme çabaları içindedirler.

Çünkü onlar çok iyi biliyorlar ki, yaşam zindanlarda devam ettiği müddetçe o alanların kızıl direniş ve mücadele alanları haline getirilerek, gelişen sınıfsal ve ulusal mücadelelere güç katacaktır.

Onlar bilirler ki, varlığı bir tehdittir tutsakların, onlar bilirler ki, her özgürlük mahkumu, mücadele alanlarının hasretiyle korlanır ve bu özlem, çokça duvarları yıktırır ona.

O zaman en doğru çözüm; "tutsakları fizikmen ortadan kaldırmaktır." Bu düşman açısından böyleyken, düşmanın her saldırısında olduğu gibi, bununda güçlü bir muhalefetle karşılayarak, egemenlerin, özgürlük mahkumları üzerinde rahat kalem kırmalarını engellemek gereklidir.

Hiç bir uygulama, egemenlerin, ömrünü ebedileştiremeyecektir. Her gün bir yenisini gerçekleştirildiği toplu katliamlar, sokak infazları yanında, idamlarında tekrar gündeme getirilmesi, yükselen mücadelelerin bastırılmasından, gözdağı, sindirme ve her türden yöntemle halkın muhalefetinin ezilmeye çalışılmasından başka bir şey değilken, onun karşısında güçlü çıkışlar, geniş kitlesel tavırlarla durmalıyız.

Bu günlerde adli tutuklu Seyfettin Uzundiz'in idam edilmesi isteniyle tekrak uygulamaya sorkulmaya çalışılan yasanın esas hedefi elbetteki siyasi tutsaklardır.

Bu günden, "idam cezalarınahayır" kampanyaları çerçevesinde, devrimci ve komünist tutsakların yaşamını tehdit eden saldırılar geri püskürtülmelidir. "Asmayıpta besliyecek miyiz" diyen ağzı salyalı itlerin hevesleri kursağında kalmalıdır.

İdam cezalarına hayır!

İdam cezalarının uygulanmasını engellemek için ileri!